

AMERİKANCİ İSLAM SORGULAMASI -1- ÜSTAD HİZBULLAH HAKVERDİ

Bismillahirrahmanirrahim

Şu muhteşem kainatı “tekvini” kanunlarıyla tanzim ve tedvir eyleyerek zi-şuur mahlukatı için teshir ve tezyin kılan; fani beşeriyeti ise, “teşrii” kanunlarıyla şeref-yab kılarak tenvir ve ibka eden Rahman-ir Rahim ve Rabbul’alemin olan Allah-u Teala (c.c.)’ya zerrat-ı mevcudat adedince minnet, şükran ve hamd-ü senalarımızı arz ederiz. Ve, Mübelliğ-i Din-i İslam olan Enbiyaya, hususen “Son Nebi” ve Fahr-i Alem Hz. Muhammed Mustafa’ya (s.a.a.), Yüce Ehl-i Beytine (a.s.), Ezvac-ı Tahiratına, Eshab-ı Kiramına, her asırdaki vasilerine, İmam-ı Zaman’a ve “Hizbullahi” cemaatına katarat-ı alem sayısınca salat-ü selamlarımızı takdim ederiz.

-1. Bölüm-

Malum ola ki; tüm kainatı, gökleri, yeri ve içindeki bütün varlıkları yoktan var eden, varlıklarını devam ettiren, tedbir ve tedvirini gören (1) Allah-u Teala’dır (c.c.). Yarattığı bu mülkün yegane sahibi O’dur.(2). Asla ortağı olmayan ve tek ilah olan (3) Allah’ın (c.c.) benzeri olmadığı gibi, misli gibisi de yoktur(4). Yerin, göklerin ve bütün mahlukatın hükümranlığı ve tüm hakimiyet hakkı O’na (c.c.) aittir(5). Emr’in yani iş, idare ve yönetimin her türlüşü yalnız ve yalnız O’na (c.c.) mahsustur (6). Cin ve insanlar sadece Allah’a ibadet etmek, yani ububiyet, rubububiyet ve uluhiyetin tüm yönleriyle Allah’ın mutlak otoritesini kabullenmek ve O’na boyun eğmek maksadıyla yaratılmıştır (7). hele zi-şuur mahlukat içerisinde mümtaz bir mevki bulunan insan, kainatın bir özü, özeti ve Esmâ-i İlahiyye’nin bir ayine-i cami olma hasiyetiyle bir ahsen-i takvim suretinde yaratılmış(8) ve bununla diğer varlıklardan üstünlüğü isbat edilmiştir.

Böyle mümtaz bir varlık olan insanın imtihan amacıyla şu dünyaya geldiği bedihidir. işte bu bedahat derecesinde açık olan durumu, insanları kendi nefisleri üzerine şahit tutarak tescil ettirmek amacıyla Yüce Mevlamız (c.c.), “Elestü bi Rabbikum” sualine karşı “bela” cevabını almak suretiyle insanlardan, kendisinin tek ilah tek Rab olduğuna dair ezeli misak almış(9), bu ahhdü misakın gerekliliğinin yerine getirilmesi, yani yüce Allah’ın mutlak hakimiyetinin, uluhiyetinin ve rububiyetinin yeryüzünün tümünde ikame edilmesi için Hz. Adem (a.s.) ilk insan ve ilk halife olarak yaratılmıştır(10).

Ben-i Ademin uyacağı ve Allah-u Teala’nın razı olacağı din İslam’dır(11). Zira, Allah’ın indinde İslam tek ve yegane dindir(12). Hakkı ve adaleti temsil eden bu ilahi dinin yeryüzüne hakim kılınması ve böylece onun zıddı olan fitne ve fesadın ref edilmesi için cehd-ü gayretin amansız olan mukatele (vuruşma-çatışma ve savaş) farz kılınmıştır(14).Çünkü, esas olan Allah’ın hakimiyetini ve hükümlerinin mer’iyyetini temin etmektir. Bu nasıl ve hangi yolla yapılabilirse, öyle yapılır ve o yola başvurulur. İnsanlığın yaratılış gayesi ve imtihanındaki espri, ezeli misaka bağlılık, ubudiyet bunu gerektirir. Allah’a ahirete nübüvvet imandan sonra ameli salih üzere bulunmaya ve onun müradifi olan Allah’a ve Resulüne itaat etmeye(15) teşvik eden yüce Rabbimiz, böylece insanlığa gerçek hürriyet ve kurtuluş yolunu göstermiştir. İnsanların yine kendileri gibi aciz ve zelil bir insanı Rabb kabul etmesi(16) veya Rabb’lık taslaması(17) gibi bir zillet, vahşet ve delalet tahayyül edilebilir mi? Cansız, ruhsuz, şuursuz mahlukata(18) bu tür bir payenin verilmesi, ondan da beter bir belahet ve hamakatlık öreneği olmaktan başka ne olabilir? İşte İslam’ın ilahi çağrısı, bu tür vahşet ve esaretten kurtulma, kainatın yüce Halık’ı olan Allah-u Teala’ya kul olma ve şeref-izzet bulma çağrısıdır.

Bu cümleden olarak, şeytanın-tağutun diğer insanların ve mahlukatın bağından, tuzağından ve esaretinden kurtulmak şart olduğu gibi; nefis-heva-heves-şehvet ve dünyanın da zincirlerinden kulluklarından kurtulmak şarttır. Gerçek hürriyet, şahsiyet ve kulluk ancak o zaman gerçekleşmiş olur. Bu hususta yüce Rabbimizin yüzlerce eğitici öğretici ayetleri vardır. Mesela; “nefislerinizi tezkiye etmeyin (temize çıkarmayın)...”(19), çünkü kendi başına kalınca ve Rabbimizin rahmeti koruyucu olmayınca “muhakkak ki her nefis kötülüğü emreder...”(20) “nefsinizi ve ehlinizi nar’dan koruyun...”(21) “...nefsinin şuhh’undan (hırs,istek ve iştahından) korunanlar felaha kavuşmuş olanlardır.(22)” “İnsanlara iyiliği emreder de kendinizi unutmusunuz?”(23). Nefsin kendi yapısında şuhh (iştah, hırs) vardır(24). Nefis daima levm edilmeli, kınanmalıdır (25). Bu hususta pek çok ayetler ve yüce Resul-ü Ekrem’den (s.a.a.) sayısız örnekler vardır. Nefislerine ve heva ve heveslerine uyanlar helak olmuşlardır. Bunun için yüce Allah (c.c.) mükerreren “nefsinize tabi olmayın; heva ve hevesinize uymayın”(26) diye rahmetiyle tenbihatta bulunmaktadır. “Muhakkak ki Allah, adaleti, ihsanı ve akrabaya vermeyi emrediyor. (her nevi) fuhşiyattan, münkerden ve bağı dan da nehy ediyor...”(27)

Yüce Rabbimiz, “salatı huşu ile ikame etmemizi, zekâtı vermemizi, iffetimizi korumamızı, lağviyattan uzak kalmamızı, emanete ve ahde riayetkar olmamızı, istikamet üzere olmamızı, kizb’den uzak sıdk üzere

bulunmamızı, sabr-u sebat etmemizi,hülasa “amel-i salih’ ile (bütününüyle) âmil olmamızı” emir ve talep buyurmaktadır (28). Takva’mn değişik (her) yönüyle mücehhez bulunmak icâb eder (29). Çünkü takva, kişiyi Allah-u Taala’ya (c.c) rabt eden İlahi bir iksirdir,kışı onunla Sultan-ı arz ve semavatm bir abd-i memlûkü olduğunu idrak eder. Ve Allah-u Taala’mn indindeki ‘üstünlük’de tek ölçü de takva’dır (30). Bundan dolayı, birrü takva üzere teavün (yardımlaşma) Allahımızın emri gereğidir (31).Farz ve nafilé oruçlarda, çok hikmetlerin olduğu ma’lûmdur. Tevhid dininin şanlı temsilcisi olan Hz. İbrahim’in İlahi emir gereği inşa ettiği beyt-ül haram olan ka’beyi, Allah-u Taala’nm insanlar için ‘kıyam’ mahalli kıldığını (32) ,o mübarek beytüllahı ‘hac’ için tavaf-ziyaret eden müslümanlarm, orada Allah’ın ve Resülünün tüm müşriklerden ‘beri’ olduklarını ‘ ilan ’ etmelerinin gerektiğini (33)iKitabullah’dan öğrenmiş bulunuyoruz. Allah’a karşı ihlas ve samimiyet üzere bulunmanın (34), kibir ve gururdan şidetle kaçınmanın (35) Allah’a kuvvetli bir yakın ve tevekkül ile bağlanmanın (36), fakir-fukara, yetim-miskin-sakat, mazlûm ve mustaz’ afları himaye etmenin ve onlardan yana olmanın (37), kâfirlere karşı çok izzetli ve şiddetli,mü’minlere karşı gayet mütevâzi ve merhametli bir tavır takınmanın (3 8),her türlü şirk-küfür ve inkârdan şiddetle içtinâb etmenin (39),çeşitli fihşiyâttan ve zinâdan uzak kalmanın (40) ,Zulüm, kati ve cinayetten sarf-ı nazar etmenin (41),Faiz, içki, kumar, hırsızlık, gasb, rüşvet, ihtikâr, kul hakkı, batıl yolla kazanç’ gibi... (42) münkerâtm hiçbirine yaklaşmamanın, “Allahın ayetlerini, semeni kalil mukabilinde satmamam” (43),”hak ve hakikati gizlememenin” (44), “Kitabın bir kısmını kabul, bir kısmını da red ve inkâr etmemenin” (45),”hakkı batıl ile iltibas ettirmemenin (karıştırmamanın)” (46),”kâfirleri asla dost ittihâz edinmemenin” (47),”emâneti (yönetimi) ehline (mü’minlere) verip, kâfirlere bunu asla vermemenin” (48), “yalnız Allah’dan korkup, kâfirlerden asla korkmamanın” (49),”kâfirlerin zenginliklerine- servetlerine gıpta etmemenin” (50), “Altın-gümüş vb. lerinin nefis için biriktirip saklanmamasının” (51) ve..şeytanın süsleyip-yaldızlı gösterdiği “bir oyun,eğlence ve meta’ul-gururdan başka bir şey olmayan dünya hayatı’na (52) perestiş etmemenin..de ‘gerçek takva’nm gereği olduğu, ancak bu vb İlahi evâmire imtisal ve nevâhiyden içtinâb edilmekle tam müttaki olunacağı izahtan vârestedir.

Cenab-ı Hak, bunlar için “muhakkak ki akibet (sonuç) müttakilerindir. (53) müjdesini vermektedir.Zî-şuur mahlûkatmı, bâhusus kemal-i hilkat ve ahsen-i takvim olan insanoğlunu ‘UMMET- İ VAHİDE’ olarak yaratan (54) ve yeryüzünün ‘HALÎFELERİ’ kılan (55) Allah-u Teâla; göklerin, yerin ve dağların yüklenmekten çekindiği İlahî emaneti yüklenme mükellefiyeti altına giren (56) kullarından dilediğini aziz eder, dilediğini de zelil eder (57). İzzet ve şeref Allah’indir (58) ,Resulullahm, ve müminlerindir (59). Gerçekten iman edenler, elbette en üstün olan onlardır (60).Bu da, yeryüzünde Allahın hilafet vazifesini hakkıyla yerine getirmesiyle;Allah’ın dininin mutlak ve kesin hakimiyetini sağlamak amacıyla canıyla-malıyla-diliyle ve tüm varlığıyla Allah yolunda cihad etmesiyle mümkün olabilir (61). Ferdi olmaktan çok, içtimâi (toplumsal) bir din olan İslam’ın tam hakimiyeti için “Sahib-î Emr bir imama itaat üzere bulunup, bölünmeden tek cemaat halinde ‘toplucu’ hareket etmek” hem akim hem de dinin gereğidir. “Hablullah’a (Şeriat-ı İslâmiyeye) topluca (cemââthalinde) sımsıkı sarılın, firkalaşıp bölünmeyin...” (62) “Allah’a ve resülüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin. Sonra korku ile zaafa düşersiniz,(işte o zaman da) rüzgârınız (gücünüz-devletiniz) gider...” (63). “ Düşmanlarınıza karşı (her türlü) kuvvet hazırlayın...” (64) “ Sizden olan ulul’emr’e itaat edin...” (65), “ Allah yolunda takım takım veya topluca savaşın...” muhakkak ki Allah, kendi yolunda, birbirine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak (çarpışanları) sever.” (66). Cihad, dini ikamesi için şarttır.Mustazaf larm korunması (67) ancak cihâd’la mümkündür. Toplumdaki zalimlere karşı cihad’m farz kılmış,İlahî bir mevhibedir; toplumun muvâzenesi ancak bununla sağlanır. Aksi taktirde mescitler ve tüm ma’bedler harab olur (68) ve toplumun bütün varlığı ve değerleri yok olur gider. Fitne’nin yeryüzünde kaldırılması ve dinin tüm cihana hakim kılınması hususunda cihâd-kıtâl yapılınca, dünyevi ve uhrevi zafer- fetih ve nusret kapıları da açılmış olacaktır.Zira “Allah’a (dinine) yardım ederseniz, Allah’da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar.” (69) “ Nusret (yardım) Allahdan’dır; ve fetih de yakındır. (onun için) mu’mmeleri müjdele!” (70). “ve emsalsiz bir zafer ile Allah seni (düşmanlarına) galib ve üstün getirecektir.” (71).Zira; “...Muhakkak ki Allah, nurunu tamamlayacaktır, kâfirler istemesede...” (72) Bu İlahî misyonu üstlenmeyen veya üstlenip de liyâkat göstermeyenleri giderip, yerlerine liyâkatli, “ Allahın sevdiği” ve ‘Allahı gerçekten seven’ kullarım getireceğini va’d eden (73) Yüce Allah,bu mümtâz kullarım, bilhassa ‘mustaz5 afları’ yeryüzüne vâris (hâkim-idareci) kılacağını (74) tebşir etmektedir. Bu İlahî va’d ve beşâret, herhangi bir zamanla mukayyed olmayan ve her asra şâmil olan ‘Sünnetullah’ dandır. “Sünnetullah (ise) asla tebeddül-tağayyür- tahavvül etmez (değişmez). (75).İşte; şimdi, elzem olan bu mukaddimedden sonra asıl konuya geçebiliriz.

1 -) Amerika, 'Büyük Şeytan'demektir.Buna göre, Amerikanın ve Amerikancı İslâm'ın 'deyim' ve 'anlam' olarak iyice anlaşılabilmesi için 'Büyük Şeytan'ın (İblis'in) iyice tanınması gerekir .Aksi taktirde, konunun tamamen anlaşılması mümkün olmayacaktır. Evet; Allah-u Teâla, bütün mükevvenâtm Yüce Halikı ve Yegâne Mabudu olarak, ilk insan'ı (Hz. Adem'i) 'Halife' ünvanıyla yaratmıştır. Çin'den olan ve ateşden yaratılmış bulunan 'Büyük Şeytan' İblis'in de içerisinde bulunduğu melekler topluluğuna Cenab-ı Hak 'imtihan amacıyla' Ademe Secde Edin! Emrini vermiş, İblisden başka hiç kimse bu İlâhi emre muhalefet etmemiştir.(76) Bununla İblis, açıkça Rabb'ül Âlemin olan Allah'a karşı baş kaldırmış, kafa tutmuş ve isyan bayrağını açmıştır. Böylece ilk, öncü ve Baş Şeytan rolünü üstlenen İblis, bu tutumunu 'akli-mantiki' gerekçelerle savunmağa; 'Adem topraktan yaratıldı, ben ise ateşden yaratıldım.Ateşte topraktan üstün olduğuna göre; ben de Adem'den üstünüm..Nasıl olur da O'na secde edebilirim?" şeklinde (77) itirazlar ileri ileri sürmeğe, yani "Akılcılık" yapmağa başlamıştır.Böylece İlâhî huzur ve rahmetten "Melun" ve "Recim" olarak tard edilen iblis; İlâhî hakimiyet ve adelete karşı koyabilmesi, insanları Allah'a ubudiyetten çevirip kendisine tabi kılabilmesi, hevâ-heves vb. putçuklara 'Kul' edebilmesi için Allah-u Taala'dan wgüç' ve 'mühlet'istemiş, bu isteği de kendisine verilmişti,r (78)Tüm insanlığı sapıtmak, büyük bir çıkar ve nüfuz hegemonyası kurmak amacıyla 'mutlak put,mücerred tağut ve Büyük Şeytan'olarak faaliyete geçen İblis, ilk olarak "baş düşmanı" olan Hz Adem'e ve eşi'ne iğva vermiş; Cennetten ihraç edilmelerini sağlamış (79),Hz. Adem'in iki oğlu (Habil ile Kabil) arasına soktuğu fitne ve fesât ile tağuti-zalim beşeri düzenlerin ilk tohumunu atmış (80), Allah'a olan 'insanları idlâF va'dine sadakatini göstererek insanlık hayatını zir-ü zeber etmeğe ve zehirlemeğe başlamıştır.İblis, 'Büyük Şeytan' rolünü oynarken iki türlü ve iki yüzlü görünme ihtiyacı duymuştur: A-) Aleni, açık...Bu çehresi için Cenab-ı Hak,"Aduw'un-mübin (açık düşman) tabirini kullanmakta,bu cihetten "Şeytana tabi olmamayı emretmektedir. Genel olarak İblis'in bu kanaldan te'siri çok zayıftır. B-) Gizli,kapalı; perdeli ve maskeli..."İnsanların gönül ve sinelerine vesvese verme", " şirk-küfiir-tuğyan ve isyanı süsleme", " Hayırhah-dost bir yaklaşımla telkinde bulunma", " İnsanların damarlarındaki kan gibi kişilere nüfuz etme ve hücrelere kadar sızma" yolu ve şekliyle görünme ...Faaliyette bulunma...İblis, bu tür Şeytani fonksiyonlarını icra edebilmek için"insanların,önlerinden-arkalanndan-sağlanndan-sollanndansızarak musallat olmaktadır."(81) Şeytan'm bu kanaldan te'siri çok büyüktür.Üstelik, insan yapısının "nefs, heva, heves, hırs, şehvet" gibi...duygularıyla şerre-fesada mütemayil bulunması, " Dünya hayatının da 'aldatıcı' bir meta oluşu" ' Büyük Şeytan' İblis'in işlerini daha da kolaylaştırmaktadır. Adeta; insandaki bu iç yapı, İblis'in öncü kuvvetleri ve 'ileri karakolları' rolünü oynamaktadır. Bundan dolayı, Cenab-ı Hak tarafından 'Şeytanın izlerine tabi olunmaması, vesvese ve süslemelerine -aldatmalarına uyulmaması" konusunda insanlar ikâz edilmiş, şeytanın bu tür (tüm) şerrinden-fitnessinden ve iğfalinden kendisine 'istâzede' bulunulması dersi verilmiştir.(82) Ve yine İblis, bu 'iki türlü' fonksiyonunun 'her birini' yine 'ikişer' kanaldan icrâ etmektedir: a-) Bizzat., b-) Bil'vasıta...Bizzât icrâ ettiği fonksiyon, vâsıtalı olarak icrâ ettiği fonksiyona 'kıyasla'sönük kalmaktadır. Zira İblis'in yaptığı büyük çabalar neticesinde cin'den-ins'den şeytanlar oluşmuş, yalnız olan 'Büyük Şeytan' böylece sâdik avânelere- yardımcıılara kavuşmuştur.Cin'den ve İns'den oluşan bu şeytanlar (83), 'Baş Şeytan' iblis tarafından 'süvâriiler-piyadeler' halinde insan hayatının tar-u mâr edilmesi ve yegâne meşru nizam olan 'fitrat (İslâm) dininin' bozulması veya te'sirinin yıkılarak 'hayatın fesâda uğratılması' için sevk edilmektedir (84). İblis'in (avâneleriyle – yandaşlarıyla) yaptığı bu vasıtalı faaliyetler'de Cinni Şeytanlardan çok, İnsi Şeytanların daha başarılı olduğu görülmektedir.Zira; 'hem cins'lerin, 'akran ve 'aynı sınıfı oluşturan' larrn ve 'aynı hayatı paylaşarak' 'aynı toplumda yaşayanların' birbirlerine daha kolay yoldan yaklaşabilecekleri ve daha fazla te'sir edebilecekleri bedihi bir gerçektir ve yaşanan bir vâkıâdır. İşte; 'Büyük Şeytan' İblis'in yeryüzünün 'Hakimiyetini' -haşa- Allah'ın elinden alarak, kendi eline geçirebilmesi, yeryüzündeki nizam, huzur, saadet ve asayışı bozabilmesi ve insan hayatını bir 'mezbelelik' haline getirebilmesi, kısaca 'Allah'a olan kin-hmç ve hırsını tatmin edebilmesi için' yaptığı faaliyetleri, büyük ölçüde kendine bağlı insi 'hizipler' aracılığı ile yapmaktadır. 'Büyük Şeytan', 'Başkomutan' İblis'in 'Emperyalist' hedeflerinin gerçekleştirilmesi için harekete geçen bu şeytani güç ve hiziplerde, 'Büyük Şeytan' dan aldıkları dersi ve stratejiyi 'aynen' uygulayarak insanları 'değişik görüntü ve yaklaşımlar la' ifsâd etmeğe, 'ma'budlarT olan 'Büyük Şeytana' kul, köle ve hizmetçi kılmağa çalışmaktadırlar. Allah'ın ve Allah'ın yaratıklarının, bilhassa insanlığın 'baş düşmanı' olan İblis ve onun şeytani hizipleri- havarileri, ferd ve toplumlan 'esir' ve 'istila' amacıyla yaptıkları faaliyetleri (fisk-u fücurlukları, zulüm ve kâfirlikleri...) dünyanın şâir yerlerinde her ne kadar açık ve aleni ise de, müslüman toplumlarda 'büyük ölçüde' gizli ve kapalıdır, yani 'münafıkça'dır. Bu tür (münafıkça) çalışmaları için, insan'm fitri ve beşeri gaflet ve za' Ayetlerinden istifâde eden 'Büyük Şeytan' ve 'ona bağlı' olan 'hizipler', put ve tağutlar, müslümanlar

arasında (münâfık olanların dışında da) kendileri için ‘destekler’ elde etmiş, bu (güyâ) müslim destekçiler sâyesinde İslâm aleminde de hakimiyeti (egemenliği) ele geçirmişlerdir.

‘Büyük Şeytan’ın ve uşaklarının egemenlik sahasını ‘genişletmeğe’, koca İslâm alemine de şâmil kılınmasına ‘yardımcı’ olan müslümanlar(?); 1-Bilinçli. 2- Bilinçsiz., olanlar, diye ikiye ayrılmaktadır.(münâfıklar, bunların dışında olup, ayrı bir kategori teşkil ederler). Ki; onların, bilhassa İslâm alemindeki yönetimde rolleri vardır; münâfık-kâfir rejimlerin hakim elemanlarıdır. Bunlar, Amerikancı İslâm’ın altyapısını oluşturmakla görevli ‘Büyük Şeytan’ın uşağı, bağımlısı, avânesi ve hiziplerini oluştururlar.) Bu iki sınıf müslümanlar(?), ‘Büyük Şeytan’ ve avânelerinin yönlendirmeleri ile müslümanlara yönelik ‘İslâmi(?)’ faaliyetlere başlamışlar; ‘Büyük Şeytan’ ve ‘avânelerinin’ ‘itiraz’ edemeyecekleri’ yeni bir İslâmi anlayış geliştirmeye çalışmışlardır.Bu ‘İslâmi-bilimsel(?)’ gelişmeler, ‘Büyük Şeytan’ın ‘Dünya Sömürgeciliğine’ ve vahşiyâne emperyalizmine ‘gölge’ etmeyecek, hâle getirmeyecek, ‘egemenliğine’ müdâheleyi sonuç vermeyecek bir seyir çizgisi takib ettiğinden, hatta İslâm aleminde ki istilâ hareketlerini ‘kolaylaştırıcı’ emperyalizmin’ dahilindeki ‘atlama tahtaları’ ve ‘ileri karakolları’ mesâbesinde bir yapı, özellik ve karakter taşıdığından dolayı ‘Büyük Şeytan’ ve ‘hizipleri’ tarafından takdirle karşılanmış ve büyük ölçüde ‘destekler’ sağlanmıştır. Yeryüzünde iki otorite görülmektedir.Biri: Fitri-tabii ve meşru olan ‘İlâhî otorite’ ve hakimiyet. Diğeri ise: Sun’î, tufeyli, tuğyanî ve nâmeşru olan ‘Şeytanî ve tağutî otorite’... İşte İblis, bu ikinci otoritenin yerleşmesi için bütün gücünü sarf ederken, halkı müslüman olan toplumlardaki ‘otoritesini’, biP-hassa- (kendi yorumundan kaynaklanan) yukarıda bahsi geçen iki sınıf müslümanların, yeni-orijinal İslâmi anlayışlarının yaygınlaştırılma faaliyetlerinden dolayı gerçekleştirmektedir. Adı İslâm, fakat seyir çizgisi gayr-i İslâm olan bu âkım; Allah’ın yüce dini olan İslâm’ın çizdiği sınırlara göre değil; İblisin (Büyük Şeytanın) çizdiği tağuti sınırlara, kurallara- hükümlere- prensiplere göre ‘kitleleri’ eğitmekte ve yönlendirmektedir, Bölgesel uşaklar (hizipler) ise; bütün imkânlarıyla ‘efendileri-patronları’ olan İblis’in (Büyük Şeytanın) çıkan, itibari, nüfuzu, hırs ve iştâhı ve dünya egemenliği’nin tahakkuku ve devamı için çalışmaktadır. Bu kadar avantajlara sahip bulunan ‘Büyük Şeytan’,artık rahat rahat tarihi rolünü ve misyonunu icrâ etmekte, kendisine bu’ortamı’ ve ‘otorite kurma’ imkânı bahşeden uşaklarına, biP-hassa- (bilinçli-bilinçsiz) bendeleri, hayranları ve muakibleri olan (mezkûr iki sınıf) müslüman(?) çevrelere minnet duygularını dile getirmektedir... ‘Amerika’; iblis’in, tüm rollerini ve görevlerini devr ettiği ‘İnsi Şeytanların’, canlı birer put, mücessem birer tağut olarak ‘biraraya gelmelerinden’, ‘devlet olarak kurumlaşmalarından ’ vücut bulmuş ‘kollektif-birleşik Büyük Şeytan’ın sembolik bir adıdır.Bu Şeytan’ın; milyonlarca insi İblislerin vücuda getirdiği bir ‘Tuğyan-Zulüm- Küfür ve Şeytanlığın’ her türlü askerî, İktisadî ve teknolojik güçle mücehhez bir ‘devlet mekanizması’ haline geldiği nazar-ı itibara almırsa, “Vahşet” in sınırı bile tasavvur edilemez. Ki, biz buna yine de (kısaca) ‘Büyük Şeytan’ demekle iktifa edeceğiz. İşte; Amerikancı İslâm’deyimi buradan, yani ‘Büyük Şeytan’ Amerikanın Allah’ın yeryüzündeki hakimiyetini kaldırmak, kendi ‘Şeytani-Tağuti’ hakimiyetini kurmak ve onun devamını sağlamak için ve ‘bu amaca yönelik’ yeni bir İslâmi(?) anlayış geliştirme-yaygınlaştırma çabalarından kaynaklanmaktadır. Bu deyim ile, Amerikanın râzı olduğu ve yardımcı bulunduğu ve Amerikan çıkarlarına hizmet eden, Amerikan emperyalizminin hakimiyetini-yönlendiriciliğini-eğiticiliğini kabul eden-sözümona- bir İslâmi (?) anlayış kastedilmektedir.Yukarıda izah edildiği veçhiyle; ‘Büyük Şeytan’ın İslâm Alemindeki ‘Egemenliğinin’ te’sisinde ‘Dahili’ ‘hazırlayıcı’ Müslüman(?) unsurlar, gerek bilinçli ve gerekse bilinçsiz olarak (‘zaluman-cehûla’ mazmuuna lâıyk ve masadak şekilde) bir pozisyon ve çaba içerisine girmiş; İslâm’ın “siyasî, içtimâî, İktisadî, cihâdî, hukikî ve inkılâbî...”akşamını rafa kaldırmış (85) , müslüman‘Ulul Emr’e değil de kâfir yöneticilere (bilhassa, Amerikanuşaklarına) hûlusu kalp ile (vazifegörev (hizmet) mukaddestir”felsefesiyle) dalkavukluk etmiş, kendilerini ‘Bilgin’ kabul eden zürafa kısmı ise bu hususta fetvâlar uydurmaya çalışmıştır.

Şuhalde;Amerikancı İslâm deyimi ile Allah’ın hükümlerinden çok, Amerikan emperyalizmine teslim oluş: İslami yapıyı, ‘Şeytanî yapıya peşkeş çekiş ve İslam’ın adından da vaz geçmeyi;hak ile bâtılı, tevhid ile şirki ve iman ile küfrü (siyasî-içtimâî, askerî vs... alanlarda) birarada taşıyış ve bundan da rahatsız olmayış...Dünya egemenliğini ‘Büyük Şeytan’ Amerikaya terkediş;Dünya mustaz’atlarının ferdyadlarına “kulak tıkayış”; insanlığı ‘İslâm adına’ İdâreye talib olmayış; kısaca, İlâhî hitaba kulak tıkayış ve Emperyalist Amerikanın bütün emirlerine ‘Lebbeyk!. Lebbeyk!..’deyişler kastedilmektedir, kısaca...

2-) Kâinâtın Yüce Halikının ‘Yegane’ dini olan İslâm; insan hayatının bütün cephelerini ihata eden, ferd ve toplumun her türlü ihtiyaçlarına cevap veren bir hayat nizamıdır.Gerçek müslüman, ferdi ve içtimâî bütün mes’elelerini İslama göre halleden insandır. İslâm; tatbik edildiği sürece bir anlam ifâde eder.Gerçek İslâm için, Kitabullah ve Sünnet- Resûlullah gibi, elimizde ‘ölmez’ ebedi kıstâslar vardır.

İşte; bu İlâhî ve lâhutî ‘kistâslar’ muvâcehesinde mes’eleyi ele alırsak, isabetli bir teşhis ve istinbâta bulunmuş oluruz. Şöyle ki: Konuya üç temel zâviyeden yaklaşabiliriz: A-Pratik. B- Zihniyet. C-Yönetim. İnsanların pratiği, ameli ‘Neye’, hangi dine göre? Yön ve renk alırsa ona göre hüküm-değer alır. Ömeğin; insanlar, ferdî-ailevî ve içtimâî.. tüm problemlerini hangi dine göre hallediyorlarsa, hayatlarının tüm yönlerini hangi prensiplere göre ayarlıyorlarsa, kezâ ona göre bir kıymet ifâde eder. Sonra; insan, gerek ferd olarak ve gerekse toplum olarak ‘hangi düşünce yapısını’ taşıyorsa, “hangi ahlâki ve kültürel değerleri” ‘ölçü’ olarak kabul ediyorsa, hangi fikir- itikat ve ideoloji ‘hat-tı hayatını’ çiziyor ve bilinçlenmesini sağlıyorsa, o insan veya insanlar (toplum) o etkilendiği ‘cephe’ nin temel taşı ve sabit elamanıdır, demektir. Ve yine; bir ülkenin ‘idaresi-yönetimi, mâhiyet-muhtevâ-şekil ve keyfiyet yönünden ‘neye göre?’; hangi dinin veya ideolojinin prensiplerine, hükümlerine göre ve kimin?

Otoritesine-hükümlerine göre işlemekte-şekillenmekte ise ‘bu karakteriyle mütenâsib’ bir isim-hüküm ve değer alacağı kesindir.

Günümüzde, Allah’ın tek ve gerçek dini olan İslâm’ın; bu “üç boyutuna” birden hakim olduğu ferd-toplum ve devletlerin “İslamlığı”, gerçek İslâm’dır. Çağımızın ‘Büyük Şeytan’ı olan Amerikanın (pratik zihniyet ve yönetim biçimleriyle) etkisini hissettirdiği ferd-toplum ve devletlerin iddia ettikleri İslâm ise, “Amerikancı İslâm”dır. Konuyu biraz daha tafsil edersek; Gerçek İslâm, ‘Allah’ın hakimiyetini’ esâs alır, onun için çaba sarf eder, yani “cihâd” eder. Gerçek İslâm, İslâmî bir bütün olarak ele alır; zira, İslâm’ın bölünmezliği ‘imani’ bir gerekliliktir. Gerçek İslâm, kâfirlerle ‘dostluğa’ vize vermez, hele kâfirlerin ‘vesayetine’ asla yanaşmaz. Gerçek İslâm, ferdî hayatiyle-giyimiyle-kuşamıyla ve tefrişatiyle ‘Peygamberleri’ örnek ve model kabul eder; kefare dünyasının örf-ü adeti, kılık-kıyafeti ve modası (mümkün mertebe) ona etki etmez. Gerçek İslâm, ‘mustaz’aflarm’ tahassüngâhidir, mazlûmlarm ilticâgâhidir; istikbara ve zalimlere hayat hakkı tanımaz, onlarla savaş, temel şîarlarmandır. Gerçek İslâm, hak-peresttir, adalet-perverdir, cihan-şumuldür ve diğer-gâm’dır. Tarafgirliğe, haksızlığa, vatancı-ulusalçı-bölgeci-mezhebci-mezhebsiz (87) bir yapıya ve ‘neme lâzımcılığa’ asla geçit vermez! Gerçek İslâm, yalnız ve yalnız ‘Allah’a ibâdet eder ve yalnız ona kulluğa çağırır’. Allah’ın dışında kalan tüm varlıkların ‘egemenlik’ hakkını ve imtiyazlı sınıf anlayışını reddeder; insanın, insanları kul edinmeyeceğini savunur. Gerçek İslâm, kadım ‘aile vuvası’nm temel direği kabul eder, göz hapsini (nazarı) ve mâişet yükümlülüğünü ondan uzak tutar.

Gerçek İslâm, ‘Nebiler’silsilesini, bâhusus Son Peygamber Hz. Muhammed Mustafanın (asm) ve Yüce Eshabmm (R. Anhüm) pratik hayatlarını örnek ve esas alır; takva’dan ‘cihada’, iktisâttan siyâsete ve hukuka kadar.. tüm prensiblerini ‘onlardan’ alır ve onları ‘mücessem-müşahhas ve canlı kur’an’ telâkkil eder. Onların izlerinde yürümeyen ve Onların bağlı buldukları prensiplere-hükümlere- kurallara bağlı olmayan tüm beşeri (ferd ve güçleri)’Tağut’ kabul eder. Gerçek İslâm, başıboş yaşamayı ve onu kabullenmeyi ‘fesad’ (anarşi) bilir. Bir gün bile müslümanların ‘İmamsız’ yaşamalarının câiz olmadığını söyler; ve ‘İmam’m ‘tek’ olmasını esas alır, onun emri altında birleşmeyi kesin bir vecibe sayar.

Ve.. Gerçek İslâm, günümüzde, işte bu mukaddes hedefleri gerçekleştirmek; İslâmın tüm dünyaya hakim tek din-kanun ve nizam olarak yayılmasını sağlamak; Tevhid bayrağını yeryüzünde dalgalandırmak ve Kelamullahı yüceltmek için ayaklanmış. Bu ayaklanma ve şahlanış, Büyük Şeytan’ın tüm dünyadaki habis sultanının yıkılmasına ve tüm mutaz’afların kurtarılmasına kadar devam edecektir. Gerçek İslâm, dünya siyasetine ve yönetimine taliptir; yönetim şekli ne Demokratik, ne Lâik, ne Monarşik, ne Oligarşik nede Anarşiktir: Her yönüyle ‘İslâm’!. yine ‘İslâm’ ve yine ‘İslâm’dır!.. Bu izâhlarla günümüzün gerçek İslâmî, yani İslâm İnkılâbı anlaşılmalıdır, sanırım. Ve O’na (İslâm inkılâbına) ‘esâsda’ zıt olan her türlü akımlar “Amerikancı” akımlardır; ‘İslâmî yaftalı’ olan (zıt akımlar) ise, Amerikancı İslâmlar’dır (88) Amerikancı İslâm’ın (doğrusu İslâmlarm) günümüzdeki dini ve siyâsi tezahürlerine gelince:

Günümüz dünyasının, ‘Büyük Şeytan Amerika’nın tasallutu altında olduğu ma’lûmdur. Siyonizm’in iki kolu olan Kapitalizm – Komünizm İkilisi artık Amerikan güdümlü ‘Tek Güç’ hâline gelmiş; Avrupa ülkelerinde görülen ‘Amerikan Vesâyesi’ benzeri, hatta daha da beteri Rusya ve Çin gibi ‘dev’(Komünist blokun iki öncüsü olan) ülkelerde de başlamış; Amerikadan ‘tasdik’ görmeyen en küçük bir tavır ve hareket, artık görülmez olmuştur. Bpylece üçüncü dünya ülkelerinin tümü de (İslâm Cumhuriyeti Müstesnâ) tabiâtiyle, dolaylı veya dolaysız olarak ‘Büyük Şeytan’ Amerika’nın güdümü altına girmiş olmaktadır. Ki bu, inkârî gayr-i kabil bir realite olarak görülmektedir. Bu güdüm’den kendine düşen payı ve hisseyi hâliyle almış bulunan İslâm alemine nazar ederken; bu güdümü, yani Amerikancı tavrı (Amerikancı İslâmî) birkaç noktadan ele almak, konuyu bu boyutlarıyla incelemek icab eder: 1-) İdâre-devlet noktasından. 2-) Toplum ve toplumun genel yapısı, kültürü, değer yargısı ve bakış açısı noktasından.. 3-) Ferdî düşünce, hayat, ahlak, tavır ve hareket noktasından... I-) İslâm Cumhuriyeti’nin dışında kalan ve İslâm Alemi verilen tüm

ülkelerin idâre usûlü,yönetim şekli ve devlet yapısı kesinkes ‘gayr-i İslâmi’dir. Lâik, Demokratik, Kapitalist, Sosyalist, Monarşik, Oligarşik, Kavmiyetçi vb. tağuti karekterli düzenler, halkı müslüman ülkelere-maalesef hakim olmuştur. Bahse konu ülkelerin yönetimlerinin başlarına ‘Büyük Şeytan’a (Amerikaya) gönülden bağımlı, sâdik hizmetçiler- uşaklar getirilmiştir; bu statü bugün halâ devam edip gitmektedir...

Şahlık döneminin ‘Amerikan Güdümlü İramnın’ basma gelen felâkete(?) benzer bir olayın (Büyük Şeytana karşı sergilenen şanlı inkılab ve muhteşem kıyamın), başka bir ‘uşak’ülkede de tekrarlanmaması için ‘alarma’ geçen ‘Büyük Şeytan Amerika’ ve ‘Avâneleri’, müslümankitleleri uyutmak-avutmak ve heyecanlarını söndürmek için çareler aramağa, bü hususta onbinlerce (psikoloji, pedegoji, sosyoloji, siyâsi, askeri, ekonomi vs...) üst düzey uzmanlarını devreye sokarak araştırmalara başlamışlardır.

‘Ambargolar-komplolar-boykotlar ve sıcak-soğuk savaşlarla beraber’ ve bunlardanda önemli “Amerikancı İslâm’ın” (zâten var olan) varlığının büyük ölçüde kuvvetlendirilmesi ve yaygınlaştırılması, böylece adı ‘İslâm’olan tüm hareketlerin ‘Büyük Şeytan’ m ve uşaklarının “Güdümü altına” alınması plânı en etkili ve en geçerli ‘çâre olarak kabul edilmiş ve hızlı biçimde uygulamaya konulmuştur.

İşte; bu plân gereği, Amerika (önce işgal vizesi verdiği halde) Afganistan İslâmi direniş hareketlerine ‘yardımlar’ yapmağa, haklarını savunmağa (?) ve Rusyayı kınamağa (?) başlamış; Pakistan-Suudi Arabistan gibi uşaklarının da aynı şekilde hareket etmelerini sağlamıştır.Türkiye gibi ‘radikal’ lâik-kemâlist bir devletin başında bulunanlar bile, artık İslâm’dan bahsetmeğe, Namaz-Oruç ve Hac gösterileri yapmağa, dine sahiblenmeğe (?), Allah’a kulluklardan dem vurmağa ve Kur’an’dan ayetler okumağa, hatta hükümler çıkarmağa başlamışlardır. Sudan, Bengaldeş, hatta Mısır gibi ülkeler, ‘Şeriâte- İslâmi Yönetime Geçiş’ çareleri (?) aramağa, bunun için Dünya kamu oyunun huzurunda beyânâtlar vermeğe ve bu amaçla (?) ilmi ‘komisyonlar’(?) kurmağa, kısaca ‘Amerikancı İslâm’ın yeni stratejisini uygulamağa koyulmuşlardır.

‘Amerikancı İslâm’ın ‘merkezi’ durumunda olan Suudi rejimi, Ebu Leheblerin siretini hatıratını ihyâyı ve bu amaçla Amerikan uşaklığının gönüllü fedailiğini üstlenerek ‘Gerçek İslâm’ı imhâyı esâs gâye edindiği, tuvâlet ve banyolarını bile ‘altından’ kaplatacak kadar bir Fir’avnilik- tağutilik sergilediği halde (89); (önceden de var olan) İslâmi görünümünü daha da pekiştirmeğe, sık sık ‘Kâbe tavafları ve hizmetleri’ ve namaz kılma-müttâki görünme rolleri yapmağa, (mustaz’af halk için vaz olunmuş olan) -güya- şer’i hükümleri (ekseriyetle tağuti rejim muhalifi olanlara) uygulayıcı sahneleri (şer’i hükümlerin uygulanmakta olduğunu halka ihsâs ve isbât için) TV. ekranlarında görüntülemeğe (Amerikancı İslâm’a kamu oyu hazırlamak ve yapısını maskeleyerek için) ihtiyaç duymuştur.

Yine Suudi rejimi, bağımlısı bulunduğu ‘Büyük Şeytan Amerika’nın verdiği direktifler doğrultusunda hareket ederek, finansmanını birlikte sağladıkları (gerek direkt olsun,gerek Aramco petrol şirketi aracılığı ile olsun) ‘Rabita-tül Alem-il-İslâmi5 (kısaca Rabita) adlı ‘uluslar arası’ bir kuruluşu organize etmiş; kendi görevini (Amerikancı İslâm’ın baş rolünü) büyük ölçüde ona devretmiştir.Amerikan dolarlarıyla-Suudi riyalleriyle ve ‘Aramco’ nun petro-dolariarıyla (‘ücret’, ‘maişet’, ve ‘hibe’ adlan altında) büyük rakamlar Ödenerek ‘satm alman’-sözüm onlara-Ulemâ sınıfından yüzlercesi, bu fesât teşkilâtında ‘emirber nefer’ ve gönüllü asker olarak rol almışlardır .Başta İslâm ülkeleri (bil-hassa Afrikanin geri- fakir ülkeleri)olarak, tüm dünya da (Amerikanın ve tüm uşaklarının açık-gizli yardımları sayesinde) örgütlenen bu teşkilât, tüm İslâmi sahalara (Cami, Mescid, Yurd, Dernek, Cemiyet, Mekteb, Kültür Merkezleri, Basın ve Yayın, beynelminel kongreler-konferanslar- seminerler-organizeler gibi...) el atarak tüm dünyadaki İslâmi faaliyet ve hareketleri, ‘Büyük Şeytan’ adına ‘kontrol’ altına almağa başlamıştır. Bu tür kapsamlı faaliyetlerle ve oluşturduğu ‘Fetva Konseyleri’ vasıtasıyla verilen ‘Be’ami’, ‘Süfyâni’ fetvâlarla yığınlan yönlendirme çabalanyla ‘Amerikancı İslâm’ m beyn’el-milePnâzımj ve nâşiri durumunda olan bu fesât şebekesi olan ‘Rabita’nm gerçek çehresini (tafsilatlı bir biçimde) ve faaliyet sahaları ile muhtevâ-sınn teferruâtını bu gibi kısa makalelerle tamamen açıklığa kavuşturmak mümkün değildir. Onun için, tüm Hizbullahîlerce, Amerikancı İslâm’ın dünya organizatörü olan bu uluslar arası fesât teşkilâtının bütün faaliyetleri yakından (adım adım) Ta’kib edilmeli, müslüman

dünya kamuoyuna anında duyurulmalıdır... Amerikan generali ve (sivil olan) Amerikanın İslâmabad büyük elçisi ile birlikte önemli askeri birlikleri ve hareketlerigözetlemek-denetlemek görevini ifâdan (?) dönüştürmüş uçağı ile (Amerikalı general ve Büyükelçisiyle birlikte) ölerak Amerikan güdümlülüğünü hayatının son dakikasına kadar devam ettiren ve bunu en son durumu ile de ispatlayan Pakistan’ın müteveffa Başkam Ziyâ, uzun yıllardan beri ‘İslâm’a geçiş, şer’i hükümleri uygulayış ve ortam arayış’? teranelerini vird-i zebân edinmiş; böylece ülke içerisindeki İslâmi potansiyeli ‘inkılabi’ olmaktan inhirâf ettirerek ‘güdümlü-kontrollü’, yani Amerikancı yapıya kanalize etmeyi hedeflemiştir... Kısaca; Büyük Şeytanın Kuklları olan günümüz İslâm dünyasının başındaki parazit güçler ve tağuti uşak devletlerin tümü aynı

strâtejiyi-politikayı uygulamış ve uygulamaya devam etmektedirler. Her ülkenin konumuna göre bazı nüâns farklılığı ve tatkik değişiklikleri göze çarpsa da; temel stratejilerin tümü ‘Beyaz Saray’ denen ‘karanlık mahfilden’ veya onun ta’yin ettiği-yetkili kıldığı mihrâklar tarafından çizildiği için zıtlık ve bariz farklılıklar aslâ mümkün değildir. . .

Şu hususa bilhassa dikkat çekmek isteriz, ki; İslâm ülkelerine tahakküm etmekte olan ‘tağuti’ rejimlerin tamamı, ‘irtidâdi-küfri ve şirk’ düzenleri; başlarındaki ‘egemen’ parazitler de ‘tam mürted, yani kâfir’ oldukları ve kendi ülke halklarını da bu doğrultuda eğitime gayret sarf ettikleri halde; İslâmi terim, amel, ibadet, adet, örf, düşünce ve kuramlara izin vermeleri, hele son zamanlarda bunlara sahip çıkar görünmeleri; ‘münâfikane-süfyani’ bir şekilde hareket etmeleri, gerçek İslâm ve gerçek inkılâbi hareketler için çok büyük bir tehlike ve engel arz etmektedir. ‘Büyük Şeytan’ Amerikan bu iblisâne plâmnı- oyununu bozmak hususunda, hizbullâhî müslümanların ve gerçek İslâma bağlı olanların azami ölçüde gayret sarfetmeleri, kendi bölgelerindeki ‘Amerikan Uşağı Tağuti Rejimlerin’ maskelerini düşürerek habis-münâfik çehrelerini dünya kamuoyuna göstermeleri ve böylece ‘yığınların’ dejenere olmamaları için her türlü şer’i yola baş vurmaları şarttır ve bu muzaaf İslâmi bir vecibedir. (Bizler gayret gösterirsek, Allah’ın da yardımı gelecek; Hac katliâmı ile Suudilerin Amerikan İslâmcılığı, ‘bir uçağın’ infilâkı ile de Ziyâ’nın kimliği halk tarafından -büyük ölçüde- anlaşılmış olmasına benzer olaylar olacak ve işlerimiz kolaylaşacaktır, inşaallah. . .) D-) ‘Çağımızın büyük şeytanı ve süper putu’ olan Amerikan emperyalizminin teknolojik devrimi, bunun neticesinde elde ettiği ekonomik kazançlar ve bu çıkarlarını korumak için ihtiyaç duyduğu askeri güc’ün verdiği avantajlar, dünyanın diğer ülke halklarında olduğu gibi; İslâm ülkelerindeki halklarda da ‘Öz benliğinden Ayrılma’, ‘Amerikancı bir tavır takınma’ temâyülleri doğurmuş, büyük şeytan’a ve onun tavsiye ettiği uşaklarına yamanma şeref (?) telâkki edilmiş; bu da büyük ölçüde ‘Batı Mukallidliğini’ netice vermiştir. Artık giyim-kuşam, oturup-kalkma, yeme içme gibi; siyâsi-içtimâi-iktisâdi-hukuki ve ahlâki gibLkonularda bile Amerikan (batı) stili esâs alınmış; hakim olan Amerikan uşağı bölge rejimleri de bu temayülleri ‘resmen’ desteklemiş, ‘devletin tüm gücü ve imkânlarını’ bu yolda ve doğrultuda kullanmıştır. Dini hassasiyetlerini (?) de korumayı ihmâl etmeyen toplum, artık büyük şeytanın rızâsına uygun adımlar atmağa; onun gibi yemeğe-içmeğe-giyinmeğe-adab-ı muâşeretle bulunmağa- yaşamağa4ionuşmağa ve İslâma bakmağa başlamış; kısaca müslümanlığı ile beraber demokratikleşmiştir. Amerikancı İslâm’ın en belirgin vasfını oluşturan bu yapıda artık, İslâm’ın bölünmezliği değil, tecezzisi-kısmılığı gündeme gelmiştir. ‘Sentezcilik’ şeklinde tezâhür eden bu Amerikancı İslâm anlayışı ile “Particilik”, “Ulusalçılık”, “Vatancılık”, “Bölgecilik”, “Mezhebsizlik”, “Mezhebcilik”, “Akılcılık”, “İnsancılık”(hümanizm), “Kadıncılık” (feminizm), “Şarkiyatçılık” (oryantalizm-bilgi hamallığı) gibi. fesâdi cereyânlar doğmuş; müslüman yığınlar ‘ümme’ şuurunu ve özelliğini kaybetmiştir. Önceleri ‘tek ümme’ olan insanlık (Bakara: 213; Yûnus: 19), ‘tek ilâh olan “Allah”ın mutlak hakimiyetini hakkiyle teslim edemediği, şeytana teslim-i silâh ettiği” için olsa gerek ki; Yüce Allah tarafından bir itâb ve cezâ olarak firkalara inkisam ettirilmiş, yani ‘tek ümme olma ni’meti ve şerefi” kendilerinden izâle edilmiştir (90). Tek din olan İslâm’ın hayatın tüm yönlerini belirleyiciliğinden (bilinçli- bilinçsiz) soyutlanan toplum, bundan nedâmet duyacağıma ‘bölündüğü bu ayrı ayn hizibleriyle (beşeri ideoloji ve firkalarıyla) ferahlanmak ve öğünmek garabetine ‘düşmüş bulunmaktadır’ (91). Amerikancı İslâm’ın müşâhhâs tezâhürü olan bu keyfiyet, tabiâtıyla toplumun ‘itikâdi-ameli siyâsi ve ahlâki’ anarşi girdâbına yuvarlanmasına sebep olmuştur. Artık her toplum, tahakkümü altında yaşadığı bölgesel uşak tağuti düzenin müdâfiiliğini, hiç olmazsa ona râzı ve onunla yetinen bir anlayışın müdâvimliğini sürdürmektedir. Onun için, bir süveyş kanalı savaşında; bir 1967-Arap-İsrâil savaşında; bir Irak-İran-İrak- Suriye, Türkiye-Yunanistan.. Türkiye-Suriye, Türkiye-Bulgaristan.. Mısır-Libya.. Libya-Çad.. Fas-Moritanya.. Somali-Habeşistan (Etyopya).. Pakistan-Hindistan ihtilâflarında, müslüman toplumun takındığı tavır ibretâmiz olmuştur, olmaktadır. Amerikancı İslâm’ın bünyesinde taşıdığı bu çok yönlü çelişkiler, onu açmazlara çıkmazlara sürüklemiştir. Teoride ‘Tek Ümme’, ‘İmâmet’, ‘İslâmi Devlet’, ‘İmama (Ulu’l-Emr’e) itaat (biat)’, ‘cihad’ gibi., temel kavramlarda ‘kabul noktasında ‘yarış içerisine giren İslâmi (?) toplum, konu pratiğe ve uygulamaya gelip dayanınca, bu sefer de ‘redd’ noktasında ha bire yarışmakta, boylice ‘Amerikancı İslâm’ın (kavlen red de olsa) bil fiil bariz bir tezâhürü olmaktadır. Yine; İslâm’ın cihan-şumüllüğünü’ teoride kabul eden “Amerikancı İslâm” cephesi, çağların şeref levhâsı olan İran İslâm inkılâbı gündeme gelince, derhal bu görüş-lerini- itikadlarını tekzip için akla-hayâle gelmeyen yollara başvurur, bin dereden su getirmek suretiyle işin içinden kıl gibi ‘sıynlmağa- sıvışmağa’ gayret ederler. Bahane olarak da: a-) Bölge farklılığını ileri sürer; “ora ayrı, bura ayrı..” derler. Fıkhi kavramlar da ‘dâr’ konusundaki hassasiyetlerine (?) rağmen, burada

hemencik ‘Vatancı’

kesilip giderler, b-) Ulusalçılık (kavmiyetçilik-milliyetçilik) yaparlar.

Ama bunu alanen değil, zimmen yaparlar. Söзде ‘Ümmet’ kavramını kabul eder görünürler; ‘Mü’minler kardeşir’(Hucurat: 10) ‘Allahın indinde en üstün olanınız, Allahdan en çok sakmanızdır.’

(Hucurat: 13) ayetlerini vb. leri ile konu ile alâkalı hadis-i şerifleri büyük bir vecd (?) ile okur, sohbetler düzenler, dersler verirler; konu İran İslâm inkılâbından ve onun şanlı imamından açılınca, derhâl yüzseksen derece bir çark-dönüş yaparak kuvvetli bir ulusalçı kesilip çıkıverirler. Başlarlar ahkâm kesmeye; şanlı tarih., kahraman millet., edebiyatları yapmağa.. “Olur mu, bu millet nasıl onlara tabi olur? Hilâfet-İmamet bu necip milletin hakkıdır; Fârisiler de kim oluyormuş...” gibi, İslâm m ‘i’ si ile bağdaşmayacak; Allah’ın yücelttiği ve aziz kıldığı bahtiyar bir toplumu tezli’ e yeltenmekle ‘Allah’a kafa tutacak’ bir neticeyi doğuracak kadar bir ‘bağnazlık ve yobazlık’ örneği olurlar, c-) Mezheb konusunu gündeme getirirler. Bunlar da kendi aralan İslâm nda iki’ye ayrılırlar: Bir kısmı, ‘bizim için, tek ölçü: Kitap-Sünnettir (hatta, tek ölçü: Kitaptır, diyenler de vardır.) Mezhebler ise; Beşeri (?) görüşlerdir, asla müslümanları bağlamaz-bağlamamalı, derler. İslâm İnkılâbı gündeme gelince, bu mezhebsiz (diğer bir ta’birle; Vehhabiyyun) çevreler, derhâl kuvvetli ve hareketli bir ‘Ehl-i Sünnetçi’,hatta ‘Hanefici’ kesiliverir; hak mezheb bâtil mezheb tartışmalannı ve mezhebi ihtilafları ‘Bayrak’ haline getirir, yani koyu ‘mutaasıb bir mezhepci oluverirler.Diğer kısmı ise; mezheb hâvarileri oldukları halde, sıra İslâm İnkılâbına gelince aşın bir mezhebsiz olur, “İslâm Cumhuriyetinin anayasasının falan maddesinde, niye mezheb kurumuna yer verilmiş? İslâm dini kâfi değilmi?”, diye bir tutarsızlık örneği arzederler. Bu iki kısmın, başka türlü (doğrudan) bir karşı çıkış tarzları daha vardır. O da; mezhebsizler (Ta’bir câiz ise, vehhabiler); “ Anayasalarında neden mezhebe yer verilmiş? Mezhebe asla yer verilmemeliydi”, itirâzını ileri sürerler. Diğerleri ise; ‘Kendi mezheplerini din yerine koyarak’, “o halde , niye orada o mezheb hakimde, bizim şu mezheb hakim değil?” diye, itirâzlar da bulunurlar. Yeri geldikçe de dinimizin İslâm olduğunu, mezhebi kardeşliğin değil; İslâm kardeşliğinin esas olduğunu, ileri süren, dillerinde sakız gibi çiğneyen bu kesim; “Tarihi Amerikancı İslâm anlayışının kurbanı olmuş zavallılardan” sâdece küçükbir bölümdür.d-)Akılcılık-reformculuk hümânizm oryantalizm... İslâm dininin, tek ve değişmezliğini kabul, ‘cihad’ vs. İslâmi hükümlerin sâbit olduğunu, İslâm dininin beşeri bütün ihtiyaçlara cevâp verecek bir mükemmeliyete sahip bulunduğunu itiraf eden Amerikancı İslâm cephesi; aldıkları kültürün tabii bir tezahürü olarak, “İslâm’ın pek çok hükümlerinin değiştirilmesinin bir ‘ihtiyaç’ ve İslâmi (?) bir gereklilik olduğunu savunur. Onun için de kâfirlere karşı ‘düşmanca’ tavırlardan, hususan ‘cihâd’, ‘kıtal’ gibi hükümlerden rahatsızlık ve huzursuzluk duyar. Fakat, bu duygularını ‘teoriyi’ reddetmekten çok, pratiği sorgulamak suretiyle izhar eder; örneğin, “İran

İslâm Cumhuriyetinin bu savaşı sürdürmesi, barışa yanaşmaması doğru değildir. Akan bu kadar kanlara yazık olmuyor mu?, bu kardeş savaşı ne zamana kadar sürecek?, “savaş, Komünist Rusyaya karşı olur!..” gibi itirazlar ileri sürerler. Üstelik; İman ettiklerini her hâl-ü kârda dilleriyle itiraf etmekten geri kalmadıkları Kur’an-ı Kerim’de: “Kâfirleri asla dostlar edinmeyiniz...” (92), “Kâfirlerin en yakınınızda olanlarıyla -önce-savaşın” (93), “Allah yolunda öldürülenler için sakın, onlar Ölülerdir (kayıptır-zayiâttır) demeyiniz...” (94), “ Onları (kâfirleri) bulduğunuz yerde öldürünüz.”, “Onlarla kıtal edin (çarpışın) ki; Allah, sizin elinizle onlara azab etsin...” (95) ...”Allah’ın indirdiği hükümlerle hükmetmeyenler (var,ya..) işte onlar, kâfirlerdir.” (96) gibi..daha pek çok ayetleri okudukları, saddam rejiminin ‘Mişel Eflâkçı- kavmiyetçi ve Sosyalist bir (kâfir) rejim olduğunu ve İran İslâm Cumhuriyetinin de ‘Kur’ani bir yönetim’ olduğunu bildikleri halde...Fakat, maalesef Oryantalist-Akılcı ve Hümanist bakışın etkilediği Amerikancı İslâm cephesi, bu İlâhî basiret ve ferâsetten (Yüce Mevlâ tarafından) mahrum bırakılmıştır. “Fitneden eser kalmaymcağa ve dinde yalnız Allah’ m oluncaya kadar (ibâdet yalnız Allah için oluncaya kadar) onlarla savaşın...” (Bakara: 193; Enfal: 39) Ayet-i Kerimesi, İslâm’daki cihâdm-savaşm “ne zamana kadar?” süreceğini merak edenlere bildirmektedir, e-) Particilik, hastalığına müptelâ bulunan çevreler de İslâm’ın yapısında bunun bulunmamasına ve İslâm İnkılâbının bu yolla gelmediğine ve bu fâsit- batıcı metoda itibâr etmediğine, ayrıca ‘İnkılâbi-cihâdi’ yolun zor ve meşakkatli, particilik yolunun ise rahat kolay ve yaldızlı, hem de makam- mevki-ikbâl-sermâye-şan-şöhret gibi dünyevi unsurları da beraberinde getirdiğine bakarak, gerçek İslâmî cepheye ve metoda

karşı tavır alma yolunu seçmişlerdir. Ki; nefsin, hevâ ve hevesin tabii gereği de budur! Bu tavır, ümmetin ‘parti kamplarına1 bölünmelerine; hak ile bâtili, iman ile küfrü değil de, bâsit demokratik particiliği esas almalarına; ümitlerin ona bağlanmasına ve böylece kuru bir ‘ümniyye’ (kuruntu) içerisine girmelerine sebep olmaktadır. Bu da müslümanların tek güç (ümme-i vâhide) olmalarına, tağuti rejimlere karşı kesin tavır

cephe almalanna, İnkılâbî ve cihâdî bir çizgiye gelmelerine (hatta, cihadın ‘particilik’ olduğunu iddiâ etmelerine sebep olmakta) ve müstakim düşünmelerine büyük bir engel teşkil etmektedir. İşte, Amerikan (Büyük şeytan-Batı) emperyalizminin İlahî-Kur’anî ve Nebvî, yani gerçek İslâmî hattı ve metodu değiştirerek, bazı müslüman çevrelere takdim ettiği ‘kendine özgü’ mücadele usûlü.. Yani Amerikancı İslâm’ın (şuurunda olarak veya olmayarak) ‘metodolojik’ oluşumunu sağlayan bir yapı... Ayrıca; demokratik particiliğin dışımda kalan ve dini pozisyonda olan ‘firkacılık’ (guruççuluk) vakıâsı da, madalyonun öbür yüzünü teşkil etmektedir. Bu anlayış; İslâmî ‘esas’ da ‘ve usûl’de (metod da) kî cihan şumul yapısını bölgesel bir yapıya dönüştürmektedir. Ümmet-î Muhammediyyenin (asm) ‘Tek İmam’ etrafında, O’nun organizesi ve otoritesi altında birleşerek ‘ortak birlikte’ hareket etmesine ‘gölge düşüren’, hatta, ‘fiilen engelleyen bir anlayış ve vâkıa;-büyük ölçüde- ‘cehaletten’ kaynaklanmaktadır. Bu cehaletten istifade eden Amerikan emperyalizmi (Harici güdümü Râbîtâ-V ehhabilik-Rasyonalizm- Oryantalizm vs..gibi Amerikancı İslâm’ın ‘kollan’ kanalıyla saptırıcı yöntemleri (mezkûr dini guruplara) lanse etmiş bulunmaktadır. Bu saptırıcı usûl ve yöntemlerle harekete geçirilen dini guruplar; gündemlerini, ‘Büyük Şeytan’ın ve tüm tağutların dünya ve bölge egemenliklerini yıkıcı ve Allah’ın hakimiyetini getiren ‘temel-asıl ve esâs’ mes’elelerle değil; fer’î, hissi (Teşbih, Takke, Mevlid, Cami, Cuma, Me’muriyet, Mezheb, Sünnet, Tarikat gibi konuların kritiği- tenkidi-mübâhese ve münazaraları ile doldurmakta, böylece asıl-temel da’vadan-mes’eleden (tağutların) yok edilip hakkın ikâmesi için cehd- ü gayretler uzaklaşmakta, ayrıca bu yüzden müslüman kitlelerden de soyutlanmaktadırlar. Büyük Şeytanı (siyasetini) hedef almayan ve asla rahatsız etmeyen bu tavrın, gerçek İslâm’ın sunduğu ve beklediği bir tavır olmadığı olmayacağı, izâhdan vârestedir. Gerçek müslümanların ve hizbullahilerin, farkında olunmadan Amerikancı İslâmî yapının birer tuğlası olmaları hususunda gâyet hassâs ve müteyâkkız olmaları icab eder.) EH-) Amerikan emperyalizminin ve ona bağımlı İslâmcı (?) çevrelerin eğitimi; veya katmerli bir cehâletin ‘ilka’ ve etkisi sonucu biçimlenen müslüman toplumlar içerisinde yaşayan ve o toplumların en küçük birimlerini oluşturan fertlerde de ‘Amerikancı İslâmm, dini ve siyâsi tezâhürleri’ görülmektedir. Ki, bunu —kısaca- birkaç madde hâlinde hülâsa edebiliriz:

A-) Kılık-kıyafet-giyim- kuşam-tezyinât-tefrişât ve yaşayış biçimi yönünden...Günümüzdeki İslâmcı çevrelere dikkat edilirse (kaçınılmaz halin dışında bile) bu etkiyi müşâhede edebiliriz.Moda takipçiliğinden, modem görünümlü olmalara gayr-i İslâmî müzik-film hayranlığından sportif faaliyetleri- yangınları ta’kib ve futbol hastalıklarına kadar., sayısız illetlerle ma’lû müslüman ferdlerin bu yapısının gerçek İslâm’dan doğan bir yapı olduğunu iddiâ etmek (elbette) mümkün değildir. Gerçek İslâm’ın dışında olan bir pozisyonun ne ve nasıl bir İslâm olduğunun takdirini de ilgili müslümanlara havâi e ediyoruz.

B-) Takvasızlık...Hitâbette,yazıda ve edebiyatta ‘harika müslüman’ imâjı uyandırdığı halde. Alla’a fiilen ubudiyette ‘tekâsül içerisinde bulunan; değil ‘nafîle-gönüllü-ihtiyari’ ibâdetleri, kuvvetli farızaları bile ihmâl eden (hiç değilse, ikinci-üçüncü plâna atan), hanımının tesettürünü ve erkeklerle ihtilâtını umursamayan, haram helâl vb.hususlarda aslâ hassâsiyet göstermeyen ve nice ahlâki za’fiyetlerle mübtelâ (hatta müftehir) bulunan müslüman tipler günümüzün meydanlarını lebâ-leb doldurmakta ve bu tipler müslümanlığı başkalanna kaptırmama (?) mücâdelesini de vermektedirler. Nebvî (gerçek) İslâm’ın zıddı olan bu tür anlayışın, nasıl bir İslâm? olduğunun hükmünü yine taraf-muhatab olan zevâta bırakıyoruz.

C-) Takva’nın yanlış anlaşılması ve uygulanışı..Bu tür kişiler, “İslâm sırf bir kuru akıl (ilimcilik) işi değildir; kalb (ma’rifet) önemlidir” der ve bu noktadan çıkışla İslâmî ilimlerin büyük kısmından mahrum (câhil) bir şekilde yaşamağa mecbur-mahkum kalırlar.Tabiâtıyla,bağlandıkları (Şeyh-Ağabey-Üstad-Hoca efendileri) ‘esas ve ölçü’ olarak alır, onlara göre yön alırlar. Herhangi tek bir ferdin (Peygamberlerin dışında) İslâmî ‘komple olarak’ temsil edemeyeceği, hele şu cahili ve tağuti asırda ve İslâm’dan hiçbir eserin ve izlerin bırakılmadığı bir ülkede yaşayan bu tür zevâtm ne kadar nakıs olacağı her akli başında olanın ma’lûmu olduğundan, bu yapının ne kadar sakat olacağı ve gerçek İslâm’a muğayir olduğu kendiliğinden anlaşılabilir olur. Bu cahili yapının tabii gereği olarak da, İslâm’ın diğer yönlerinden olduğu gibi, Takva yönünden de yanlışlıklar tezâhür etmektedir.ki; a-) İslâm’ın siyâsi-içtimaî ve idarî- cihâdî gibi., yönleri ihmal edilmekte, ‘efendiye’ bağlılık bu boşluğu doldurmaktadır (?). b-) Nâfile tesbihat-zikir ve evrâd, İslâm’ın temeli kabul edilmekte (zamanlarını onlar doldurmakta), şirk ve küfrün (tağutun) ref i, tevhidin ve İslâmm ikamesi (fiilen) ihmal edilmekte, yani gündem dışı bırakılmaktadır, c-) İslâmm ferdi emirleri İslâm’ın bütünü kabul edilmekte, devlet ve siyaset (parti ayrı siyâset ayrı..) Hakim kefare güçlere (Amerikan uşaklarına,) bırakılmaktadır.

D-) Memleket baştan başa bir şirk-küfür ve fuhuş pazan haline geldiği, bunlara karşı ‘kıyam ve cihadın’ en büyük vecibe olduğu, gerçek takvanın bu olduğu bilindiği halde., halvet-hânelerde, tekkelerde-dershaneler

de ve şâir yerlerde ‘inzivaya’ çekilmek, bunu da ‘takva’ diye nitelemek, gerçek İslâm’la izahı mümkün olmayan bir pozisyon olarak görülmektedir.

E-) Mü’minlere muhabbet, kâfirlere adâvet İslâm’ın gereği olduğu halde, hümânistik bir yaklaşımla ‘kâfirlerle iyi geçinme’, ‘yardımcı-duâcı olma’ gibi menfilikler ‘Merhamet’ diye nitelendirilmekte; meşrebine-tarikatına veya efendisine muhâlif ve muânz müslümanlara karşı böyle bir tolerans asla tanınmamakta ve bu da ‘da’vaya-efendiye sadakat’ olarak kabul edilmektedir. Bunun da gerçek İslâm’la izah olunamayacağı izahattan vârestedir. İlh...

F-) Nefsaniyet (heva -heves-kibir-enâniy et... Cahili kültürlerden etkilenen müslüman fertler, bunun tezâhürü olarak kendi şahıslarını ‘esas’, ‘merkez’ ve ‘ölçü’ kabul etmek gibi bir komikliğe düşmüşlerdir. Bunun içinde, ‘Tek Cemaat’, ‘Tek Ümmet’ olgusu içerisinde yer almamağa; imam-ı ümmetin ve İslâm İnkılâbının yönlendiriciliğini kabul etmemeğe; nebevi usûl-hat ve çizgiye (Ki, imamsız kalmamak ve imama itaat etmek vecibesine) intibak etmemeğe ve kendi kafasından çizdiği güya- İslâmî (?) metodu veya diğer gurupçuklann (dini firkaların) mahalli-kısır-nakıs ve pek çok illetlerle ma’lûl önderlerini-metodlanm lanse etmeğe çalışmaktadır. Gerçek İslâm’ın ‘İlâhî yapısını-özelliğini’ yıkan ve ‘kuvvetini’ dağıtan bu anlayış; (farkında olunsun veya olunmasın) Amerikancı İslâm’ın bâriz tezâhürlerindedir.

G-)Entellektüelizm-Modemizm ve Vehhâbilik karakterizmi... yazı arasında-dağınık halde- geçen bu Amerikancı İslâm’ın ferdlerdeki tezâhür çeşitlerinden biri olan illet, tedavisi gerekli olan bir hastalıktır. İslâm’ı, bir ‘fikir sporu’ olarak algılayan ve onun da ‘Batı süzgecinden’ geçmesini, modernize edilmesini (çağa uydurulmasını) savunan bu zihniyete sâhib olan ferd, ayrıca; Tağutların-emperyalistlerin-kâfir güçlerin sorgulanmasını değil; hadis- içtihad-akaid-tefsir ve ahlak ‘mektepleri’ nin sorgulanmasını, yani İslâmın yapısını ve mazisini ‘sanık’ sandeîyesine oturtulmasını ‘hareket noktası’ edinmiştir. Böyle bir fert artık ‘Büyük Şeytan’la, onun mahalli (açık ve gizli) uşaklarıyla ve onların cihan- şumul komplolarıyla aslâ uğraşmaz, uğraşmamakta; İslâmî şahsiyetler, kurumlar ve faaliyetleri ‘tek hedef tahtası’ olarak kabul etmektedir.

Temel mes’alesi ve hareket noktası; ‘Takke-Tesbih-Zikir- Mevlid-Nevafil-Sünnet-Şeyh-Mürid- Tarikat-Sofu- Devriş- Mezheb- İctihad-Taklid-Mukallid-Cami-Cum’a-Dâr’-Diyanet-Örfüadet-Bid’at- Hurafa-Türbe-Rüyet- İstiane- İstiğase- İstimdat- Teberrük- Tevessül- Muska-Nazarboncuğu-T e ’ vil ölülerin ruhuna Fatiha (Kur’an) okunması- ölülerin kırkmcı günü- vs. vs. vs... gibi, ‘İslâm’ın hakimiyetine’ veya ‘tağutım yıkılmasına’ yönelik olmayan konular olan günümüzün ‘kahraman’ (?) ferdi, “Büyük Şeytan’ı” (gündeminden çıkarmakla) rahatlatmakta olduğunun (belki de) farkında değildir. Evet uzun yıllar, belki bir-kaç asırdır teh aküm eden Amerikancı kültür, İslâm aleminde ve müslüman ferdler üzerine Amerikancı bir İslâmî olguyu doğurmuştur.İhtiyari (heves-kârâne) bir tarzda ona inkıyad ederek o ‘olguda’ yer alanların dışında, farkına varmadan (gerçek İslâm adma) o badireden etkilenen bir kısım ferdler, Amerikancı İslâm’ın (şuursuz) birer birimleri haline gelmişlerdir. (O câhili etkiyi bertaraf etmek için çaba sarfetmek, gerçek İslâmiliğin temel şartıdır.) Büyük Şeytanın ve uşaklarının dünya hakimiyetinin yıkılması, İslâm’ın yeryüzündeki ‘adil’ ve ‘muslih’ rolünün ikâmesi için, ‘ana gündemin’ bu konulan oluşturması, İslâmî ve Kur’anî bir zarurettir. Gerçek İslâm ile Amerikancı İslâm arasındaki belirgin vasıflardan biride ‘gündemin taşıdığı muhteva’dır. Teferruata dalış ve halktan soyutlanış, aslâ mkılâbilik olamaz; ayaklann yere değmesi (halka inilmesi), gerçek İslâmî hareketin temel unsurlarındandır. Vesselam...

AMERİKANCI İSLÂM’IN TARİHİ ARKA PLÂNI

Amerikancı İslâm’ın tarihi arka plânında ‘nifak’ (iki yüzlülük) vardır. Bu teâmül, “İlk Büyük Şeytan İblis”den itibaren başlayıp gelmektedir. Zirâ, İlâhî huzurdan-rahmetten tard edilen İblis, gerçek İslâm’ın beşeri noktadan ilk mensubu ve temsilcisi olan Hz. Adem’in ayağım kaydırmak için ‘dost’ ve ‘İslâmî’ bir görünüm ile Hz. Adem’e yaklaşmış; hayır-hâh’âne (?) tavsiyelerde bulunmuştur. İslâm’ın Amerikancı yüzüyle değil de, doğrudan Amerikancı (açık kâfir ve düşman) yüzüyle tezâhür etseydi, iblis’in Hz. Adem’e yaklaşması asla mümkün değildi... Kur’an-ı Kerim’de konu şu şekilde ifade edilmektedir: “(İblis): Öyleyse, dedi; (mademki) Sen beni azgınlığa mahkiim ettin, ben de bu sebeble andoisun ki onları (insanları) saptırmak için, muhakkak senin doğru yoluna oturacağım, vesvese verip pusu kuracağım. Sonra onlara, önlerinden ve arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım.Sende ço ğunu şükrediciler bulmayacaksm.”(A’raf: 16-17) Allah’ın ‘Doğru Yolu (gerçek İslâm)’üzerinde oturarak, perdeleyerek ‘dört yönden sızma’ (sokulma) metodunu kullanan İblis: “ Rabbiniz size bu ağacı değil, ancak iki melek olacağınız, yahud (ölümden azade ve) ebedi kalıcılardan bulunacağınız (yani böyle olmayasınız) diye yasak etti, dedi. Birde onlara: Şüphesiz ben sizin iyiliğinizi isteyenlerdenim, diye yemin etti.” (A’raf: 20,21). Görüldüğü gibi; iblis, ‘dostça’ (İslâmî maske ile) Hz. Adem’e yanaşmakta güyâ Hz. Adem’in Din ve hayatını

düşünüyor ve bu hususta kendisine yardımcı olmak istiyormuş gibi bir intiba uyandırmakta ve bu (Amerikancı İslâm) görünümü ve yaklaşımıyla Hz. Ademin ayağını kaydırmaktadır. Ve “Ben yeryüzünde insanlara (ma’siy etleri) süsleyeceğim (Hac: 39).. diyerek karakterini sergileyen “Büyük Şeytan İblis” Onu...(Ademi, vesvese vererek) fitledi; Ey Adem! Seni ebedilik ağacına, zeval bulmayan bir devlete (ulaştırmaya) delâlet edeyim mi? Dedi.” (Taha: 120) İşte; İblis’in ‘Büyük Şeytan’ olarak müslümanlara bu tarz süfyâni ve nifâki yaklaşımı, tarih boyunca süregelen ‘Amerikancı İslâm’ın bütün zaman ve mekânlardaki tarihi arka plânının ‘ortak vâsfi’ ve ‘genel tezâhürü’dür. İnsanoğlu üzerinde ‘İslâm adına’ şeytani hakimiyetini kurma ve İlâhi hakimiyeti dumura uğratma, yani Amerikancı İslâmî kurumlaştırma çabalarını sürdüren iblis, ‘Habil-Kabil’ olayı ile başardığı ilk “ifsâd” “idlal” hareketiyle yavaş yavaş ‘Güçlü Şeytani Bir Cephe’ (Ademoğlu içerisinde) kurmağa muvaffak olmuştur. “Büyük Şeytan”lığın bâtini yönünü kendine bırakan iblis, zahiri yönünü artık ‘insi şeytan’ lara havâle etme gereği duymuştur. “Amerikancı İslâm”, hakim olan tağutlann “izin verdikleri ve müsaade ettikleri kadar” yaşamağa razı olunan İslâm’dır. Gerçek İslâm, “Allah-u Taala’nın razı olduğu ve onun istediği şekilde inanılan ve yaşanan İslâm olduğu ma’lûm’dur. Fakat, “Amerikancı İslâm” bunun aksi bir görünüm arz etmektedir. “Çağın Büyük Şeytanları” (Amerika), İslâm’ı tamamen yok etmedikleri durumlarda, hiç olmazsa kendilerinin güdümü altında bulunacak, kendi hakimiyetlerini halel-dâr etmeyecek türde bir İslâmî yapının oluşmasını hedef almışlardır. Bunun bir örneğini, çağmm ‘Amerikas’ı olan Fir’avn’da da müşahede edebiliyoruz: İlâhi mu’cizenin galebesi neticesinde Hz. Musâ’nm da’vet ettiği Gerçek İslâm’a (Fir’avndan izin-müsaade almadan) iman eden ve alemlerin rabbi olan Allah-u Teâla’ya teslim olan sihirbazlara karşı Fir’avn’m: “Ben size ‘izin’ vermeden O’na iman ettiniz, ha?... O halde, (başınıza ne geleceğini) yakında bilirsiniz: Muhakkak surette ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, sonra kat’iyyen topunuzu astıracağım.”(A’raf: 123,124; Tahâ: 71; Şûâra: 49;...) demesi, “Amerikancı İslâm’ın, tarihi arka plânmm karakteristik bir yapısını göstermektedir.

Amerikancı İslâm’ın tarihi arka plânın’da, teknolojiyi ‘İlâh’ edinme hastalığı da yatmaktadır. Ki; Hz. Musa’nın (Fir’avna galebe çalmasından sonra) “Tur’a çıkan Musa’nm arkasından, geride kalan kavmi süs eşyalarından bir buzağı heykeli yapıp onu ‘İlâh’ edindiler, ki onun bir böğürmesi vardı. Buzağının kendileriyle konuşamayacağını, onlara yol gösteremeyeceğini görmediler mi de onu ‘İlâh’ edindiler? Böylece zalimlerden oldular.” Ve bu teknolojik putçuluğun mucidi olan ‘Samiriyy’ denen ‘Münâfik’a; “Senin yaptığın bu iş nedir, ey Samiriyy? Diyen Hz. Musa’ya, (Samiriyy); “Ben onların görmediklerini (Cibrili) gördüm de, o resulün ‘eserinden’ (izinden-ilminden) bir avuç aldım ve onu (erimiş mücevharatın içine) attım. Böylece bunu, bana nefsim hoş gösterdi.”(A’raf: 148; Ta-ha: 88, 89,95,96) cevâbını vererek, cibiliyetini açıklığa kavuşturmuştur. “İstikbâr”ve“Sermâye” de, “Amerikancı İslâm’ın tarihi arka plânmm tezâhürlerindedir.

“Yeryüzünde haksız yere kibirlenenleri ayetlerimi anlamaktan (Kitabi bir bütün olarak kabul etmekten) çevireceğim. Onlar (tekebbür edenler) her mu’cizeyi görseler de onu kendilerine ‘yol’ edinmezler, fakat sapıklık yolu görürlerse, onu yol edinirler...”(A,raf: 146) “Onlara, (ilk müslüman) insanların iman ettiği gibi, sizde iman edin, denildiği zaman (tekebbür ederek, kendi aralarında) ‘biz, O sefihlerin (ayak takımı kimselerin) inandığı gibi mi inanacağız?’ derler. Doğrusu, (asıl) sefihler (ayak takımı beyinsizler) onlardır. Fakat (bunun böyle olduğunu) bilmezler.”, “Onlar mü’minlerle karşılaştıkları zaman (da), ‘Bizde inandık’ derler. Şeytanlarıyla (reisleri-yöneticileriyle) yalnızca (başbaşa) kalınca ise, ‘emin olun’ biz sizinle beraberiz (sizlere tabiyiz).Biz, ancak (mü’minlerle) istihzâ edicileriz’, derler. (Bakara: 13,14) Ayetleriyle istikbâr’m menhus çehresini gösteren Cenâb-ı Hak, Resül-ü Ekremi’ne (asm) şöyle demektedir: “(Ey Resülüm, kâfirlerin müstekbirleri) seni gördükleri vakit, seni yalnız bir eğlence yerine tutuyorlar: ‘Bu mu, Allah’ın peygamber diye gönderdiği? diyorlar...” (Furkan: 41), “Yine şöyle dediler: ‘şu Kur’an, iki memleketten (makam ve sermâye yönünden) bir büyük adama indirilseydi ya...”, “Rabbinin rahmetini onlar mı bölüyorlar?...” (Zuhruf: 31,32) (97). Hz. Musâ’nm (asm)

yakınlarından sayılan ve Allah tarafından geniş servetler ve büyük hazineler verilen ‘Karun’un, helâketini netice veren ‘tekebbürü’ ve; “...Bu (servet-sermâye) bana ancak ben’de olan ilimle (kendi ilimim- çabam sâyesinde) verilmiştir...” diyerek, sermâye gücü ile öğünmesi ve Hz. Musâ’ya karşı ‘Bağy’ da bulunması da, Amerikancı İslâm’ın, tarihi arka plânının başka bir görüntüsüdür. “(Habibim) onlara o kimsenin (Bel’am b. Baaur’un) haberini de oku ki; biz kendisine ayetlerimizi (İslâmî ilim-iman vs.) vermiştik de, o bunlardan sıyrılıp çıkmış, derken şeytan onu arkasına takmış, nihayet azgınlardan olmuştu. Eğer dileseydik; onu, onunla (verdiğimiz ayetlerle) yükseltirdik. Fakat o; yere (dünyaya-alçaklığa) saplandı, hevâsma uydu. Artık onun sıfatı o köpeğin hali gibidir ki; üstüne varsan dilini sarkıtır solur, kendi haline bıraksan da (yine) dilini

sarkıtıp solur...” (A’raf: 175,176) Ayet-i Kerimeleri de ilimleriyle, duâ vs. destekleriyle ‘Büyük Şeytanı’ ve kâfir güçleri takviye eden ve İslâm inkılâbı’nın değişik zamanlarda ki ‘hakimiyetine’ gölge yaparak köstek olan ‘BePami’ tipleri veciz ve belîğ bir tarz’da tasvir etmektedir. Ki, bu da Amerikancı İslâm’ın tarihi arka plânının bir başka veçhesini teşkil etmektedir.

Bilindiği gibi, ‘Son Nebi’ Hz. Muhammed Mustafa Sallallahü Aleyhi Ve Sellem’in ‘bi’setinden’ hemen önce ve Bi’set esnasında, Mekke toplumunda putlara ibâdet etmeyen ve ‘Lâilâhe illallah’ diyerek ‘Tek İlâh’ ve Ma’bud olan Allah-u Teâla’ya yönelen, fakat ‘siyâsî-idârî’ plânda müşriklere müdâhele edici bir ‘aksiyon’ içerisinde bulunmayan, yani ‘İslâmın hayat-dünya nizamı olma vâkıasmm şuurunda olmayan ‘hak’ dininin kalıntıları üzerinde bir hayat yaşayan epey sayıda bir insan (topluluk) bulunduğu halde, müşrikler tarafından hiç ta’ciz edilmemiş ve herhangi bir baskıya ma’ruz bırakılmamıştır. Günümüzün Amerikancı İslâm yapısıyla ‘ayniyet’ arzeden yapı, tarihi arka plân nokta-i nazarında olduğu kadar, her asırda ‘tazeliğini’ koruması bakımından da önemlilik arz etmektedir. “Amerikan siyâsetine-hakimiyetine-çıkarılanna-zulüm ve talanına engel olmayan” bu yapı günümüzde biraz daha ileri giderek “...Sadakatle hizmet eden, engellerine karşı cephe açan, yani gönüllü fedâilik ve uşaklık yapan...” gibi bir ‘ziyâdelik’ kazanmıştır...

Yüce Resülullah Sallallahü Aleyhi Ve Sellem Efendimizin mübarek hayatları boyunca (Abdullah İbn-i Selûl’ün önderliği ve yöneticiliği altında) devam eden, büyük bir fitne, fesât ve huzursuzluk kaynağı olan bu ‘nifâki’ (Amerikancı İslâm) hareket, tarihin arka planında önemli rol oynamış; İslâm’ın mutlak hakimiyetini engelleyici ve düşman güçlerin galibiyet ve egemenliğini te’mîn edici ve kolaylaştırıcı (Amerikancı İslâmî) tavırlar takınmıştır (98). Yüce Resûl’den (asm) sonra da faaliyetlerini ‘perde altında’ sürdüren bu nifaki süfyânî hareket, (99) İslâm’ın ve İslâm Ümmetinin dünkü ve bugünkü felâketinin baş müsebbibi olmuştur. Resülullah’ın (asm) ahirete irtihâlîni müteâkib baş gösteren “Amerikancı İslâm” fitne hareketi, ümmetin en kritik dönemindeki, “Riddet” (namaz kılalım da zekâtı vermeyelim, gibi.. İslâma tecezziliği esas alan) ve ‘Bağy’ çıkışlarıyla, İslâm’ın (daha ozaman) temellerini sarsmağı amaçlamış fakat Hz. Ebubekir’in (R.Anh) zamanında aldığı sert tedbirler- tenkitler sâyesinde hezimete uğratılmıştır (100).

“Hulefâ-i Râşidin” dönemlerinde (zaafından dolayı) sinen, fakat zaman zaman, bilhassa Hz. Osman (R.Anh) zamanında tesirini ‘mervani’ kılıkla hissettiren bu süfli hareket ‘Sıffin’ ve ‘Havâric’ vak’alarıyla ‘Ümmet-î Vâhîde’ olan müslümanların ‘gücünü’ ve ‘vahdetini’ büyük ölçüde sarsmış; İslâm’daki ‘Ulul Emr’ müessesesini, ‘adâleti’ ve ‘kardeşliği’ köklü bir şekilde yıkmış, bu da; Gerçek İslâm’ın Hükümranlığının tarih sahnesinden (günümüze kadar) silinmesine sebep olmuştur. Yüce Resülullah (asm) ‘ihbâr-ı ğaybr kabilinden beyân buyurdıkları şu hâdis-i şerifler, bu vâkıalann ‘vahyi belgeleri olmaktadır. I-) “...Yine kıyâmet günü ashabımdan kimseler (yakalanıp) sol tarafa (cehennem tarafına) götürülürler. Hemen ben: ‘Onlar benim ashabımdır.’ (bırakın) diye sesleneceğim de bana: Ya Muhammedi emin ol ki, sen bunlardan ayrıldığından beri onlar ökçelerine basarak geri dönmüş mürtedlerdir, diye cevap verilecektir...” (101) 33-) “...Vâh Ammar! Vâh Ammar! Kendisini bir ‘Fie-i Bağıye’ katledecektir. (Ammar) onları ‘cennet’e’, onlar ise onu ‘cehenneme’ da’vet ederler...” (102). (Gerçek İslâm’ın Cenneti, Amerikancı İslâm’ın Cehennemi netice verdiği; Hz. Ammar’ın da Hz. Ali’nin (R.Anh) sâfında yer aldığı hâlde ‘sıffin’ fırkası tarafından şehid edildiği ma’lumdur.) HI-) “Ümmetim içinde hilâfet (diğer rivayette Nebevi Hilafet) 30 sene devam eder; ondan sonra ise meliklik (krallık-saltanat) devri gelir...” Diğer bir rivayette; “...30 yıldan sonra Melik-î Adud (yırtıcı parçalayıcı krallık) devri başlar...” ziyâdesi ile, Emevilerin-Mervânilerin ‘Hilâfete istihkak-liyâkaf iddiâlanna karşı, hâdisin râvisi olan Hz. Sekmenin; “zerka (Ümeyye) oğulları yalan söylediler! Ancak onlar, melik (kral)dirler ve kralların da ‘en şerli’ olanlandıdır.”, ilavesi vardır. (103). 30 yıllık meşru yani şer’i- İslâmî ve nebevi hilâfet süresi 4. Hâlifenin ve İmam-ı Hasan’ın 6 aylık yönetim müddetlerinin toplamı ile sona ermiş; ondan sonra ise, Hadis-î Şerif de takbih edilen meliklik-yırtıcı krallık ve saltanat devirleri başlamıştır.)

IV-) “Bir imama ‘biat’ edildikten sonra, başka biri gelir onunla çekişirse O (sonradan) gelenin boynunu vurun!...” (104). (Eshab-ı Cemel’in itaati, biati ve inkiyâdiyle fiilen takarrür eden emirül- mü’minin İmam-ı Ali’nin ‘meşru’ imâmetine ve Hükümet-i İslâmiyyesine karşı ‘bağy-ü kıtal’ üzere bulunan emevi-mervani ve havâric fırkalarının durumunu, yani Amerikancı İslâmiliğin tarihi arka plânını bütün çıplaklığıyla gözler önüne sermekte olan bu dört Hadis-î Şerif vb. leri bizler için ‘İlâhî’ ve ‘Tarihi’ bir projektör de olmaktadır.) Gerçek İslâm’ın ‘mutlak hakimiyeti’ için çetin mücâdeleler sergileyen İmam-ı Ali (R.A.nh)’nin şehadeti ile bu İlâhî ideâl akamete uğramış; kısa bir zaman sonra, “Gerçek İslâm (Nebevi hilâfet)” siyâsi hakimiyet ve keyfiyet yönünden tarihe gömülüp gitmiştir. Resülullah’ın (asm) nazenin mahdumu, mahbubu ve ‘Cennet gençlerinin seyyidi’ olan İmam-ı Hüseyin’in eshabmm ve mübarek ta’kipçilerinin ‘can-siperâne’ gayretleri

de neticesiz kalmış; böylece ‘Amerikancı İslâm’ zihniyeti hükümlerini pekiştirerek sürdürmüştür... Mahremleriyle ‘zina’ yapacak; zil – zuma sarhoş namaz kıldırarak; şarkıcı ve dansöz fâhişelerle gece alemleri yapacak; Yüce Resül ile Kitabullahla ve nezih (gerçek) İslâm’la -haşa- ‘istihzâ edecek; Nesl-i Pâk-i Resülüllahı ‘katliam’ ve ‘esir’ kılacak; vs., vs., ve bu şenâetlerini ‘dini’ mâhiyete sokacak ve bu hususta ‘Saray Mollalarına’ fetvâlar verdirecek kadar alçalan-alçaklaşan ‘Melik-î Adudlar’ (Amerikancı İslâmci güçler) yani, Emevi-Abbasi kralları, özel hayatlarıyla-yönetimleriyle ‘Amerikancı İslâm’ın tarihi arka plânının ‘tipik örnekleri’ olmuşlardır. Bazı karanlık çevrelerce ‘Fırka-î Nâciye’ diye lânsede edilen bu tağuti yapı; günümüz ‘Amerikancı İslâm’ının en güçlü temelini ve çekirdeğini oluşturmuştur. Pâk Cediti, Yüce Resülün (asm) İlâhi dinini korumak ve asliyetine ircâ etmek üzere; ‘adları’ müslüman olan bu alçak tağuti güçlerin hâbis egemenliğini kırmak ve yeryüzünde Allah’ın adâletini-hakimiyetini kurmak için ayağa kalkan İmam-ı Hüseyin’in ve Eshabın (Allah’ın selâmı üzerlerine olsun) tarihin bir benzerini kaydetmediği şanlı “Kerbelâ Kıyâmı”, asırlardan beri devâm eden tüm tağuti saltanatları ‘derinden derine’ sarsmış, dünyanın tüm mustaz’af ve mazlûm halklarının ‘kıyâm, hürriyet ve kurtuluş’ kaynağı olmuştur. (105). ‘Kerbelâ’ destânının bu ‘âk, parlâk’ sahifesi yanında, bir de (ma’lûm) kara sahifesi vardır. Ki; Amerikancı İslâmî-tağuti güçler, ‘İslâm adına (?)’ İslâm Peygamberinin temiz neslinin pâk kanlarını akıtmış, mübarek başlarını kesmiş, kundaktaki bebeklere varıncaya kadar tümünü boğazlamış, mübarek-gül na’şlann üzerinde ‘süvari birlikleriyle’ at koşuları yaptırmış, kadın ve kızlarını aç-susuz-perişan- uyuşmuş bir hâlde câriyeler-esirler edinmiş, hülâsa; İslâm’ın en azılı kâfirlere bile revâ görmediği bir vahşeti, İslâm Peygamberinin çocuklarına revâ görmüş, böylece insan kılığına girmiş birer canavar olduklarını isbâtlamıştır... Şanlı Kerbelâ Kıyâmını müteâkib, Amerikancı İslâm çevreleri daha bir müteyâkkız durumda bulunmağa, daha çok İslâmî roller yapmağa başlamışlar; siyâsetlerine, egemenliklerine, süfyaniliklerine ‘gölge düşürecek’, tehlike olacak şahsiyetleri, başta “Ehl-i Beyt’in tüm Mümtâz İmamlarını” ve Ebu Hanife, İbn-i Hanbel gibi nice İslâm öncülerini değişik yol ve usûllerle şehid etmişlerdir. Bu, Amerikancı İslâmî tağuti güçlerin ‘tarihi arka plânı’ iyice öğrenilebilmek için karanlıkta bırakılmış İslâm tarihinin sahifeleri içerisine girerek (tamamen) kaybolmak icab eder, yoksa bu tür kısa yazılarla bu arka plânı gereği gibi izâh edebilmek mümkün değildir... Hakim oldukları müslüman toplumları, tedrici usûlle dejenere eden, yani Amerikancı İslâmî çizgiye getirerek hevâ ve heveslerin zebunu kılan ve tağuti saltanatlarının devamını sağlamak için ‘hükümler-kanunlar’ ‘vaz’ ederek Gerçek İslâmî -hızlı bir şekilde- beşerileştirmeye yönelik gayretler sergileyen, halkı kendilerine bende kılmak için de “İslâm”, “Müslüman”, “Hilâfet” isimlerini kullanmağa büyük ölçüde dikkat ve itinâ gösteren dahili Amerikancı İslâmî güçler; Gerçek İslâm’da ve İslâm ümmetinin güç ve vahdetine açtıkları gedikler ve derin yaralar neticesinde; tevlit ettikleri maddi ve ma’nevi za’fiyetlerle harici Amerikan Emperyalizmine (Büyük Şeytana) da’vetiyeler çıkartarak, İslâm Aleminin -maddeten ve haricen de -işgâl edilmesinin; böylece (yalnız gerçek İslâm’ın öncülerinin-bekçilerinin değil) bütün müslüman halk yığınlarının katliâm edilmesinin ve İslâm ülkelerinin virân edilmesinin âmili ve fâili olmuşlardır. (Gerçek İslâm’ın mümtâz öncülerine, aynı durumu revâ gören ise; mezkûr dahili Amerikancı İslâmî güçlerdir. Ki, bu konuya daha evvel temâs edilmiştir...) Harici şeytani güçlerin İslâm alemindeki ‘hakimiyet’ dönemlerinin; “Haçlılar”, “Moğollar”, yine Haçlıları (ve tüm küfrü) temsilen “İngilizler”, diye “üç büyük devresi” ve aşaması vardır. Haçlı işgallerinin, çapulculuktan-soygunculuktan öte “Amerikancı İslâm” noktasında önemli etkisi olmamıştır. Moğolların ise; “hak-bâtıl”, “adâlet-zulüm” karışımı noktasından olduğu gibi; “dahili nizâ- münakaşa ve cedel” atmosferinin oluşturulması noktasından da Amerikancı İslâm cephesinin temelini atılmasında ‘nâzım’ rol oynadıkları müşâhede edilmektedir. 7. Hicri, 13. Milâdi yıllarda İslâm alemini talan eden ‘Büyük Şeytan’ Moğol sürüleri, işgallerinin sürekliliğini -belki de- büyük ölçüde bu “Amerikancı İslâm” (yani tefrikacı-cedelci) çevreler sâyesinde te’min etmişlerdir. İşgal asrı ve onun devamı olan ‘Anarşi’ zamanı (7.8. hicri yıllar) baştan başa incelenir; toplumun felâketi karşısında ‘Ulemâ’nm bazı kesiminin uğraştıkları ‘tâ’li-fer’i’ mes’elelerin keyfiyetine muttali olunursa, işin vehâmeti daha da iyice anlaşılabilir olur. 18. 19. Milâdi asırdaki İngiliz güdümlü ‘Vehhabilik’ hareketinin ‘düşünce’ yapısının taa.. o asırlara (Hicri, 7.8.; milâdi 13. ve 14. asırlara) dayandığını söylersek, mübalâğa yapmış sayılmayız kanaatindeyim... (106) Bugünün Amerikan Emperyalizmini (her hususta) 18. ve 19. asırdaki temsil eden ‘Büyük Şeytan’ İngiltere, bugünün “Amerikancı İslâm” mm sağlam temellerini ta o zamanlarda atmış bulunmaktadır. Fiilen işgal ettiği İslâm ülkelerinde öncelikle “Amerikancı İslâm” odaklarını oluşturarak, müslüman halkın huzuruna ‘o kanaldan’ çıkan İngiliz emperyalizmi, böylece işgal bölgelerine sürekli çöreklenme ve İslâm’ın potansiyel gücünü söndürme imkânı elde etmiştir. İngiliz emperyalizminin ‘Amerikancı İslâm odak noktaları’ ayrı ayrı guruplar halinde organize ettiğini müşâhede etmekteyiz: A-) Siyâsi ve idari olarak. Ki, kendi adına ‘müslüman halkın içerisinden çıkarılan’ parazitler,

‘İslâmî-Müslüman’ isim ve görünümle o ülkeyi ve halkı İngiliz (bugün ise, Amerikan) Emperyalizmi adına ‘tağuti’ hükümlerle idare edecekler, ediyorlar. B-) İtikâdi-ameli olarak. Kadıyanilik-Ahmedilik ve Bahailik gibi İslâm dininden tamamen çıkmış, lâkin ‘İslâm’ adını bir türlü terk etmemiş ilhadi ve irtidâdi dinler-akımlar vasıtasıyla İngiliz emperyalizmi muvâzeneyi sağlama politikası uygulamakta; bu yolla müslüman halkın itikadını sarsmayı, birlikte olmalarını dağıtmayı ve isyân edecek İslâmî guruplara karşı diğer (güdümlü) gurupları ‘koz’ olarak kullanmayı amaçlamaktadır. C-) İdeolojik olarak Müslüman halkın bütünlüğünü bozmak ve itikâdi-dini şüpheler-istifhâmlar içerisinde boğarak ‘rota’sını şaşkırtmak amacıyla İngiliz emperyalizmi tarafından geliştirilen “Amerikancı İslâm”m bu veçhesi; İslâm ülkelerinde “İslâm sosyalizmi”, “İslâm miliyetçiliği”, “İslâm demokrasisi” gibi..bâtıl yapılanmaları doğurmuş, nice ‘âlim’ etiketli zevâtm ayağı bu vadide kaymış, böylece kaybeden İslâm ve müslümanlar, kazanan da Amerikan emperyalizmi olmuştur... D-) İlmi-Bilimsel olarak. Bunu da iki’ye ayırabiliriz: a-) Şarkiyatçılık. Amerikancı İslâm’ın plânlı-proğramlı, ehliyetli ve gönüllü fedâileri olan oryantalistler, uzun süren -yıkıcı- çalışmalarının ürünlerini takdim ettikleri ‘ilmi mahfelâlerden’ epeyce uşak ruhlu, alim kılıklı süfehâ elde etmiş ve onların pek çoğunu “Amerikancı İslâm Eğilimli” pozisyona getirebilmişlerdir. Ki, bu da; bil’hasa ‘Hind-Pâkistan, Mısır-Kuzey Afrika’ bölgelerinde (hususen Ezher’in bir kesiminde) modernist-reformist, hatta “ilhâdi” bir cereyan husûle gelmiştir. (107). b-) İslâhâtçılık... ‘Büyük Şeytan’ İslâm alemindeki sultanının kurulması, güçlenmesi ve yayılması hususunda (farkına ister varılsın, ister varılmasın) bu maddedeki “Amerikancı İslâm’ın odak noktası”nın, yani islâhâtçılığın çok büyük rolleri olmuştur. Üstelik, bu akım içerisine çöreklenmiş-gizlenmiş kuvvetli ‘nifaki-ilhâdi ve irtidâdi’ akımların da bulunması ve bu ‘yaygın’ karmaşık (karanlık) şebekenin içerisinde karar kılarak faaliyette bulunan ‘ şahsiyetlerin’, ılımlı olanları ile aşın tahripkâr ve uşak olanların ‘temyiz-tefkn’ edilebilmesinin zorluğu göz önüne almırsa; konunun hassâsiyeti daha iyi anlaşılabilir olur. Onun için konu, şahsiyet olarak değil de; ‘kurum’, ‘akım’, ‘yapı’ noktasından ele alınmalı; “Amerikancı İslâm” cephesinin bir neferi olma-olmama şâibesinden uzak kalınması için ilgili şahsiyetlerin, bu karanlık ‘odak noktalarından’ ve kenârlarından şiddetle kaçınmaları, “İslâmî hassasiyetin” gereğidir... Bu kısa ve gerekli ikâz ve işaretten sonra, islâhâtçılık hareketinin ‘Amerikancı İslâm’ olarak, İngiliz emperyalizmi tarafından organize edilmesi dört ana merkez (odak noktası) şeklinde olmuştur: 1-) Hicâz (Arabistan)’ da, “Vehhabilik” hareketi... 2-) Ürdün merkezli Ortadoğunun bazı kesimleri için, Hizb’ut Tahrir’ hareketi... 3-) Hind-Pâkistan ve civar İslâm ülkeleri için, ‘Tebliğ’ Cemââti... 4-) Mısır-Anadolu ve Kuzey Afrika ülkeleri için, “Cami’ul-Ezher” de ve basında örgütlenmiş “El- Menâr” hareketi... Her bir hareketin incelenmesi, birer kitap hacminde olacağı reâlitesi karşısında, şimdilik bu ‘Odak Noktalarına’ bu kadarlık bir atıfla iktifa etmemiz tabiidir. Yalnız, şu kadarını belirtelim ki; İslâm aleminde dağınık biçimde bulunan pek çok (başka) İslâmî guruplara bu dört fâsit akımların, dolaylı-dolaysız (az veya çok) etkisi olmuştur. Bugün ise; bu islâhâtçı Amerikancı İslâmî akımlar (bünyelerindeki, bazı ilhâdi-nifâki ve irtidâdi illetlerle birlikte) büyük ölçüde ‘Rabita, denen ma’lum-menhus ihanet teşkilatında ‘temerküz’ etmiş, böylece güçlü yaygın “Amerikancı İslâm”m yeni cephesini oluşturmuşlardır. İslâm alemini, devletçiklere bölerek, “Uşaklaştırma” operasyonlarını kolaylaştıran emperyalist güçlerin oluşturdukları “Amerikancı İslâm”m tarihi arka plânı da böylece anlaşılabilir kanaatindeyim.

DİPNOTLAR

X-) Hakkında, tafsilatlı bir kitab yazılacak kadar önemli olan bu konu için, zemin, zaman ve şartların nâmüsaid olmasından dolayı bu yazı ile iktifa etmek mecburiyetinde kaldığımızı,-itizâren-arzederiz.H.H.

1-) Bakara (2): 21,29; En’am (6): 73; Yûnus (10): 3; Ra’d (13): 16; Faör (35): 1-3

2-) Bakara (2): 107,284; Al-i İmrân (3): 26; Nisa (4): 131,132; Tevbe (9): 116; Nahl (16): 52; Ta-hâ (20): 8; Rum (30): 26; Câsiye (45): 27; Feth (48): 14; Burac (85): 9

3-) A’raf (7): 190-195; Nahl (16): 51; İsrâ (17): 111; Furkan (25): 2

4-) Şûrâ (42): 11

5-) En’am (6): 57,62; A’raf (7): 87; Yûnus (10): 109; Hûd (11): 45; Yûsuf (12): 40,67,80; Kasas(28): 70; Tin(95): 8

6-) Al-i İmrân (3): 154; Rum (30): 4; Yasin (36): 82,83; Hadid (57): 5

7-) Zâriyat (51): 56

8-) Tin (95): 4

9-) A’raf (7): 172

10-) Bakara (2): 30

11-) Al-i İmran (3): 19,83-85; Mâide (5): 3

12-) Al-i İmran (3): 19; Rum (30): 30

- 13-) Nisâ (4): 58,135; Mâide (5): 8,48; A'raf (7): 181; Hucurat (49);9
- 14-) Bakara (2); 193; Mâide (5): 39
- 15-) Bakara (2) :3, 4, 267, 273, 274, 277, 280, 285 ; Al-i İmran(3): 31,32,92,104,110,114,132; Nisâ (4); 57-59,122,135,173; Mâide (5): 9; A'raf (7): 181; Enfal (8); 1,20,46; Kehf (18): 30,107; Nûr (24): 54,56; Muhammed (47): 2,12; Feth (48): 29; ilh...
- 16-) Al-i imran (3): 64,79,80; Mâide (5): 116,117; Tevbe (9): 31; ilh...
- 17-) Nâziat (79): 24
- 18-) Bakara (2): 51,54,92,93; Nisâ (4): 153; A'raf (7): 148,-156,190-195; Ta- ha (20): 85,98; Furkan (25): 42,55
- 19-) Necm (53): 32
- 20-) Yûsuf (12): 53
- 21-) Tahrim (66): 6
- 22-) Haşr (59): 9
- 23-) Bakara (2): 44
- 24-) Nisâ (4) 128
- 25-) İbrahim (14): 22
- 26-) Nisa (4): 135; Mâide (5): 49,77; En'am (6): 56; Ta-hâ (20): 16; Muhammed (47): 14; Casiye (45): 18,23
- 27-) Nahl (16): 90
- 28-) Bakara (2): 2,5,153,155,249; Al-i İmran (3): 17; Nisâ (4): 103,162; Mâide (5): 12,119; İbrahim (14): 31; Ta-ha (20): 14,132; Ahzab (33): 24,35
- 29-) Bakara (2): 177; Al-i İmran (3): 132,133,138; Enfal (8); 29; Ahzab (33): 70; Teğabün (64): 16
- 30-) Hucurat (49): 13
- 31-) Mâide (5): 2
- 32-) Mâide (5): 97
- 33-) Tevbe (9): 3
- 34-) Al-i imran (3): 29; Zümer (39): 2,11,12; Beyyine (98):5
- 35-) İsrâ (17): 37; Lokman (31): 18; ilh..
- 36-) Enfal (8): 2,4; Al-i imran (3): 159,173; İbrahim (14): 11; Furkan (25) 58; Ahzab (33): 22; Talak (65): 3; Tevbe (9): 129; Zümer (39): 38; ilh...
- 37-) Bakara (2): 83,177,215; Nisa (4): 8,75,127; Abese (80): 1,11; Beled (90): 13,18; Mâun (107): 2,3
- 38-) Mâide (5): 54; Feth (48): 29
- 39-) Bakara (2): 39,152; Al-i İmran (3): 19,70,71,101,106; Nisa (4): 136; Mâide (5): 10,17,44,76; En'am (6): 19,27,78,79,151; Ra'd (13): 36; Mü'minun (23): 105; Lokman (31): 12,13,15; Mümtahine (60): 12; ilh...
- 40-) En'am (6): 151; İsrâ (17): 32; Nûr (24): 31; Mümtahine (60): 12; ilh...
- 41-) Nisa (4): 29,92,93; En'am (6): 151; İsrâ (17): 31,33
- 42-) Bakara (2): 187,188,275,279; Al-i İmran (3): 130; Nisa (4): 29,161; Mâide (5): 38,90; En'am (6): 145,151,152; Tevbe (9): 34; A'raf (7): 85,86; Hûd (11): 84,85,112,113; İsrâ (17): 34,35; Mümtahine (60): 12; ilh...
- 43-) Bakara (2): 41,79,174; Al-i imran (3): 187,199; Mâide (5): 44; Tevbe (9): 9; Nahl (16): 95
- 44-) Bakara (2): 42,174; Al-i İmran (3): 71,187
- 45-) Bakara (2): 85,86; R'ad (13): 36
- 46-) Bakara (2): 42; Al-i imran (3): 71
- 47-) Bakara (2): 120; Al-i imran (3): 28,118,119; Nisa (4): 139,144; Mâide (5): 80,81; Tevbe (9): 23
- 48-) Al-i İmran (3): 100,118,149; Nisa (4): 58; Kehf (18): 28; Enfal (8): 27; Şuâra (26): 151,152
- 49-) Al-i imran (3): 102,173,175,177; Tevbe (9): 13,119; Bakara (2):41...
- 50-) Al-i İmran (3): 116,117,196,197; Tevbe (9): 55,85; Kasas (28): 76,82; Zuhruif (43): 33; Ta-hâ (20): 131
- 51-) Al-i Imran (3): 14; Tevbe (9): 34,35; ilh..
- 52-) Al-i Imran (3): 14,117,185; En'am (6): 32,70,130; Kasas (28): 60,61; Ankebut (29): 64; Fatır (35): 5; Lokman (31): 33, Hadid (57): 20
- 53-) A'raf (7): 128 Hûd (11): 49; Ta-hâ (20): 132; Kasas (28): 83
- 54-) Bakara (2): 213 Yûnus (10): 19; Enbiya (21): 92; Mü'minun (23): 52
- 55-) En'am (6): 165; A'raf (7): 69,74; Yûnus (10): 14,73; Nemi (27): 62; Fâtır (35): 39; Sâd (38): 26

- 56-) Ahzab (33): 72
57-) Al-i İmran (3): 26
58-) Nisa (4): 139; Fâtır (35): 10
59-) Münafikun (63): 8
60-) Al-i İmran (3): 139 Muhammed (47): 35
61-) Bakara (2):191,218; Nisa (4): 76,89,91; Mâide (5): 35,54; Enfal (8): 74,75; tevbe (9): 12,16,20,24,29,44,73,123; Hac (22): 78; Muhammed (47): 31; Hucurat (49): 15; Furkan (25): 52; Saff (61): 10,13; Tahrim (66): 9; ilh...
62-) Al-i İmran (3): 15 : 105;
63-) Enfal (8): 46
64-) Nisâ (4): 71; Enfal (8): 60
65-) Nisâ (4): 59, 83
66-) Nisâ (4): 71,Tevbe (9): 36,38,41; Saff (61): 4
67-) Nisâ (4): 75
68-) Hac (22): 4; 12 Ayrıca, “Eğer Allah, insanların bir kısmını diğer bir kısmı ile def etmeseydi; yeryüzü fesâd ve küfür karanlığına bürünürdü...” (Bakara:251) Ayet-i Kerimesiyle çok ehemmiyetli bir konuya dikkat çekmektedir...
69-) Muhammed (47): 7; ayrıca; yaklaşık anlamda, Hac (22):40
70-) Saff (61): 13
71-) Feth (48): 372; Saff (61): 8
72-) Saff (61); 8
73-) Mâide (5): 54; Tevbe (9): 39; Yaklaşık anlamıyla, Nisâ (4): 133; Muhammed (47): 38; Cum’a (62): 3,4;Mearic (70): 40,41
74-) A’raf (7): 124,125,137; Nûr (24): 55; Kasas (28): 5;Enbiya (21): 105
75-) İsrâ (17): 77; Ataâb (33): 62; Fatır (35): 43; Fetih (48): 23
76-) Bakara (2): 36,34; A’raf (7): 11,25; Hicr (15): 26,31; İsrâ (17): 61; Kehf (18): 50; Ta-hâ (20): 116; Sâd (38): 71,85
77-) A’raf (7): 12,13; Hicr (15): 32,35; İsrâ (17): 61,62; Sâd (38): 75,78
78-) A’raf (7): 14,15,17,18; Hicr (15): 36,43; İsrâ (17): 62,64; Sâd (38): 29,34
79-) Bakara (2): 26; A’raf (7): 22,24; Ta-hâ (20): 115,117,121
80-) Mâide (5): 27,31
81-) A’raf (7): 17
82-) A’raf (7): 200; Nâhl (16): 98; Mü’minim (23): 97; Fussilet (41): 36; Felâk ve Nâs sureleri...
83-) En’am (6): 112,121; A’raf (7): 27,30; İsrâ (17): 27; Sâd (38): 37; Nas (114): 4,6;
84-) İsrâ (17): 64
85-) “(Tamamen) hüküm Allah’a aittir...” (En’am: 57; Yusuf: 40,67; Hükmü başka merci’lere tahsis kılarak ‘Allah’ın indirdiği hükümlerle hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir.” (Mâide: 44). Ve Kitabullahm bir kısmım alıp, diğer kısmım terk edenlerde kâfirlerdir.” (Bakınız, Bakara: 85; Ra’d: 36)
86-) “Allah’ın ayetlerini satmayınız” gibi...(Bakara: 41,79,174; Al-i İmran: 187,199; Mâide: 44; Tevbe: 9; Nâhl: 95) İlahi tehdidâta rağmen, Amerikan dolarlarıyla-Suudi riyâleriyle dinlerini satan, çehrelerini ‘hama olayından’ ve ciğer-süz “kâ’be katliâmından” sonra iyice gösteren Bel’âm kılıklı, ‘kelb-i yelhes’ (A’raf: 176) tıynetli ve ‘kitap yüklü merkeb’ (Cum’a: 5) karakterli eşhâsa ithaf olunur!..
87-) Gerçek İslâm’da ‘mezhebli’ vardır; mezhebci ve mezhebsiz yoktur.
88-) Hak olan gerçek İslâm, tek dindir. Gerçek İslâm dışı dinler (adlarına İslâm’da dense) çok olacağından. Amerikancı İslâmlar diye, çoğul olarak kullandık...
89-) Suudilerin ‘tüm dünyaya ma’lûm’ nifak-şikak-fuhuş-sefâhet ve delâletlerinin boyutlarını büyük hacimli bir kitab dahi istiâb edemez...
90-) Bakara (2): 213; Yunus (10): 19; Nâhl (16): 92; Hûd (11): 118; Meryem (19): 37; Şûrâ (42): 8
91-) Mü’minûn (23): 53; Rum (30): 32
92-) Bakınız, 47 no’lu dipnot.
93-) Tevbe (9): 123
94-) Bakara (2): 154; Al-i İmran (3): 169
95-) Bakara (2): 191; Nisâ (4): 89,91; Tevbe (9): 5
96-) Mâide (5): 44

- 97-) Bütün asırları 'ihata' eden ma'na, uslûb ve belâğata sahip olan Kur'an-ı Kerimin bu ayetleri, Allah-u Teâla'nın kendisi ve mü'min kullan için seçtiği 'asrın imamına' ve muhteşem inkılâbına karşı benzer çıkışlar yapan günümüzün 'Amerikancı İslâmi' çevrelerine adetâ parmak basıyor...
- 98-) İbn-i Selül'ün başını çektiği nifâk çevrelerinin fitne ve fesât ve durumları ile alakalı; Bakara: 8,16; Nisâ (4): 61,66,72,73,77,138,146; Al-i imran (3): 71,73; Tevbe (9): 61,69; Muhammed (47): 20,26,30; Münâfikun (63): 7,8; ilaahir...ayetlerine ve;İbn-i Esir: 2/144,179,183; İbn-i Hişam: 3/88,399,416; vs...siyer kitabının-İlgili- bölümlerine (örnek olarak bakınız...)
-) "Rivayetler, Deccalın dehşetli fitnesi İslâmlarda olacağını gösterir ki bütün ümmet istiâze etmiş... İslâmlann Deccalı ayırır. Hatta, bir kısım Ehl-i Tahkik İmam-ı Ali'nin (r.a) dediği gibi demişler ki, onların Deccalı 'Süfyan'dır. İslâmlar içinde çıkacak, aldatmakla iş görecektir. (Bediüzzaman Said-i Nürsi; şualar, sah. 376,377) "Yalancı aldatıcı-şaşırtıcı olan 'Deccal'ın daha nifâkisi (Amerikas) olan 'Süfyan', bu akımın sembolü olarak, ta Asr-ı Saadetten beri ifsâd edici rolünü ve tarîbkârlığı icrâ etmiş, el'ân da icrâ etmeğe devam etmektedir.
- 99-) Buhari (Tecrid): 5/20 vd...; İbn-i Esir; 2/314 vd...; Asr-ı Saadet: 4/59 vd...
- 100-) Buhari (Zübde): Sah: 572,1017; Tecrid; 9/105 vd.; Müslim (A. Davutoğlu): 2/338.342; 10/66-81; 11/274; Tiraiizi: 4/233; 5/277; Nesei: 7- 8/537; C.Sağir: 2/264; H.Sahabe:5/1786
- 101-) Buhari (Tecrid): 2/390 vd; Zübde: Sah: 84;Müslim: 11/353-355; S. Yollan: 3/559
- 102-) Ebu Davud; 5/383 vd; Müslim:8/ 678; Tirmizi: 4/88; Ramuz-el Ehâdis: Sah: 373; Ahmed İbn-i Hanbel: 4/273; 5/ 44,50,220,221,404; Tarih'ul Hılefâ: 9; vs...
- 103-) Müslim: 9/9,25, İbn-i Mâce: 10/168; Nesei: 7,8/211,212; ilh...
- 104-) İman, düşünce, kalb, ruh ve vicdanlar üzerine tarihi-daimi te'sirler husule getiren, tağuti güçlerin korkulu rü'yası haline gelen 'Şanlı Kerbelâ kıyâmı' olgusu; tarihin en muhteşem 'kapsamlı-muhammedi' İslâm İnkılâbı'nın 'İran' coğrafyası üzerinde zuhurunun âmili olmuştur...
- 105-) Muhammed Ebu Zehra'nın verdiği şu bilgiler dikkate ve tahkikate değer mâhiyettedir: "...işte vehhâbilik, bütün bunlara karşı durmak ve İbn-i Teymiye'nin mezhebini ihyâ etmek için ortaya çıkmıştır...Muhammed İbn-i Abdulvahhab (Ölm:1787 Milâdi), İbn-i Teymiye'nin eserlerini okumuş ve pek hoşlanmıştı.O bu eserlerin derinliklerine kadar, inerek onları nazarlıktan kurtarıp ameli sahaya çıkarmıştır. Gerçek şu ki; vehhabiler, İbn-i Teymiyenin ortaya koyduğu itikâdi esâdi esâslara yeni bir şey eklememişlerdir..." (İslâm'da siyâsi ve itikadi mezhepler tarihi: 660 vd...)
- 106-) Örnek olarak bakınız İ. Cerrahoğlu, Tefsir Usulü, İlhadî Tefsirler Bölümü.

-2.BÖLÜM-

AMERİKANCİ İSLAM İLE AMERİKA ARASINDAKİ İLİŞKİLER VE GÜNÜMÜZDE AMERİKA EMPERYALİZMİNİN HEDEFLERİNİN TAHAKKUKUNDA AMERİKANCİ İSLÂM'IN ROLÜ

Amerika ile Amerikancı İslâm arasındaki ilişki ve Amerikancı İslâm'ın İslâm'a ve müslümanlara ihaneti. Amerika'nın, Allah-u Teâla'nın mutlak hakimiyetine karşı 'baş kaldırmış' ve insanlığın -haşa- "İlâhlığına" soyunmuş; yeryüzünün siyâsi, İktisâdi, hukuki, askeri, içtimâi, ve idâri..tüm' egemenliğini' ele geçirmeği ve insanlığı 'kul, köle, esir, mahkûm ve uşak' edinmeği amaçlamış; dünya çarkının 'sırf kendi çıkan menfaati ve sömürüsü' doğrultusunda dönmesini 'ideoloji' edinmiş, kısaca; tarih boyunca gelmiş geçmiş ve el'ân mevcut bütün Cirmi-İnsi Şeytanlann-Tağutlann (şirk-küfür-riddet-zulüm-dalalet-entrika vs...) tüm misyonlannı-fonksiyonlannı üstlenmiş 'çok yönlü-komple' çağlar üstü bir 'Dessas'ın ve 'Büyük Şeytan'ın 'müşterek ve sembolik' adı ve ünvanı olduğu ma'lûmdur. Dünya mazlumların ve mustaz'afının zehirli 'kısacacı' arasına alarak sık sık, sıkıkça kanını irinini akıtan ve bu akan kan ve irinle beslenerek 'gelişen-müreffehleşen' 'Büyük Şeytan Amerika', bu dehşet-engiz zulmünün verdiği şımarıklılıkla kendini, dünyanın 'tek hakim-i mutlakı ve kralı' görmekte ve bunu 'isbatlamak' için de değişik (siyâsi, İktisâdi, teknolojik ve askeri..) hamleler-operasyonlar düzenlemektedir. Kâinatın tümünün olduğu gibi, dünyanın ve 'insan'denen mahlûkatın da yegâne 'haliki' ve 'hakimi' olan Allah-u Teâla, bu İlâhi Hakimiyetini kendi dini olan 'İslâm' ile izhâr etmiş, bunun icrasını (tatbikini) ise Peygamberlere ve onların gerçek vârisleri olan müslümanlara havâle etmiştir. İşte; Amerikayı rahatsız eden, 'alârma' geçiren hadise de budur! Zirâ; zâten doğarken "fitrat (İslâm) dini üzere doğmuş bulunan insanlık, akıl-kalb ve ruh gibi faktörler yüzündende "İslâma", yani Yüce Yaratıcının (Allah-u Teâla'mn) hükmüne-hükümlerine mütemâyildir. Amerika (Büyük Şeytan), alternâtif olarak meydana çıkarak, insanları bu 'İlâhi hakimiyetten' (Gerçek-Nebevi İslâm'dan) soyutlama-ayartma- kandırma yollarına başvurmuş;

insanlara “sağından-solundan, önünden-arkasından” sızarak (108), arkadaş-dost-nâsih-muslih ve mürsid edâsını takınmış (109), böylece insanları kendi ‘taht-ı hükmüne’ almağa, hiç olmazsa kendine, ‘temâyül’ ettirmeğe çalışmıştır. İlâhi hükümlerinden tamamen veya kısmen uzaklaşan insanlık, artık hangi sulta ve hükmün bendesi olursa olsun, “Amerikancı” bir yapının birer elemanı ve tuğlası hükmünde olur. Zirâ; münkiriyle-mürtediyle-mülhidiyle ve münafikiyle “küfrün, tek millet olduğu” İslâmî bir prensib olarak sâbittir (110). “Müslüman” ve İslâmî” yafta taşıyıp da; Amerikan vesâyeti-himâyesi-idaresi ve hükümlerliği altında yaşamağa ‘razı’ veya ‘mütemayil’ olanlar (ki, bu rızâ ve temâyül; kavli, fiili; ihtiyârî-şuuri veya gayr-i şuuri de olabilir) ise; Amerikancı İslâm” cephesini ve yapısını teşkil ederler.

Bu tipler artık, müslümanlıklarıyla- İslâmî görünümleriyle ve hatta sankli-cübbeli ve sakallı alimlikleriyle birlikte -adetâ- ‘konuşan bir Amerika’, “yürüyen bir Amerika”, “yaşayan-canlı bir Amerika”, pozisyonunu sergilemiş olurlar. İşte bu tiplerin, yani Amerikancı İslâm’ın ‘büyük şeytan Amerika’ ile ilişkileri (değişik boyutlarda da olsa) çok renkli ve çok enteresândır. Her ne kadar, ‘Amerikan’ın ve ‘Amerikancı İslâm’ın genel (kısa) ta’rifleri bu ilişkileri-genel anlamda- tedâi ettirse de, biraz tafsil etsek faydalı olur kanaatindeyim:

Evvelâ; Amerikancı İslâm ile Amerika, ‘birbirlerinin lâzım-ı gayr-i mufânkıdırlar’. Yani, birbirlerinden ayrılmaları-kopmaları mümkün olmayan ve birbirlerine lâzım ve muhtaç olan mülevves unsurlardır. Ki, varlıkları birbiri ile kâim olan bu ‘ucube’leri ayrı ayrı düşünmek mümkün değildir. Zâten, kelime terkipleri (‘muz’âf ve ‘muz’af un ileyh’ olarak) da ele alınınca aynı sonuç çıkar. Zirâ, “Amerikancı İslâm” terkiplerinde “Amerika” muzaf un ileyh, “İslâm” ise ‘muzaf olmaktadır. Yani; Allah’ın (C.C) gönderdiği ve Peygamberlerin (bâ-husus Hz. Muhammedin) (a.s.m) tebliğ ettiği, onlara ‘izafe’ edilen “Gerçek İslâm” değil; Büyük Şeytan Amerika’ya ‘izâfe’ edilen ve onun ‘vizesinden-okeyinden’ geçen “sahte İslâm” kâd edilmektedir. Onun için; Amerikancı İslâm ile Amerikan’ın arasındaki ilişki ‘iç-içlilik’ niteliğindedir. Bu ilişki (iç-iç’elik) kopunca ne “Amerika” kalır, ne de “Amerikancı İslâm”...Çünkü; “Amerikancı İslâm”ın sebep-i vücudu ‘Amerika’dır; Amerika ile ‘kâim’, Amerika ile ‘hayy’ ve Onunla hayatdar ve faaliyet hâlidir.

Eğer, “Amerika” bu terkipler’den çıkarılacak olursa: o zaman tek başına tertemiz ve nezih “İslâm” adı ve yapısı kakacaktır. Böyle ‘katksız’, ‘ilâhi’ ve ‘Muhammedî’ (Nebevi) İslâm net bir şekilde meydana çıkınca “Amerikancı” bütün parazitler silinecek ve yok olup gidecektir. Yani ; günümüzün İslâm Aleminin başına belâ olmuş tüm tağuti-nifaki düzenler ve onlara bağlı-bağımlı tüm kurumlar, kurullar, kurallar ve onların “besili” müslüman görünümlü reziller güruhu (şahsiyet-toplum-grup-tavır ve hareket olarak) yerle bir olacak ve esfel-i sâfilini boylayacaklardır. Bu terkiplerden “İslâm” çıkarılınca; “Amerika” sap gibi meydana kalacak, yani “kâfir, müşrik, mel’un ve zalim” olduğu gün gibi ortaya çıkacaktır. O zaman da, artık İslâm Alemine ‘adımını atma’ imkânını ve fırsatını asla bulamayacaktır. Zirâ; Amerika artık, ‘dostluk’ numaraları yapamayacak, ‘dindarlık’ (hele müslümanlık) rolleri takınamayacak, ‘kuzu postuna’ bürünmeyi başaramayacak, İslâm Alemine-Müslümanlara ‘nasihat’ vermeye kalkışamayacak, kısaca; kâfirliğini-müşrikliğini-Şeytanlığını- emperyalistliğini ve vampirliğini gizlemeyecektir. Ki, bu da; Büyük Şeytan Amerika’nın ‘Süperliğinin’, Dünya hükümlerliğinin ve hegemonyasının ‘sona ermesi’; “gerçek İslâm’ın”, yani İlâhi hakimiyeti ‘her yönden’ ‘esâs alan’ “Muhammedî (Nebevî) İslâm” ‘ın İslâm ülkelerinin tümüne ‘bil-fil’, dünyanın şâir kesimlerine de ‘bilvasıta’ hakim olması; böylece müslümanların, hatta tüm mazlumların- mustaz’afların ve insanlığın gerçek hürriyete-izzete-adâlete ve saadete kavuşması demektir...

Şu halde; Amerika, ‘Amerikancı İslâm’ın ihdâs ettiği, ona değişik türden (her yönlü) yardımlarla ‘kan’ ve ‘hayat’ verdiği ve “hayatını-hareketini” korumayı üstlendiği gibi; Amerikancı İslâm’da, Amerikanın ‘süperliliğinin’, yani ‘büyük şeytanlığının’, başta İslâm alemi olarak ‘dünya hükümlerliğinin’ baş âmili ve tek müsebbibidir. Onun için, birbirlerine ‘dâima’ minnet borçludurlar...

Sâniyen; Amerikancı İslâm’ın, Amerika ile ‘ilişkileri’ ‘nin’ değişik türleri ve ayrı ayrı boyutları vardır. Bunları genel olarak şu şekilde sıralayabiliriz:

Amerika’nın Rabb İttihaz Edilmesi

A-) Kul, abd, mahluk ve mahkûm ile ‘râb,ilâh,mabud, halik ve hakim-i mutlak’ bir varlık arasındaki ilişkiye benzer bir ilişki...Böyle bir ilişki içerisinde bulunan Amerikancı İslâm çevreleri, Büyük Şeytan Amerikaya’ artık tapılması-ibâdet edilmesi ve her türlü (fıkri-itikâdi ve ameli..) emir ve nehiyelerine ‘mürâât’ edilmesi lazım gelen bir “Râb”, bir “İlâh”, bir “Ma’bud”, bir “Yaratıcı” ve bir “Sahib-i Emr ve hüküm.” kabul eder, büyük bir ‘huşu’ ve vecd ile “tapınma” yarışma girişirler. Çağın mutlak ‘putu’ve ‘tağutu’ olan ‘Büyük Şeytan Amerika’ da bu muti’ bendelerine ve kullarına ‘şanına (?) yakışır’ tarzda maddi-dünyevi refahlar-saadetler (ta’bir câizse, cennetler) va’d etmekte; hâsımlarına-muhaliflerine karşı kendilerine her türlü (maddi, nakdi, siyâsi, iktisâdi, içtimâi, askeri, teknolojik, vs...) yardımlarla ‘müzâhir’ olacağını taahhüd etmektedir. “Lâ teşbih velâ temsil”, -adeta-: “ancak sana ibadet (kulluk) eder, ancak senden yardım bekleriz” (112) “ve rabbiniz dediki: çağırın beni, icabet edeyim size...” (113) Ayetlerindeki

ma'na ile, "kulum beni nasıl sanırsa, öyleyim; o beni anınca ben onunlayım. O beni zâtında anarsa, bende onu kendi zâtında anarım. O beni 'mele' (toplum-çevre) de anarsa, ben de onu onlardan daha hayırlı çevrede anarım. O bana 'bir karış' yaklaşırsa ben ona 'bir arşın'; o bana 'bir arşın' yaklaşırsa ben ona 'bir kulaç' yaklaşıyorum. O bana yürüyerek gelirse, ben ona 'koşarak' gelirim." (114) Hadis-i kudsî'deki anlam, Amerinkancı İslâm (kul) ile râb-ilâh kabul ettiği Amerika tağutu arasındaki 'ilişkilerde' bâriz şekilde tezâhür etmektedir. Bu tezâhürün yüzlerce örneği vardır ki; Irak'ın yıkılmaması için yapılan 'yardımlar' ve 'imdât!' çağırısına derhâl (olağanüstü) icâbetler.. Hâbis Suudi rejiminin 'imdât!' çağrılarında ve 'yardım' taleplerine dolaylı ve dolaysız (doğrudan) sayısız 'icabetler', 'koşmalar-koşuşturmalar' ve AWAX uçakları başta olarak, en modern Uçak-Helikopter-Füze-Füzesavar-vs. savaş malzemeleri ve savunma sistemleri ile donatmalar.. Kâ-be katliamı için verilen çok yönlü destekler.. Kuveyt denen 'kul'un', basit bir da'vetiyesine-çağırısına karşı "rab-ilâh" rolündeki Tağut Amerikanın derhâl 'yıldırım hızıyla icâbet etmesi'; bu mel'un kul'un (Kuveyt'in) Rabbi olan Amerika'ya karşı 'yürüyerek' gitmesine mukabil, Rabbi olan Amerikanın kendi kuluna (Kuveyte) karşı 'koşarak' gitmesi, imdadına ve yardımına derhâl kavuşarak "Fars Körfezinde Kovboyluk oynaması"; kullarının "rahatını-uykusunu kaçıran" İran İslâm İnkılâbına ve Dünya İslâmî mukavemet hareketlerine karşı 'Ayı-vârî' homurdanması ve tafralar satması vs., gibi vakiâlar. Amerikancı İslâm ile Amerika arasındaki ilişkiler konusunda (Kulluk-Rab'lık hususunda) bâsit birer nûmunedir... Tebââları olan Müslüman Halkların maddi ma'nevi, dünyevi-uhrevi bütün değerlerini Rabb-ı İlâhî olan Amerikan Emperyalizmine yağmalatıp tâlan ettiren idâri mekânizmaki Amerikancı İslâm çevreleri, bu 'ihlâs' samimiyet ve sadakat la hizmet ve bağlılıklarına, yani Amerika putuna teslim oluş ve onun (Amerikanın) "Müslüman oluş" olayına mukabil, Amerikan tağutu tarafından büyük iltifâtlara mazhar olmakta ve kendi 'mele' 'si' (etrafı-çevresi) nezdinde (layık oldukları nisbette) anılmaktadır. Bu da, rezil Amerikancı İslâm'ın izzet (?)- şeref (?) ve iftihar vesilesi (?) olmaktadır. Şu Hadis-i Kudsî'yi de birlikte inceliyelim: "Şam Yüce Olan Allah-u Teâla (c.c) buyurur ki: Her kim ki benim veli kuluma (dostuma) adâvet (düşmanlık) ederse, ben de ona savaş ilan ederim. Bana kulum, ancak kendisine farz kıldığım şeyleri (yaparak) sevmesiyle yaklaşır. (Sonra, diğer) zamanlarda kulum bana nâfile (ihtiyari gönüllü) ibâdetleriyle de yaklaşmak ister; nihâyet (böylece) ben onu severim. Onu sevince de, "onun duyan kulağı", "gören gözü", "tutan eli", ve "yürüyen ayağı", (mesabesinde) olurum. (Diliyle- kalbiyle) benden her ne isterse, onu (derhâl) veririm; bana sığınmak isteyince de, onu (her türlü tehlikeye-düşmana karşı) muhakkak ki korumam altına alır, himaye ederim..." (115). Gerçek İslâm'a mensub gerçek mü'minlerin-müslümanların, kâinatın ve tüm mükevvenâtm ve mahlûkatm yegâne halıkı-ilâhî-rabbi ve ma'bûdu olan Allah-u Taala ile ilişkilerini belirleyen bu Hâdis-i Kudsî, bizlere Amerikancı İslâm'ın Amerika ile olan 'ilişkileri' için de bazı 'veriler' ve ipuçları vermektedir. Zirâ; her şeyin 'sahtesi' her "gerçeğin" bâsit bir 'taklidi' olduğu ma'lûm dur. Amerikancı İslâm'ın 'sâdik kulluklarının' gören büyük şeytan Amerika da elbette (cibiliyeti gereği) sâhte ilâhlığa-Rablığa kalkışacak, bu husus ta gerekli rolleri oynayacak; bunun için de "gerçeğini-aslım" -ta'bir câizse- örnek alacak, yani taklit edecektir. İşte; konuyu bu nokta-i nazardan ele aldığımız zaman: a-) Amerika, kendi dostu (velisi) olan tüm devlet-ülke- Kurum-toplum ve şahsiyetleri 'muhabbetle' kucaklamakta; onlara düşman olanlara karşı her türlü savaş açmaktadır. Ki, günümüzde bunu alenen müşâhede etmekteyiz...

Fenâ fil Amerika

b-) Amerikancı İslâm çevreleri, Amerikanın kendilerine farz (şart) kıldığı kaidelere, prensiblere, düşüncelere, hükümlere (emir ve yasaklara), ideolojilere ne kadar 'kuvvetli' sarılır, onunla amel-hareket eder ve bunu da büyük bir tasvib ve muhabbetle benimserlerse 'Amerika putuna' o kadar yaklaşır, yakınlardan olurlar., c-) Bu farz (şart) kılmışların dışında kalan ve nevâfıl denen 'gönüllü', 'ihtiyâr ve "fazladan bir hizmet-itaat olsun diye", yaptıkları ameller ve fiiller de (bunlara devam ede ede..) Amerikancı İslâm çevreleri, artık ilâhları olan Amerikaya o kadar yaklaşır, o kadar yaklaşır ki; Amerika, artık Amerikancı İslâm'ın 'muhibb-i hâssî' olur, bu sevgisiyle birlikte Amerika, Amerikancı İslâm'ın 'işiten kulağı', 'gören gözü', ' yürüyen ayağı' olur. Böyle olunca da; artık Amerikancı İslâm'ın kulağı 'Amerikan kulağı', gözü 'Amerikan gözü' eli 'Amerikan eli', ayağı da 'Amerikan ayağı' olmuş olur; fakat hepsi de 'İslâm' yaftalı ve maskeli... İslâm ile 'kamufle' edilmiş olan bu yapı, artık ' duyan – gören-tutan-yürüyen bir 'Amerika' dır. Buna, Amerikancı İslâm'ın "fenâ fil Amerika" (Amerika'da fâni-yok olması, erimesi) derecesine ermesi denir. Amerikancı İslâm'ın, bu düzeyde olanı, Amerikanın İslâm ülkelerinde ve müslüman toplumlar arasındaki 'mutlak egemenliğinin' simgesi olmuş olur. Amerika artık, '...İslâm' adıyla ve onun milyonlarca 'gönüllü' elamanlarının vasıtasıyla İslâm aleminin her köşesine, hatta en müslüman muhitlere sızan bir 'kulakçı' (ajan), bir 'tarassutçu' (gözetici), bir 'gasıb', bir hırsız (çepçi-aşın ve sömürücü), bir 'katil-zalim ve câni' (tetik çekici), bir 'cebbar-canavar' (kan dökücü-nefis ve namus çiğneyicisi) rolünü oynama imkânı elde etmiş bulunmaktadır. Bir Müslüman (?) beden düşünün ki; "Akıl- kalb-viddan-ruh ve kan" gibi temel unsurları buram buram (?) Amerika kokuyor! Böyle bir beden, maddi fonksiyonlar icrâ eden "kulak", "göz", "el", ve "ayak" gibi uzuvları "Made in USA" (Amerika) markasını taşıyor ve "onun adına çalışıyor" ve bu tür bir "vücut-bedende İslâm alemine ve müslümanlara "İslâm adına (?)" (idâri-siyâsi-

ik[^]sâdi-hukuki-ilmî-fıkhi-içtimâî-askeri ve ahlâki... tüm konularda) yön vermek istiyor, hatta (çoğunlukla) veriyor...Böyle bir 'alemin' ve 'toplumun' hâli ve âkibeti nice olur?...Bunu, gerçek 'serdengeçti' müslümanlar-cengâverler düşünsün... d-) Büyük şeytan Amerikanın, dünya egemenliğine 'hizmet' pozisyonu içerisinde bulunan ve Amerikanın birer 'dinleme' (istihbârat-haber alma)', 'gözetleme' (ta'kib-tarassut etme,denetim altında tutma)' uydulan- istasyonlan ve "işgâl-istilâ ve derdest etme" (zabt altma alma- sömürme ve avuca alma)" ile "taaruz-tecavüz-zulüm-cinayet-ezme ve çiğneme.." Karakollan ve öncü (içten,dahili çıkarma ve sevk) birlikleri mesâbesinde olan kul-uşak rezil ve münafık tağuti Amerikancı İslâm'ın 'ihlâsla-sadakatle' yaptığı hizmetlere mukabil her isteği Rabbi Amerika tarafından derhal yerine getirilmektedir. Amerikancı İslâm'ın bu ihaneti sayesinde ki; Büyük Şeytan Amerika İslâm Alemine -filen hakim olmuş, müslüman halkları, hatta tüm dünya mustaz'af halkları, habis sultası ve tahakkümü altına alabilmiştir.Eğer, Amerikancı İslâm'ın varlığı ve hizmetleri söz konusu olmamış olsaydı, Amerikan emperyalizminin bugünkü duruma gelmesi aslâ mümkün olamayacaktı. Bunun 'tam bilincinde' olan 'süper şeytan Amerika', bu tür 'Amerikancı' İslâm anlayışının güçlenmesini ve süratli bir biçimde yaygınlaşmasını (hararetle) istemektedir. Zirâ; Amerika, kendi emperyalist hedeflerinin tahakkuku açısından, Amerikancı İslâm anlayışı ve mensuplarını 'yaptığı yardımların', 'hazırladığı ortamm-kolaylığm' "gösterdiği sadakatın" binde birini başka akımlarda görmediğinin-göremeyeceğinin farkındadır. İslâm alemindeki 'gerçek İslâm'a dönüş', 'İnkılâbî-Nebevî yapıyı ihya ediş' ve 'Büyük Şeytana-tüm uşaklarına başkaldınış' hareketlerinin 'kontrol altına alınmasının' ancak 'Amerikancı İslâm'a dönüş ve onu uygulayışla' mümkün olacağını bilen Amerika, 'Lâik-Ateist-Liberalist-Kapitalist-Sosyalist ve Faşist- hatta Demokratik' karakterli İslâm alemindeki 'kukla devletlere' hızlı biçimde bu tür 'İslâm -Şeriat' düzenlerine 'geçiş' emirleri-tavsiyeleri vermektedir. Halkı Müslüman, tağuti-Amerikancı yönetimli devletlerdeki 'yeni' gelişmeleri ta'kib ederseniz, bunu 'reâlîte' olarak müşâhede edebilirsiniz.

İhbar-ı Gaybi ve Müjdelenen İslâm İnkılâbı

Çağımız dünyasının 'İran' denilen coğrafyasında doğan-parlayan ve 'ilâhi-inkılâbî huzmeleriyle' 'İslâm yaftalı' tağuti Amerikancı 'Yarasa' devletçiklerin 'saraylarım' sarsan, 'Muhammedi İslâm' çağının bütün ihtişâmı-şâ' şa' sim' bünyesinde taşıyan ve tüm 'tağuti yönetimlere-görüntülere-kalmtılara'; "savulun bre habisler, gerçek- ilâhi ve Muhammedi İslâm geliyor!. Çağın tüm cebbâr tağutlarını- zalimlerini emperyalistlerini yerle bir edecek, mustaz'afların kurtuluşunun müjdesini verecek olan "Muhammed Ordusu' (Hizbullah'lar) geliyor!.." diyen, şanlı-muhteşem İslâm İnkılâbının heybet ve azâmetinden 'titreyen' sefil-rezil Amerikancı İslâm çevrelerinin 'imdat!', 'yardım'! taleplerine-çağnlanna 'icabet' ederek 'ağuş-u hâbisesini' açan büyük şeytan Amerika, sâdik 'kulu ve bendesi' olan Amerikancı İslâm çevrelerinin tümünü 'toptan' himâyesi ve koruması altına almıştır. Ki bu Amerikancı İslâm'la birlikte büyük şeytan Amerikanın (selefleri olan, Nemrud-Fir'avn, Kavm-i Ad ve Semud...vb. tüm tağutlar gibi..) yıkılması ve yok olup gitmesini netice verecektir, inşaallah... Zirâ, sünnetullah böyle cereyan etmiş ve sünnetüllâh'm asla değişmeyeceği de yüce kitabullah'ta mukarrer ilâhî 'garanti altındadır (116). Evet; "Lâ şarkıyyetün velâ ğarbiyyetün" (ne şarktan ve ne de garb'dan) "sırf ilâhî-Vahyî-Semâvî ve Muhammedi olan" 'Şecere-i, Mübâreke' özelliğini taşıyan (117) gerçek İslâm'ın, çağımızdaki 'işrâkı' ve tezahürü' hüviyyetinde bulunan nurânî 'İslâm inkılâbı';"kökü sabit, dallan-budaklan gökte ve her zaman meyvesini veren 'Şecere-i Tayyibe' 'ye benzeyen 'Kelime- î Tayyibe' 'yi" (118) temsil ederken, karşısında 'muhalif ve hasım' cepheyi oluşturan "büyük şeytan Amerika ile Amerikancı İslâm ve tüm yandaşları" da; "kesilip yerden çıkarılmış (ayakta) duracak hâli kalmamış (köksüz) 'Şecere-i Habise' (pis ağaca) benzeyen "Kelime-i Hâbise' yi" (119) temsil etmektedirler.

Daima 'tekerrür' halinde olan Tarihin her döneminde hak ile bâtlı'm amansız ve sürekli mücâdelesini görmüş; hakkın -hakk nizâmının her zuhur edişinde bâtlı (tüm görüntüleriyle) silinip gitmiştir. Yüce Kur'an-ı Kerim'in "Hak geldi, bâtlı yok olup gitti; şüphe yok ki bâtlı zâten yok olur gider..." (120) Ayet-i Kerimesi, bu tarihi gerçeği nâtk bulunmaktadır. Hak cephenin (gerçek İslâm'ın) savunucuları olan "Hizbullah" ile bâtlı cephenin (şeytanın ve avânelerinin) arasındaki 'tarihi ve ezeli' savaşta da 'neticenin-kesin zaferin' hakkın (gerçek İslâm'ın, Muhammedi İslâm'ın) bekçiliğini ve müdafiliğini yapan 'Hizbullah' 'm olduğunu olacağını Yüce Rabbimiz "...Muhakkak ki galibiyet, hizbullah olanlarıdır" (121) Ayetiyle tebşir etmektedir.

Çağların büyük şeytan Amerikasını (militarist mekânizma hâline gelmiş iblisini) temsilen Allah-u Teâlâya -haşa- 'nazire' olsun diye "sahte Cennetler inşâ eden" (122); "...Ben de (senin Rabbin gibi) diriltirim öldürürüm.." (123) diyerek, ilâhlıgını -haşa- isbât (?) içinde Yüce Nebi Hz. İbrahimi ateşe atan (124); "Halkı toplayarak, 'ben sizin en yüce Rabbinizim!' diyerek çağırın" (125) ve "...Ey etrafım- yakınlarım! Ben sizin için benden başka bir ilâh bilmiyorum..." diyen, 'Musa'nın ilâhına (Allah-u Taalaya) karşı savaş amacıyle' "çamurdan kerpiçler pişirilip 'yukarı (göğe) çıkması için 'kule' yapılmasını isteyen (126); "insanların birbirlerini 'rabler' ittihâz edinmemeleri" (127) hususunda ilâhi tahzir ve nehy'e rağmen, 'hüküm-kanun koyma yetkilerini onlara bırakmak suretiyle..." "...Ahbârlarımı, ruhbânlarımı

Rabler ittihâz edinen..” (128); “Hevânıza tabî’olmayın” (129), “Şeytana, Şeytanın hatvelerine (yoluna-izine-adımlarına) uymayın!..”; “..Şeytana ibâdet (kulluk) etmeyin!..(Yalnız) bana ibadet edin.” (130), “Hiçbir şeyi Allah’a ortak koşmayın” (131) şeklindeki ilâhi ikaz-ihtar-nehîy ve tenbihâta rağmen, “Hevasmı ilâh olarak ittihâz eden” (132), “şeytanı öncü- yönlendirici ve metbu bilen” (133), “basit buzağı heykelini ‘rab,ilâh! diyecek kadar bayağılaşan” (134), “kendi yaptıkları cansız putları- heykelleri ilâh ve Allaha ‘ortak’ kabul edecek kadar alçaltan” (135),” Bunu (putları Allah’a ortak koşmayı) da ‘Allah’a yaklaşmak ve ona aracı kılmak’ amacıyla yaptıklarını söyleyecek te’vil edecek kadar sefilleşen” (136), (Amerika ve Amerikancı İslâm zihniyetini-yapısını temsil eden) Rezil, zelil, hâbis, ve necis tipler beşeriyet tarihini (kara bir leke olarak) doldurmuş; bütünü de dünyevi-uhrevi (her cihetten) silinip gitmiş ve cehennem derinliklerini boylamışlardır (137).

Bütün Enbiyânın, fitnesinin dehşetinden dolayı kendi Ümmetlerine ‘şerrinden Allah’a istiâze etmelerini’ tavsiye ettikleri (138) ve Ulûhiyet-Rubûbiyet iddiâları ile insanlık hayatını zir’u zeber edecek, (Sâhte-aldatıcı) Cennet ve Cehennem’in taklitlerini yapacak (139), ‘İnsan öldürüp diriltme’ denemeleri-rolleri yapacak (140) kadar bir şirret-fitne kumkuması olan ve ancak Hz. İsmâ’îl -gökten nüzul ile- gökten nüzul ile- öldürebileceği-pisliğinden yer yüzünü temizleyeceği (141) (Tarih boyunca gelmiş-geçmiş 30 kadar DeccâPm (142) sonuncusu ve en büyüğü olan) meşhur büyük Deccalin tüm habasetiyle bütün fonksiyonlarını (fazlasıyla) icra eden ‘büyük şeytan Amerika’ dahi yandaşları (mele’i) ve avâneleriyle (Amerikancı İslâm çevreleriyle) birlikte yakın bir gelecekte tar-u mâr olup gidecek ve tarihin ‘çöplüğüne’ atılarak Cehennemi boylayacaklardır, İnşallah...Evet; “Ahîr zamanın en büyük fesâdı zamanında, en büyük bir Müçtehid, hem en büyük bir Müceddid, hem Hakim, hem Mühdi, hem Mürşid, hem Kutb-u A’zam bir Zât-ı Nurâniyye...” (143) ve “Ehl-i Beytten, Fatma’nın evlâdından olacak” (144) “Zulüm ve fesâdla bozulmuş yeryüzünü doğruluk ve adâletle dolduracak” (145) “Seyyidler ordusunun başına geçecek” (146) “Doğudan (Horasan taraflarından) çıkacak, siyâh sancaklar taşıyarak hiç kimsenin kınamasından çekinmeden ve hiçbir güçden korkmadan savaşlar- fetihler yapan kahramanların kendisine iktidar-Hilâfet (İmamet) ortamı hazırladığı” (147), “Bayrağında Allah’ın İsm-i A’zamı (Allah lafzı) bulunan” (148); O zamana kavuşanların “...Kar üstünde emeklemek suretiyle de olsa kendisine iltihâk ve ‘biat’ edilmesi” Yüce Resûlullah (s.a.v) tarafından emir ve tavsiye edilen (149) “Ona bağlı olan İslâm ordularının bazı ülkeleri, silahsız olarak ve sadece “Allah-u Ekber” ve ‘Lâilaha İllallah’ feryadlarıyla- nidâlarıyla feth edecekleri,” (150) “Zamanında dalga dalga savaşanların olacağı, Rumi 1 erin (Batı-Emperyalizminin) İslâm alemini istila zımınınaa büyük ordularla müslümanlara saldıracağı ve o zamanki savaşta İslâm ordusunun üç’de birinin münhezim, üç’de birinin şehid ve üç’de birinin de kesin zafere kavuşacağı” (151), “Büyük Deccalı öldürmekle görevli olan Hz. İsmâ Aleyhisselama yardım edeceği” (153) ve “İmamınız kendinizden olduğu (ve sizde O’na uyduğunuz) hâlde, Meryem oğlu (İsmâ asm) gökten sizin yanınıza indiği zaman bakalım durumunuz nasıl olacaktır?” (154) hadisiyle ‘İmam-ı Ümmetliğine’ olduğuna-olacağına bil-hassa dikkat! Çekilen, “İttihâd-ı İslâmiyyeyi nokta-i istinâd ittihâz ederek ‘Hilâfet-i Muhammediye (a.s.m) ünvânıyla Şeâir-i İslâmiyyeyi ihyâ.. Ve ta’tile uğratılmış bulunan Ahkâm-1 Kur’aniyenin ve Şeriât-ı Muhammediyenin (a.s.m) kanunlarını (hakim kılma) vazife-i uzması, gerçek müslümanların, (inkılâbî) Ulemâ’mn-Evliyâ’nın-Seyyidler ve ‘milyonlarla efrad’ bulunan orduların yardımlarıyla ifâ edeceği...” (155) ve “Hz. İsmâ Aleyhisselam namazda kendisine iktidâ edip uyacağı” (156), “Süfyân komitesinin Risâlet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) ve Şeriât-ı Muhammediyyeyi İslâm aleminde içerisindeki inkâr ve tahrib hareketlerini yıkacak” (157) ve bilhâssa savaşın en büyük kısmının ‘Süfyânîlerle’ (münâfıklarla-Amerikancı müslümanlarla) olacağı” (158) bildirilen, münâfıklann-habis,hâlis Vehhâbilerin (Amerikancı İslâm’ın temel yapılan olanların) dışında kalan tüm müslümanların ‘asırlardan beri’ ‘ümid ışığı’ ve ‘kurtuluş çerağı’ olarak hasretle- harâretle bekledikleri Ehl-i Beyt-i Resûlullah’m (a.s.m.) son kahramanı ve ‘göz bebeğı’ olan Hazret-i Mehdinin (Allahın binler selâmı üzerine olsun) zûhur çağında ve mezkûr’İlahi-İslâmi ve inkılâbî’fonksiyonlarını icrâ sırasında bulunmanın bahtiyarlığını yaşıyoruz...

Vel Fecr; Fecr’e And Olsun; And Olsun Asrımızı Aydınlatan İnkılâb Güneşine!

“ Ey inananlar, içinizden kim çıkar da dininden dönerse Allah, onlara bedel öyle bir kavim getirecektir yakında Ki O (Allah) onları sevecek, onlar da O’nu (Allah’ı) sevecek, inananlara karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı izzetli ve (onurlu) olacak (tır) o kavim; (ve) Allah yolunda savaşacaklar ve hiçbir kınayıcının kınamasından korkmayacaklar...Bu Allah’ın lûtfu ve inayetidir ki, dilediğine verir ve Allah’ın lûtfı boldur, o her şeyi bilir.”, “biliniz ki, siz, şunlarsınız: Allah yolunda malmızı-mülkünüzü harcamaya çağrılıyorsunuz da içinizden, nekeslik (cimrilik) edenler var ve kim nekeslik ederse ancak kendisine zarar etmiş olur ve Allah (herşeyden) müstağnidir ve sizsiniz yoksullar.. Ve (Fi-Sebilillah infak da bulunmayarak) itaatten yüz çevirirseniz (Allah-u Taala,) yerinize bir başka kavmi getirir, sonra (görürsünüz ki onlar) size benzememektedir.” (159) Ayet-i Kerimelerinde ‘geleceği müjdelenen kavim kutlu kavmin’ ‘kim, hangi kavim?’ olduğu suâlîne karşı, Resûlullah Sallallahü Aleyhi Ve Sellem Efendimiz’in mübârek ellerini Selman-ı Fârisî’nin omuzlarına vurarak “işte bunun kavmi!” (160) dediği; “Ümmiyyin (olan evveline) henüz mülâki olmamış olanlardan

başkaları (aherin)...” ‘in de (161) ‘aynı kavmin olduğu’ (Yine Efendimiz tarafından) ifade edildiği (162) ve “Din’in (diğer bir rivayette iman’ın) Süreyyâ Yıldızında (da) olsa, onu muhakkak bir surette yeryüzüne indirecek” (163), bövlece küre-i arziimanın ve İslâm’ın hakimiyet ‘neşvesiyle’ şenlendireceği ‘bir ihbâr-ı gayb-ı Kur’ani ve nebevi olarak’ ihbâr ve tebşir edilen ve ‘Tuba lîP- Ğurebâ’ (164) sırrına masadak olarak ‘günümüz dünyasında yalnız ve ğarib bırakılmış bulunan’, fakat “(onlar) öyle kimselerdir ki; halk kendilerine: “bütün insanlar aleyhinizde birleşti, korkun onlardan!” dedi de, bu söz onların imanını (daha fazla) arttırdı ve ‘Allah yeter bize!’ ne de güzel vekildir o, dediler.” (165) Ayet-i Kerimesinin, ‘yüce hallerini’ tasvir ettiği ‘bahtiyâr ve kahraman Fars- İran halkının’ ‘başına ve önüne geçen’ imam-ı ümmet ve kahraman-ı İslâm Hazreti İmam Hûmeyni’nin, “El- Fecr” suresinde ifâdesini bulan (166), tarih’de bir benzeri daha görülmemiş bir ihtîşâmla gerçekleştirdiği ‘Şanlı İslâm İnkılâbı’; Büyük Şeytan, çağın azgın Tağutu ve Deccâlî olan Amerikanın ve (Komünistiyile-Kapitalistiyile- Faşistiyile-Amerikancı İslâmcisiyle) tüm yandaşlarınm-uşaklarınm saltanatlarını çatır çatır sarsmaya, uykulanm-rahatlarını kaçırmaya, dünya hegemonyalarını ve zulüm düzenlerini yıkmaya başlamıştır... Dünya müslümanların ve tüm mustaz’af halkların kurtuluş ümidi ve yegâne hak ve âdil nizam olan İslâm’ın yeryüzü hükümlerinin simgesi olma özelliğini taşıyan bu “İnkılâb-ı Hazret-i Mehdi (asm)”, Hz. İsâ aleyhisselâmın yakın müzâhereti; nazım rol oynayan Ehl-i Beytin kahraman Seyyidlerinin bil-fîl muâveneti (167); milyonlarla fedâkâr (hepside şehâdet ateşiyile yanıp tutuşan) efrâdı bulunan “Besic-Muhammed (a.s.m.) ve Mehdi orduları” diye anılan İslâm kahramanlarının ‘Gazaya’ ve ‘Cihâd-ı Fi Sebilillaha’ müsârââtı sâyesinde (Allah-u Teâla’nın yüce yardımlarıyla) ‘Tarihin ma’kus tâli’ini ters çevirecek, dünyanın mevcut (siyâsî-içtimâî-iktisâdî-askerî tüm) dengelerini (İslâm’ın müsümanların ve mustaz’afaların lehine olacak şekilde) değiştirecek; ve; ‘Dev’, ‘Süper’ gibi lakaplar alan dünya talancılarını-yağmacılarını ve insanlık cellatlarını-kasaplarını (Amerikan tağutunu ve uşaklarını) yerle bir edecek ve saltanatlarını devirecek böylece, “...Mü’minlerin gönülleri kalbleri ferâhlanacak, yüreklerindeki ‘ğayz’ giderek rahatlayacak” (168); “Bağistani- Bûsitani’ bir görünümüne kavuşacak olan dünya, artık gül ve gülistan olacaktır, inşaallah...Bu ilâhî-nurânî inkılâbı (değişimci-değiştirici) ‘Hazret-i Mehdi (asm) hareketinde yer alan ve hissesi bulunan bahtiyârlara ne mutlu!..

B-) Amerikancı İslâm’ın Amerika ile ilişki türlerinden biri de “moda”, taklid” denilen “uyduculuk” ‘dur.Günümüzün rezil Amerikancı İslâm çevrelerine dikkat edecek olursak; hukukdan ahlâka, giyim-kuşam’dan içtimâî muâşerete, fikir-düşünce ve hareketten ‘bakış açısına’ ve ‘kıyamet hükümlerine’ (değer yargılarına), teznîyât-tefrişattan her nevi gidişâta kadar... ‘Amerikan (Büyük Şeytan) kültür emperyalizmi de denen ve ‘hayatın’ her yönünü kapsayan menhus ve mülevves bir yapılanma, Amerikancı İslâm’ın ‘alt yapısını’ meydana getirmektedir. “Elbette sizden önce gidenlerin (Yahudilerin-Hristiyanların) yolunu karış karış, arşın arşın tutarsınız; (o kadar ki;) onlar kertenkele deliğine girmişlerse bile sizde girersiniz...” (169) “Ümmetim, Önceden geçenlerin (Mecusi- Ateşperest olan Acemlerin ve Bizanslıların) tutumunu karış karış, arşın arşın takib edinceye kadar kıyâmet kopmaz...” (170) Hadis-iŞerifleriyle ‘portreleri* veciz bir şekilde çizilen ve “bir kavme benzeyen kimse, muhakkak ki onlardan olur.” (171) Ferman-ı Peygamberinin (asm) mazmûûna masadak olan Amerikancı İslâm’ın bu hususta Amerika ile ilişkisi ‘evlat ile baba’, ‘köle ile efendi’, ‘uşak ile patron’, ‘tırnak ile et’, hatta ‘deri ile beden’ arasındaki ilişkilere benzemektedir. Ki, Amerikancı İslâm’ın Amerika tağutu karşısında düştüğü zillet, sefalet, rezâlet ve habasetin (aşağılık kompleksinin- maymunca taklitçiliğinin) bir kısım esbâb-ı mucibeleri (?) şunlardır: a-) Amerikan teknolojisine-bilimine hayranlık, Amerikancı İslâm’da ideolojik yalpalanmalar doğurmuştur. Halbuki; ‘Samiriyy’ de sembolleşen (172) Ad, Semud, Fir’avn gibi teknoloji deavânelerini, şahsi varlığını bile hiç enkaziyile tarihin çöplüğünü doldurmuştur: “Andolsun ki onlar, insanların hayata (yaşayışa) en düşkününü bulursun. Onlar müşriklerden de düşkünder hayata.Herbiri bin yıl yaşamağı arzular. Fakat yaşasa ne olacak? Onu azab’dan kurtaramaz ki. Allah ne yapıyorsa görmede...” (17^gibi ayetlerle ‘hayata bakışı’ anlatılan ve bu tür sâikierle Amerikanın ‘bendesî’olan Amerikancı İslâm’ın merbut bulunduğu Amerikanın, dünkü temsilcisi olan Fir’avn vb. lerinin akibetinden şöyle haber verilmektedir: “O da, askerleri de yeryüzünde haksız yere ululanmalara kalkıştılar ve şüphe yok ki dönüp katımıza gelmeyecekler sandılar, kendilerini. Biz de hem onu, hem de askerlerini helâk ettik, onları suya boğduk; artık bak da gör, zalimlerin sonucu ne olmuş? Ve onları ateşe çağırın rehberleryaptık ve kıyamet günü de yardım edilmez onlara.. Ve şu Dünya hayatında artlarından la’net ettik onlara ve kıyamet günü de onlar, çirkin bir azaba uğrayanlara katılacaklar...” (174)

“Görmedin mi rabbın neler yaptı Ad’e o direkler(gibi yüksek binalar-gökdelenler) sahibi ‘İrem’e; ki o beldelerde (ülkelerde) bir benzeri yaratılmamıştı...; ve va’ dileri oyan, kayaları kesen semud’a; ve evtâd (zulüm kazıkları-ehramlar- ordular..) sahibi fir’avn’e Ki bütün bunlar memleketler (in) de (çağlar boyu) tuğyanlık edenlerdi. O suretle oralar da fesadı (zulüm ve anarşiyi) çoğaltmışlardı. Bundan dolayı rabbinde üzerlerine bir(er) azâb kamçısı yağdırdı. Çünkü rabbın, şübhesiz ki ‘rasad’ yerindedir. (her an nigahbandır, gözetleyicidir; herşeyi bilen ve görendir.)” (175) “..Tarih sahifeleri arasında (nazar-î tahkiki; ve bil-fîl) yeryüzünde gezin dolaşın da (dini hakkı ve peygamberleri) tezkib edip yalanlayanların akibeti nice oldu? Görün...” (176), “De ki, gezin yeryüzünü de inkâr edip

yalanlayanların sonlarının ne olduğunu görün..” (177), ‘Andolsun ki biz, her ümmete, Allah’a kulluk edin ve şeytandan uzaklaşın, diye bir peygamber gönderdik; içlerinde Allah’ın doğru yola sevkettiği de var, sapıklığı hakedeni de.. Gezin yeryüzünde de bakın, görün (şeriat-ı ilâhiyyeyi) yalanlayanların sonuçları ne olmuş.”(178), “De ki: gezin yeryüzünde de bakın, görün, ne olmuş mücrimlerin (günahkârların-asilerin) sonu!” (179) gibi..daha nice Ayet-i Kerimeler, Amerikancı İslâm’ın ‘güç verdiği’ ve ‘güç aldığı’ “Her çağın” yüz karası olan ‘Amerikan Tağutunun’ ne kadar ‘kof ve

‘çürük’ olduğunu göstermektedir..

Amerikancı İslâm’da Sermaye Faktörü

b-) Amerikancı İslâm’ın Amerika ile ‘mukalidlik’ plânındaki ilişkisine etki eden faktörlerden biri de, “Sermâye-zenginlik ve maddi refah’dan’ dolayı, duyulan ‘imrenme’ ve ‘gıpta’ ‘dır. Nasıl ki; Allah-u Teâla tarafından -sırf imtihan için- kendisine verilen ve sâdece anahtarlarını bile ‘güçlü bir topluluğun ancak taşıyabildiği’

hazinelere-servetlere-sermâyelere sahip bulunan ve bunları kendi “ilmine-gücüne bağlayarak

müreffehleşen’Karan’un zinetler içinde kibirlenerek kavminin karşısına çıkmasıyla birlikte (günümüzün Amerikancı İslâm tipleri olan) “..Dünya hayatını arzu edenler: ‘Ne olurdu, Karûna verilen (şu servet) bizim de (malımız) olsaydı.

O,şüphesiz büyük hazz (nâsib) sahibidir.” (180) demişler, ‘Karun’ gibi bir ‘Tağuta’ gıpta ederek derimi bir temâyül göstermişlerdir. Bugün, Amerikancı İslâm çevrelerinin de günümüzün ‘Karûnu’ olan Amerika’ya karşı aynı tür bir yaklaşım içerisinde bulunmakta oldukları görülmektedir. Fakat, Karûnun sarayı ve tüm servetiyle birlikte yere

geçirilmesini gören o günün Ehl-i Dünyası (Amerikancı İslâm çevreleri) nasıl pişman olmuş (181) ise; günümüzün ‘Karamı’ olan Amerikan Tağutunun da (Allah’ın kahriyle) aynı akibete uğramasıyla, günümüzün rezil Amerikancı İslâm çevreleri de binler defa pişman olacak ve buldukları pozisyondan dolayı ‘ebedi’ nedâmetler duyacaklardır. Evet;

konuyla alâkalı şu Ayet-i Kerimeler de nazar-ı itibâra alınınca durumun önemi daha da iyice anlaşılmış olacaktır:

“Gerçekten de o kâfirlerin ne malları Allah azabından kendilerini koruyabilir. Ne de evlâtları. Onlardır ateş ehli olanlar, orada ebedi kalırlar. Onların şu dünya hayatında harcadıkları, tıpkı kendilerine zulmeden bir kavmin tarlalarına vuran zemheri yeline benzer, eser, ekinleri mahvedip gider..” (182) “Kâfir olanların beldelerde (ülkelerde kabadayı kabadayı) gezip dolaşmaları sakın seni aldatmasın. Bu azıcık bir faydalanmadan ibâret, sonra varacakları yer cehennemdir ve orası ne kötü bir yurd, ne kötü bir yataktır.” (183) “Artık onların malları ve evlatları, seni şaşırtıp imrendirmesin. Şüphe yok ki Allah, onları o malla, o evlâtle dünya hayatında azablandırmayı diler ve kâfir olarak da güçlükle can vermelerini murad eder.” (184). “Nice demler gelecek ki kâfirler, ne olur keşki biz de müslüman olsaydık diyecekler. Bırak onları, yesinler, geçinsinler; ve isteklere düşüp oyalansınlar, yakında (akibetlerinin ne olduğunu) bilecekler.” (185). “Eğer bütün insanların (onlara imrenerek) kâfir olmaları gibi bir mahzûr bulunmasaydı, Rahmanı inkâr edenlerin evlerindeki tavanları ve üstüne basıp çıktıkları merdivenleri; ve odalarının kapılarını, üzerlerine yaslanacakları tahtları (bile) hep gümüşten yapardık. Ve onları altınlara-mücevherlere boğardık. (Zira bunların hepsi dünya hayatının geçici metâmdan başka şeyler değildir. Ahiret (saadeti) ise, rabbinin indinde (ancak küfür ve meâsiden) kaçınanlara mahsusdur.” (186) Evet; “Dünya hayatı bir levhü leib’den (bir oyundan, bir oyalanmadan) ibarettir..” (187) “Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyundur, bir eğlencedir, bir bezenti(zinet)dir ve aranızda bir tefâhür (övünme) dür ve bir mal ve evlât çokluğu gayretidir ancak ve bunlardan ibârettir, de; halbuki dünya hayatı (yaşayışı) bir yağmura benzer, bitirdiği nebatlar, ekincileri şaşırtır, sevindirir sonra kuruyuverir de bir bakarsın, sap-sarı olmuş, sararıp solmuş, sonra da un-ufak olmuş, dağılıp gitmiş; ve ahirette ise çetin bir azab var; (Dünyayı Ahirete tercih etmeyip de din-i Hakka bağlı kalanlar içinde) Allah’dan rıza ve mağfiret vardır. Dünya hayatı(ndan faydalanmak) bir alanış fâidesinden başka bir şey değildir.” (188). İlâahir.. Asrın ‘Süper Karûnu’ olan Amerika’nın ‘Astronomik servetine-refahma ve meta’ul gururuna’ aldanarak ‘Ona imrenen-özenen ve temâyül eden Amerikancı İslâmî çevrelere ithâf olunur!., c-) Amerikancı İslâmî çevreleri ‘Büyük Şeytan Amerikaya’ uymaya, intibak ve intisâb etmeğe ve mukallidi olmaya sevk eden sâiklerden biri’de havf, korku ve cebanettir. “Kâfirlere karşı gayet şiddetli ve izzetli olan” (189) Gerçek Müslümanlar, “Tüm izzetin (güç ve kudretin) Allah’ın (190), Resülüllah’m ve mü’minlerin olduğunu” (191) yakinen bilir; Amerika canisi dahil, hiçbir ‘kâfir güce’ bu tür ‘büyüklük- yücelik’ sıfatlarını aslâ izafe etmez. “Sakın gevşemeyin, mahzun da olmayın; eğer siz gerçekten iman etmişseniz, muhakkak ki en üstün olan sizlersiniz (kâfirler değil..)” (192) ilâhi tebcil ve te’yide mazhar olan gerçek bir mü’min kat’iyyen bilirki: “iman hem nur’dur, hem kuvvettir; hakiki imanı elde eden adam (değil Amerikaya), Kâinata meydan okuyabilir.” (193) Zirâ; “iman tevhidî, tevhid (Allah- u Teâlâya) teslimi, teslim tevekkülü, tevekkül(de) Saadet-i Dareyn’i iktiza eder.” (194) Mes’ele, Hayat-ı Ebediyeyi ve Saadet-i Dareyni (iki cihan saadetini), yani Allah-u Teâlâ’nın rızasını kazanma da’vasıdır.Allah’m, İslâm’ın ve Resülüllah’m (a.s.m.) düşmanı olan ‘Büyük Şeytandan’ korkarak ona temâyül etmek elbette bu ‘hayatı’ da’vayı ‘ebediyyen’ kaybettirecektir. Üstelik bu korku ve cebanet, Büyük Şeytanın hedeflerinden olan ‘dünyayı, bil’hasa İslâm Alemini sömürme ve yağmalama’ niyetinin tahakkukunu da netice verecektir ve

vermektedir. Zirâ; “Havf ve za’fm, te’sirat-ı hâriciyeyi teşci’ edeceği” (195) bilinmektedir.

Koca kâinatı yoktan var ettiği gibi, yed-i tasarrufunda bulundurarak mutlak hükümranlığını tüm mevcudata şâmil kılan Yüce Rabbimizin; “..Artık, yalnız benden korkun. Ancak benden sakının” (196), “Ey iman edenler, Allah’dan nasıl korkmak lazımsa öylece korkan ve ancak müslüman olarak can verin.” (197) “O zaman içinizden iki zümre (kafirler karşısında) za’f göster (mek iste) mişti. Halbuki (imanlarından dolayı) onların yardımcısı Allah’dı. Mü’minler ancak Allaha dayanmalıdır (kâfirlere karşı havf ve za’f göstermemelidir).” (198) “Şübhe yok ki (Allah’ın) dostlarını (kâfirlerle) korkutan ancak ve ancak şeytan’dır. O halde siz, onlardan (Şeytanın dostlarından- kâfirlerden) korkmayın ve (ancak ve ancak) benden korkun, eğer iman etmişseniz.” (199) “..Dininize saldırırlarsa, küfrün önderlerini hemen öldürün...”; “..İlk defa da sizinle kendileri (savaşa) başlayan bir toplulukla savaşmazsınız? Onlardan (kâfirlerden) korkacakmısınız? Eğer (gerçekten) iman etmişseniz, kendisinden korkulmaya daha layık olan (sâdece) Ailah’dır.” (200), “Ey iman edenler, (yalnız) Allah’dan korkun; ve sadık olanlarla beraber olun.” (201)..ilh. şeklindeki azim tahzirat-tenbihat ve beyanatlar muvacehesinde ‘gerçek müslümanların’ hatta ‘az- çok imam, namusu, şeref ve haysiyeti’ olanların bu hususta gâyet hassas ve müteyâkkız bulunmaları icaba eder. Aksi takdirde, Amerikancı İslâm yapısının ‘bire tuğlası’ durumuna (bilinçli veya bilinçsiz) gelebilirler.

İslâm İnkılâbına Karşı Amerikancı İslâm

Zirâ; Amerikancı İslâm’ın (değişik) tüm birimleri içerisinde ‘ben Amerikancı İslâm cephesinin elemanıyım.’ Şeklinde bir ‘ilan’ ‘m ve aleniyetin aslâ söz konusu olmadığı, önemli olanın ‘tarz-tavır-eda- yapı-muhteva’ olduğu ma’lûmdur. Zâten, ‘ben Amerikanîyim /Amerikancıyım’ diyen bir ‘yapıda’ İslâm ilâvesi (perdesi) tamamen gitmiş; konu müphemlikten-nifakîlik’ten ve süfyânîlikten (yani, Amerikancı İslâm’lıktan) çıkmış; harbi, net ve açık kâfirliğe (yani, Amerikaniliğe-Amerikancılığa) dönüşmüş, o zaman da gerçek Müslümanların-Hizbullahilerin (Müslüman halk yığınlarına inebilmeleri ve safların kesin hatlarla ayrılabilirliği vs. nokta-i nazardan) işleri-hareketleri büyük ölçüde kolaylaşmış olacaktır. Bu da, çağın ta gutu olan Amerikan emperyalizminin hükümranlığını sarsacak, yavaş yavaş yıkıntıya götürecektir; gerçek İslâm’ın da ‘güçlenerek’ adım adım ‘dünya hakimiyetine’ doğru gidişini hızlı bir şekilde netice verecektir. Şu halde; ‘İslâm dışı güçlerin’ (bunların merkezi ve yönlendiricisi olan Amerikanın), dünyaya tahakkümüne ve ‘beşeri-tağuti yapılarının’ insan hayatına ve topluma egemen olmasına; İslâm’ın ‘müşahhaslaşmış pratiği’ olan ve ‘İran’ coğrafyasında zuhur etmiş bulunan ‘İslâm İnkılâbının5 güçlenmesine- yayılmasına; kitlelere, bilhassa müslüman halka ‘mal olmasına’; böylece istikbaldeki “İslâmın dünya hakimiyetinin” tahakkukuna (fikri-kavli-filî vb. yollarla, değişik tür ve boyutlarla da olsa) engel olan, adı ‘İslâmî’ olan her hareket, her hizip, ve her ferd (ister ‘en güzide müslüman’ olarak bilinsin), kesin kes ‘Amerikancı İslâm’ yapısının birer ‘tuğlası’ ve camiasının da birer ‘mensubu’ ve efradıdır; lafzen bunun aksini iddia etselerde... d-) Amerikancı İslâm çevrelerini “Amerika mukallidi-müntesibi ve mütemayili” yapan sâiklerden birisi ve en önemlisi de; “yapı, karakter, mahiyet, ruh, şahsiyet ve cevher bozukluğu’ ‘dur. Karanlık mahfellerde-mahzenlerde yaşamağa alışkm-yatkm olan ‘Yarasa’ nasıl ki ‘Güneş’ ‘den rahatsız olur, huzuru bozulur, kaçacak bir ‘karanlık’ yer arar, bunun yanında bu durumunun ‘âmili’ sandığı ‘Güneşe’ karşı ta’nu teşne’ler ve tenkidler savurmağa başlarsa.. Ve bu da, onun (yarasanın) değişmez fitratı ve tabiatı ise ...; ‘İran’ denilen coğrafya’da fıskıran ‘Muhammedi İslâm’ında, ömürleri boyunca “Amerikan emperyalizminin” dolaylı veya doğrudan hakim bulunduğu ‘Tağut rejimlerin egemenlikleri altında, ‘zulümatlar- karanlıklar’ içerisinde yaşamış ve o türlü hayata ‘adepte’ olmuş, ‘bağışıklık’ kazanmış (adı kahraman (?) müslüman da olsa) ‘yarasa tabiatlı’ zürafayı rahatsız etmiş, huzurlarını kaçırmış ve ‘Alarm’a’ geçirmiştir. “Bu güneş de nereden çıktı?” feryâdlarıyla ‘ayağa-şaha’ kalkan ‘iki ayaklı (sözde müslüman) yarasalar’, yerleşik tağuti rejimlerde yaşamının verdiği bir huzur ve rahatlıkla ve ondan gayet memnunmuşçasına bir tavırla, ‘Muhammedi İslâm’ hüviyetinde doğan Şaniî-Muhteşem İslâm inkılâbını (bin-bir dereden su getirmek ve Öküz altında buzağı aramak kabilinden bâsit ve adice bahânelerle) tenkide-ta’n ve takbihe başlayarak, Amerika Emperyalizminin za’fa uğramasının ve İslâm hükümranlığının (güç oluşumunu engellemekle) halel-dar olmasının amili ve müsebbibi olmaktadırlar...

Amerikancı İslâm’ın bu ‘taaffün’ etmiş yarasaları, ayrıca; taşıdıkları îşe’lik’ yapılan gereği olarak da Nurani güneşin ilâhi ışıklanndan ve ‘hayat-feşân’ huzmelerinden şiddetle rahatsız olmakta; kerih kerih kokular salmakta (İslâm İnkılâbını ta’n edici belirtiler göstermekte); bu hâbis kokusunu (karakterini) ‘Kuzu postuna’ bürünmelerle, ‘ma’sumane edalar’ takınmalarla (mülevves kokusunu, ‘misk (?)’ diye yutturmağa-koklatmağa çalışmakla), ‘nezih-tahir’ tabiatlı insanları sürekli olarak rahatsız etmekte (şübhe evhâm ve vesvese vermekte)dir. Ne garib tecellidir ki; ‘lağım’ ve ‘necaset’ timsali tağuti rejimler içerisinde ‘...böceği’-misâli yaşayan ve onunla (bil fiil) telezüz eden habis varlıklar, kendi ‘necaset-alud’ hayatlanmn muhasebesini yapıp ondan kurtulma ‘yollarını’ aramaları ve tüm çabalarını bu konuya teksif etmeleri gerekirken; Gül-ü Muhammedi, Andelib-i Muhammedi ve Nefh-i Muhammedi (a.s.m.)

olarak ‘tefeccür’ eden ve bedbaht zulümatlı bir çağı lahutileştirmeğe talib olan “çağlar üstü İslâm İnkılâbının

günümüzdeki tezahürüne” karşı ‘menfi tavırlar’ almakta- adeta yarışmakta ve böylece komikliklerini ve rezilliklerini sergilemektedir...ilâhî...C-) Amerikancı İslâm’ın Amerika ile ilişki türlerinden biri de ‘Demokratik’, ‘Hümanist-Sofist’ karakterli bir ‘dostluk’ ‘dur. Amerikan Emperyalizminin hedeflerinin tahakkukunda ‘çok önemli’ bir yeri ve rolü olan bu ilişkinin bir kısım belirtilerini -kısaca- şu şekilde hülâsa edebiliriz: -Amerikancı İslâm cephesi, bu tür bir ilişkinin tabii gereği olarak ‘idâreyi, siyâsi hakimiyeti, velayeti, yönlendirmeyi vs.’ Amerika’ya veya Amerikanın istediği-tavsiye ettiği ‘uşaklara5 terk etmekte, bu hususta ‘muhlis (?)’ olarak onlara yardımcı olmaktadır. Amerikancı İslâm’ın ya büyük ihaneti veya aynı orandaki müthiş bu tür gafleti sonunda Amerika ve uşakları koca bir İslâm Alemine hâkim olmuş, gerçek İslâm’ın ve ona bağlı olarak bütün mukaddes değerlerin geçerliliği ve hükümranlığı kaybolmuştur. Halbuki, “Allah-u Taala Kur’ana uyulmasını ve onunla hüküm verilmesini” (202) bunun, kâfirlere bırakılmamasını istemektedir. Zira; “Hüküm ancak Allah*1 mdir; ve O yalnız kendisine ibadet (kulluk) edilmesini (hükümlerine uyulmasını) emretmiştir. İşte doğru olan din, budur...”(203), “...Bütün göklere ve yer halkına, ondan başka hiçbir veli (emr-hüküm sahibi) yoktur. O hiç kimseyi hükmünde ortak yapmaz.” (204), “Allah, hakimlerin hakimi değilmi? (Belâ!)” (205), “Onlar, hâlâ cahiliye hükmünü mü istiyorlar? Yakın sahibi bir kavim için, hükmedici olarak

Aliah’dan daha güzel kim vardır?” (206) “ Ey iman edenler. Birbirinizi bırakıp da başkalarını (kâfirleri) ‘bitane’ (idâri vs. sırlı işlerinize vâkıf edip ‘sırdaş’) edinmeyin. (Çünkü) onlar size şer ve fesad yapmakta hiç kusur etmezler, size sıkıntı verecek şey (ler)i arzu ederler. Hakikat, onların (kin ve) buğzları ağızlarından (taşıp) meydana vurmuştur. Göğüslerinde size karşı gizlemekte oldukları (düşmanlık) ise daha büyüktür. Size ayetlerimizi (ka’ti surette) açıkladık, eğer düşünürseniz.” (207) “Şübhesiz ki Allah emânetleri (idare-yönetim işlerini) ehil (ve erbabına) vermenizi, insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmeylemenizi emreder...” (208), “ Ey iman edenler Allah’a itaat edin. Peygembere ve sizden olan ‘ulul’emr’e (Müslüman olan emir sahihlerine) de itaat edin...” (209) Gibi Ayet-i Kerimleriyle Aliah-u Taala, durumu açıkça beyân etmekte; Emr’ü hüküm’de-idâre ve velâyet işlerinde (bilinçli ve bilinçsiz biçimde) kâfirlere güvenip- dayanmayı ve işi onlara terk etmeyi nehyetmektedir.

Evet; “Ey iman edenler, eğer kendilerine kitab verilenlerin (Yahudi ve hristiyanların) içinden herhangi bir zümreye boyun eğecek olursanız, (onlar) sizi döndürür, imanınızdan, sonra kâfir yapar..” (210), “Ey iman edenler, eğer kâfirlere itaat ederseniz, (onlar) sizi ökçelerinizin üstünde (gerisin geri küfre) çevirirler de (dünyada da ahirette de) hüsrana uğrayanlardan olursunuz.”

(211) , “...Kalbine bizi anmaktan gaflet verdiğimiz, hevâ ve hevesine uymuş, işinde haddini aşmış kimselere boyun eğme.”(212) , “Müfritlerin (müşriklerin) emrine boyun eğmeyin.” (213) vb. pek çok Ayet-i Kerimeler, müslümanların kâfirlere aslâ boyuneğmemesini, itimâd etmemesini ve başına geçirmemesini emretmektedir.

Made in USA+ Made in İslâm

- Amerikancı İslâm çevreleri, Amerika’ya olan sevgi-sempati duygulan ile de dikkat çekmektedirler. Bu tutum ‘bilinçli’ olduğu gibi, ‘bilinçsiz’ olmaktan da kaynaklanabilir. Önemli olan , hâsıl olan ‘menfi’ neticedir. Büyük Şeytan Amerika kendisiyle ‘muhtelif ilişki türleri içinde olan Amerikancı İslâm’ın bu tip karakterinden fazlasıyla istifade edebilmekte, bu kanaldan girerek İslâm Aleminin , hatta tüm dünyanın ‘ağası’, ‘patronu’, ‘efendisi’ ve ‘idarecisi’ olabilmekte; siyâsi egemenliğine engel olmayan, hatta yardımcı olan ve zemin hazırlayan Amerikancı İslâm’ın her türlü İslâmî (?) hizmetlerine (değil köstek) büyük ölçüde destek olmaktadır. Amerikancı İslâm’da bu tür kısmi ve İslâm’ın tecezzisini esâs alan bir anlayışla; bir taraftan ‘Made in Amerika’, diğer yandan da (ta’bir câizse) ‘Made in İslâm (?)’ markasını taşıyarak gününü gün etmekte, böylece ‘Amerikancı’ yapı ile ‘İslâmıcı’ (Müslüman) yapıyı imtizâc (?) ettirerek, bir ‘iyi niyet’ gösterisi (?) yaparak veya öyle görünerek bu husustaki ‘sentezcililiğin’ müşâhhas timsâli olmaktadır, “Kitabın (İslâm’ın) bir kısmını alıp da bir kısmını almayanların kâfir olduğu..” (214) bilindiği hâlde... Amerikancı İslâm’ın, Amerika ile bu yöndeki ilişkilerinin boyutlan, sevgiye ve dostluğa kadar uzamıştır. Bununla birlikte, kendini kamuoyu önünde Müslüman göstermeğe ve hareketinin meşrûiyetini (?) isbatlamağa çalışmaktadır. Halbuki, şanı Yüce Rabbimiz bu hususta şöyle buyurmaktadır: “Onların milletine (dinine) uymadıkça ne yahudiler senden razı olurlar, ne de hristiyanlar...” (215), “İşte siz o (kadar rezil) kişilersiniz ki onları seversiniz, fakat onlar sizi sevmez...” (216) “Size bir iyilik gelse tasalanırlar, kötülük gelse ferahlanırlar...” (217), “ Onlar müzminleri bırakırlar da kâfirleri veliler (dostlar) edinirler...” (218) “Ey iman edenler! İnananları bırakıp da kâfirleri veliler (dostlar) edinmeyin. İstermisiniz kendi aleyhinizde Allah’a apaçık delil veresiniz?” (219), “Gerçekten sizin veliniz (dostunuz) Allah’dır, ve peygamberdir ve iman edenler, namaz kılanlar ve rüku’ ederken zekât verenlerdir. Ve kim ki, Allah’dan ve resülünden ve (gerçek Hizbullahi) mü’minlerden yüz çevirirse (kâfirlere meyi edip dayanırsa) bilsin W hiç şübhesiz hizbullah olanlardır galib olacak kişiler.” (220), “ Ey inananlar! Sizden evvel kendilerine kitab verilenlerle kâfirlerden dininizi bir eğlence ve bir oyun (yerine) koyanları veliler (dostlar, üzerinize idareciler hakimler) edinmeyin. Allah’dan korkun, eğer iman etmişseniz.” (221) “ İçlerinden bir çoğunu görürsün ki (Peygambere, mü’minlere olan

buğzlarından dolayı) kâfirlere dostluk ederler...; eğer Allah'a, peygambere ve O'na indirilene (Kur'an'a İslâm'a) iman etmiş olsalardı, onları (kâfirleri) dostlar edinmezlerdi. Fakat onlardan bir çoğu fasık kimselerdir." (222) Günümüzün Amerikancı İslâm'ını belîğ ve veciz bir uslûbla gözler önüne seren Yüce Kitabımız, değil Amerikan tağutunu, en yakınlarımız bile (İslâm'ın dışında oldukları sürece) veli, dost, idareci ve hakim kılmamasını ve onların emri altına girilmemesini beyan etmektedir: " Ey iman edenler, babalarınızı, kardeşlerinizi -eğer küfrü sevip onu iman üzerine tercih ediyorlarsa- (aslâ) veliler (dostlar- yöneticiler) edinmeyin. İçinizden kim onların velilikleri (velayetleri) altına girerse onlar zalimlerin ta kendileridir." (223). "Ey iman edenler, müşriklerin tümü necisdir..." (224), "Ve onları halkı ateşe çağırın önderler yaptık ve kıyamet günü de yardım edilmez onlara. Ve şu dünyada ardiandan la'net ettik onlara ve kıyamet günü de onlar, çirkin azaba uğrayacaklardan olacaklardır." (225)...ilh. -Gözleri, Amerikan hayranlığı-dostluğu ile dönmüş Amerikancı İslâm çevreleri, girdikleri mülevves atmosfer içerisinde artık, "Hakkı batıl ile karıştırmayın..." (226), "Hakkı bile bile gizlemeyin.." (227), "...Ayetlerimi (Allahın Ayetlerini- Gerçek İslâmî hükümleri) az bir baha ile (şu kıymetsiz dünyanın bayağı bir menfaati mukabilinde) satmayın- değiştirmeyin..." (228) Ayetlerinin (yaklaşık meâl ile) şiddetli nehiyelerine rağmen. Büyük Şeytan Amerika'ya İvfe borcunu' ödemek, bunun mukabilinde 'bir şeyler' devşirmek yollarına da başvurmaktadır. Amerikancı İslâm cepheşine verdiği 'ulûfeler' vesilesiyle, hûlûl ettiği İslâm aleminin ve İslâm camiâsının gerçek dinini, imanını, namusunu, şerefini, hâsiyetini, maddi-ma'nevi tüm varlığını, yer üstü ve yer altı zenginliklerinin tamamını talan ederek yağmalayan Büyük Şeytan Amerika, bütün bu kadar ve daha da fazla (sayılamayacak kadar sonsuz) vahşetini, cinayetini, fecâatını ve soygunculuğunu 'sâdik bendesi' (piyonu ve robotu) Amerikancı İslâm çevreleri sayesinde irtikâb edebilmişti. Amerikancı İslâm'ın, Amerikayla (diğer konuların tamamındaki ilişkilerinde ve bu tür) 'sıcak, samimi, dostâne' ilişkileri bulunmamış olsaydı; Amerikan tağutunun, "İslâm'ın ve alem-i İslâmî 'kapısının eşğine bile, bir tek adım atamaz ve günümüzdeki "emperyalist" ve 'süper-dev güç' tahtına oturması aslâ mümkün olamayacaktı...

DİPNOTLAR

108-) A'raf (7): 17

109-) A'raf (7): 20,21; Hicr (15): 39; Ta-ha (20): 120

110-) İb-ni Abidin (Tere.): 17/342 (Arapça): 5/489; Fetâva-yı Hindiye (Tere.): 14/496 (Arapça): 6/ 454; vs...

111-) Aslında, kelimenin doğru telâffuzu 'İslâm'-ı Amerikai' şeklindedir. Ki 'Amerikai İslâm' diye okuruz. O zaman 'î' (âididiyet edâtı) kelimenin sonuna gelince 'Amerikaya ait, Amenkadan kaynaklanan ve onun malı olan İslâm' anlamlarına gelir, 'cı-cu ekleri ise, 'yandaş-taraftar' anlamında kullanılır. Günümüzde her iki türleri bulunmakla beraber, Türkçe telâffuz şeklinin yaygın olmasından dolayı 'Amerikancı İslâm' ta'birini kullanmakla iktifa ediyoruz...

112-) Fatiha (1): 5

113-) Mü'minûn (40): 60

114-) Buhari-Tecrid: 12/421;Zübde: Sah. 1068; Müslim: 11/

115-) Buhari-Tecrid: 12/202,203; Zübde: Sah. 1005,1006

116-) Bakınız; 75 no Tu dipnot.

117-) Nur (24): 35

118-) İbrahim (14): 24,25

119-) İbrahim (14): 26; Ayrıca, "Şecere-i mel'üne" içinde; İsrâ (17): 60

120-) İsrâ (17): 81

121-) Mâide (5): 56

122-) Fecr (89): 7'nin tefsiri için, bakınız; Hak Dini Kur'an Dili: 8/ 5802 vd.; İbn-i Kesir: 16/ 8448 vd.; ve şâire...

123-) Bakara (2): 258

124-) Enbiyâ (21): 68; Ankebut (29): 24

125-) Nâziat (79): 23,25;Aynca, Şûârâ (26):29

126-) Kasâs (28): 38

127-) Al-i İmrân (3): 64

128-) Tevbe (9): 31

129-) Nisâ (4): 135; Sâd (38): 26

130-) Bakara (2): 168,208; En'âm (6): 142; Nur (24): 21; Yasin (36):60,61

131-) Al-i İmrân (3):64; En'âm (6): 19,78,80,151; Nisâ (4): 36; Lokman (31): 13; Kehf (18): 38,42; Ra'd (13): 36; Hacc (22):26

132-) Furkan (25): 43

133-) İsrâ (17): 63,65; Cinn (72): 6; Bakara (2): 166,167; İbrahim (14): 21,22,48,50; İlaahir...

134-) Bakara (2): 51; A'raf (7): 148,150,152; Ta-hâ (20): 85,98; illi...

- 135-) Bakara (2):165; En'âm (6): 22,24,74,81,137; A'raf (7): 138,191,195; Meryem (19):81,84; Enbiyâ (21): 57,70; Furkan (25): 55; Şuâra (26): 70,77; Ankebut (29): 4; Necm (53): 19,21; Nûh (71): 23; il
- 136-) İsrâ (17): 57
- 137-) Kasas (28): 39,42; Fecr (89): 6,14; Nâziât (79): 25; Ankebut (29): 33,40; Al-i İmrân (3): 137; Enâm (6): 11; Nahl (16): 36; Nemi (27): 69; illi..
- 138-) Müslim (Tere.): 11/ 412; Buhari-Zübde: Sah. 513,514; Tecrid: 8/414,418; Ebu Davud (Tere.): 2/36; Tezkire'tül-Kurtubi (Terc.-Muhtasan):
- 139-) Müslim: 11/381,384; Tezkire: 444,488,496
- 140-) Buhari-Zübde: 290; Tecrid: 6/ 242; Müslim: 11/392
- 141-) Müslim: I 1/285,388,398; Buhari-Zübde: 348; Tecrîd:6/532; E.Davud:5/123
) Müslim: 11/ 364; Ebu Davud: 5/131; İbn-i Mâce: 10/159
- 142-) Bediüzzaman Sâid-i Nursi- MektubatSah. 407 (1958 Baskısı)
- 143-) Ebû Dâvud: 5/ 92,93; İbn-i Mâce: 10/ 348,349; Tezkire; 438
- 144-) Ebû Dâvud: 5/92,93; İbn-i Mâce: 10/ 346
- 145-) Mektubat: 408
- 146-) İbn-i Mâce: 10/ 346,348,350,350; Tezkire: 445; (Hem'de, Mâide: 54'e telmihân...)
- 147-) Tezkire'tül Kurtubi: 438
- 148-) İbn-i Mâce: 10/ 346,348
- 149-) Müslim: 11/ 360; Tezkire: 423,440,445
- 150-) Müslim: 11/ 324,325; Tezkire: 444
- 151-) Bakınız; 141 no'lu dipnot.
- 152-) Tezkire'tül Kurtubi: 438
- 153-) Buhari-Zübde: 603; Tecrid: 9/182; Müslim:2/56-57
- 154-) Bediüzzaman Sâid-i Nursi +Emirdağ Lahikası: 1/ 271
- 155-) Tezkire'tül-Kurtubi: 438; Müslim:2/ 58
- 156-) Mektubat: 409 15 8- Tezkire: 434
- 159-) Mâide: (5): 54; Muhammed (47): 38
- 160-) Sünen-i Tirmizi: 5/ 371,372; İbn-i Kesir (Tere.): 13/ 7313; Hak Dini Kur'an Dili: 3/ 1719
- 161-) Cum'a (62): 2,3
- 162-) Buhari-Zübde: 842; Tecrid: 11/ 201; Müslim:2/343; 10/ 476,477; Tirmizi: 5/ 412; 6/ 397; İbn-i Kesir: 5/ 2389; 7/7879;7880;
- 163-) Bakınız; 162 no'lu dipnottaki kaynaklar: Aym yer ve; C.Sağır:2/164;
- 164-) "İslâm garib başladı; ve yine (başlangıcı gibi) garib haline dönecektir. Ne mutlu (O) ğariblere!"; Müslim (Tere.): 2/21; (Arapça): İman / 232; Tirmizi (Tere.): 4/ 385; (Arapça): İman / 13; İbn-i Mâce (Tere.): 10 / 204; (Arapça): Fiten / 15; Dârimi: Rikak /42; İbn-i Hanbel: 1 / 184,398; 2 /177,222,389; 4 / 73; Câmi'us-Sağır (Tere.): 2 /164; (Arapça): 2 /160;Ve,"Bımlar Hz. Mehdi ile camiasıdırF'.Nehc'ül-Belağa: 196,283,287;
- 165-) Al-i İmrân (3): 173
- 166-) Fecr (89): 1,5; Bu âyetler ve devâmı, İslâm inkılâbının 1-Şubat -1979 /II- Şubai-1979 tarihleri arasındaki "ley]-alûd 10 günlük ölüm-kalım mücâdelesinden sonra hakim olmasını ve bunun mahall-ı inkılâb'da 'şafakta 10 gün' diye her yıl kutlanmasını nazar-ı itibâre alarak, mezkûr Sûre'nin (bil-hassa) baş kısımlarının tefsirlerine, bâ-husus fi-zilâl (Tere.): 16 /198,199'a bakınız.
-) İmam Humeyni ile birlikte, İslâm inkılâbının fikri ve fiili bânilerinin ve (değişik yerlerde) yürütücülerinin ekseriyetinin (Seyyid Ali Hamaneî Şehid Beheşti, Şehid Arif H.Hüseyini, Seyyid Es-Sadr. Seyyid Hekim, Seyyid Allâme Fazlullah, Seyyid Müderrisi, Mahmud Talegâni, Seyyid Mahmud Haşimi, T.Hurremâbâdi, Seyyid Muhammed Hatemi, Mir Hüseyin Musevi, ve şâir...) Resülüllah (s.a.v.) Efendimizin pak neslinden, ehl-i beytinden, yani 'seyyidlerden' oldukları nazar-ı itibâre alınır, konunun önemi (kudsiyeti ve nurâniyeti) daha iyi anlaşılabilir olur. Ayrıca; konuyla alakalı Merhum Üstâd Sâid-i Nursi Hz.lerinin şu mütalâasında kulak verelim:"Allahümme salli âlâ seyyidinâ Muhammedin ve âlâ 'âli seyyidinâ Muhammed..." duası -umum ümmet, umum namazında, günde beş defa tekrar ettikleri bu duâ – bil'müşahede kabûl olmuştur ki; âl-i Muhammed Aleyhisselâtu vesselâm, âl-i İbrahim aleyhisselâm gibi öyle bir vaziyet almış ki; umum mübarek silsilelerin "başında", umum aktar ve asarın mecmalannda o nurani zatlar "kumandanlık ediyorlar. Ve öyle bir kesrettedirler ki; o kumandanların mecmuu, muâzzam bir ordu teşkil ediyorlar. Eğer maddi şekle girse ve bir tesânüd ile bir fırka vaziyetini alsalar, İslâmiyet dinini, milliyet-i mukaddese hükmünde râbita-i ittifak ve intibah yapsalar, hiçbir milletin ordusu onlara karşı dayanamaz!.. İşte o pek kesretli o muktedir

ordu, Âli-i Muhammed Aleyhisselâtu vesselâmdı ve ‘Hazret-i Mehdi’nin en has ordusu’dur.” “Evet, bugün tarih-i alem’de hiçbir nesil, şecere ile ve senedlerle ve an’ane ile birbirine muttasıl ve en az yüksek şeref ve âli hâseb ve âsil neseb ile mümtaz hiçbir nesil yoktur ki, Âli-i beytten gelen seyidler nesli kadar kuvvetli ve ehemmiyetli bulunsun. Eski zamandan beri bütün ehl-i hakikatin fırkaları ‘başında’ onlar; ve ehl-i kemâlin ‘namdâr reisleri’ yine onlardır. Şimdi de, kemiyeten milyonlar geçen bir nesli mübarektir. Mütenebbih ve kalbleri imanlı ve muhabbet-i nebevi ile dolu ve cihândeğer şeref-i intisâbiyle serfirâz dırlar. Böyle bir cemaat-ı azime içindeki mukaddes kuvveti tehyic edecek ve uyandıracak hâdisât-ı azime vücude geliyor...Elbette, o kuvvet-i azimedeki bir hamiyet-i âliyye feverân edecek ve Hazret-i Mehdi başma geçip, târik-i hak ve hakikata sevkedecek. Böyle olmasını; bu kışdan sonra baharın gelmesi gibi, adetullah’dan ve rahmet-i ilahiyeden bekleriz ve beklemekte haklıyız...” (Mektubat + Sah. 408,409-1958 baskısı).İran İslâm inkılâbından, çok uzun seneler önce yazılmış olan bu satırları, dini-imani hassasiyete sâhib zevata (Merhum Üstâd adına) ithâf ederiz...

167-) Tevbe (9): 14,15

168-) Buhari-Zübde: 607; Tecrid: 9/189; Tirmizi: 4 / 54; İbn-i Mâce: 10/21; Câmi’us Sağir: 2 / 285; Ramuz’el-Ehadis: Sah. 489;

169-) Buhari-Tecrid: 12 / 408; Zübde: sah. 1065

170-) Tirmizi: 4 / 432; Nesei: 7-8 / 595; Bûluğ’ül Merâm (S. Yollan): 4 / 365; Câmi’us Sağir: 1 / 592; 2 / 40,271

171-) Bakara (2): 51; A’raf (7): 148, 150, 152; Ta-hâ (20): 85,98

173/A) Örnek için bakınız; Ta-hâ (20): 148; Fecr (89): 6:11; ilh...

173/B) Bakara (2): 96

174-) Kasas (28): 39,42

175-) Fecr (89): 6,14

176-) Al-i İmran (3): 137

177-) En’âm (6): 11

178-) Nahl (16): 36

179-) Nemi (27): 69

180-) Bakınız; Kasas (28): 76,79 181 -) Kasas (28): 81,82

182-) Al-i İmran (3): 116,117

183-) Al-i İmran (3): 195,196

184-) Tevbe (9): 55,85

185-) Hıcr (15): 2,3

186-) Zuhuf (43): 33,35

187-) En’âm (6): 32; Ankebut (29): 64; Hadid (57): 20

188-) Hâdid (57): 20; Aynca bak; Kehf (18): 32,44’deki belîğ İlâhi’ mesel.

189-) Mâide (5): 54; Feth (48): 29

190-) Nisa (4): 139; Fatr (35): 10; Münâfıkun (63): 8 19]-) Münâfıkun (63): 8

192-) Al-i İmrân (3): 139

193-) Bediüzzaman Sâid-i Nursi-Sözler: 1 / 267

194-) Sözler: 1 / 267

195-) Mektubat: 442

196-) Bakara (2): 40,41

197-) Al-i İmrân (3): 102

198-) Al-i İmrân (3): 122

199-) Al-i İmrân (3): 175

200-) Tevbe (9): 12,13

201-) Tevbe (9): 119

202-) Nisâ (4): 105

203-) Yûsuf (12): 40,67; Kasas (28): 70; “İşte bu halde, velayet (yardım-idâre ve hakimiyet hakkı, (yalnız) hakk olan Allah’ındır. Ve O’na itaat, hem mükâfat bakımından, daha hayırlıdır, hem son bakımından daha hayırlı...” Kehf (18): 44

204-) Kehf (18): 26

205-) Tin (95): 8

- 206-) Mâide (5): 50
207-) Aî-i İmrân (3): 118
208-) Nisâ (4): 58
209-) Nisâ (4): 59
210-) Al-i İmrân (3): 100
211-) Al-i İmrân (3): 149
212-) Kehf (18): 28
213-) Şuâra (26); 151
214-) Bakara (2): 85; Ra'd (13): 36
215-) Bakara (2): 120
216-) Al-i İmrân (3): 119
217-) Al-i İmrân (3): 120
218-) Nisâ (4): 139
219-) Nisâ (4): 144
220-) Mâide (5): 55,56
221-) Mâide (5): 57 ; Ankebut (29): 41
222-) Mâide (5):80,81
223-) Tevbe (9): 23
224-) Tevbe (9): 28
225-) Kasâs (28): 41,42
226-) Bakara (2): 42; Al-i İmrân (3): 71; En'âm (6):82;
227-) Bakınız; Bakara (2): 42,159,174; Al-i İmrân (3):71,187
228-) Bakara (2): 41,79,86,174; Al-i İmrân (3): 187,199; Tevbe (9): 9; Nahl (16): 95

-III.BÖLÜM-

AMERİKANCİ İSLAM ÇEVRELERİNİN FAALİYET BİÇİMLERİ, TÜRLERİ VE İZLEDİKLERİ YOLLAR

Bu suâlin cevâbının tam ve gerçekçi bir biçimde verilebilmesi, yani Amerikancı İslâm çevrelerinin faaliyet biçimlerinin-türlerinin ve izledikleri yolların muhtevâ ve kapsamının bilinebilmesi için (kısâ ve kaba taslak da olsa), 'Amerikancı İslâm Çevreleri' 'nin (sıfırlanmasın) yapılması zaruridir.

I-) Devletler. Bunlar da a-) 'Sırf lâfzi ağızdan' ve 'sâdece' ismen İslâm ve Müslüman adlarının kullanımına (Avamın cahil müslüman halkın uyanmaması ve muhtemel tepkiler göstermemesi için) tolerâns tanıyan, fakat İslâm'ın en küçük bir fiiline-ameline ve görüşüne asla yer vermeyen 'tam lâik, ateist..' yani din tanımaz', dindışı ve düşmanı', 'mürted-dinsiz' olanlar, b-) Halkm-genellikle- örfeye dayanan içtimâî, ahlâki, dini ve kültürel yapısını nazar-ı itibâra alarak 'bir görünüm' takınmağa mecbur kalan, yani 'tam münâfik-facir- mülhid ve mürted'olduğu halde, bu yapısını 'kendi halklarına ve dünyanın avâmi müslümanlarına karşı' kamufle eden, bu tip tarz ve tavır içerisinde girmeyi de 'nifaki-ilhâdî' varlığının devamı ve 'büyük şeytan' 'm çıkarlarının korunması' için zaruri gören uşak devletler II-) Kurumlar, kuruluşlar ve teşkilâtlar. Bunlar da; a-) Tam resmi ve bağımlı olanlar. b-) Resmi-izinli olup da, güyâ-devlete (organik olarak) bağlı-bağımlı olmayanlar, c-) Resmi olan, fakat 'yan resmi' (Özerk) bir yapı içerisinde bulunanlar.

III-) İslâm'i unvan (?) ve yaftalı cemaat-kılık-hizib-gurup ve ferdler. Bunlar da; a-) Resmi izinli-müsaadeli (legâl) olarak faaliyette bulunanlar, b-) Gayr-i resmi, müsâdesiz (illegal) olarak faaliyette bulunanlar, c-) Bir kısım çalışmaları izinsiz (zikir halkalan- ilmi (?) sohbet, tedrisât gibi); bir kısmı da izinli (basm-yaym,vakıf ve yurd..törü) olanlar... Amerikancı İslâm'ın bu tasnifinden sonra, şimdide -bu çevrelerin-, faaliyet biçim ve türlerinin ve 'izledikleri yollar' kronolojik olarak sırayabiliriz:

1-) Büyük Şeytan'ın en yakını, en uşağı ve 'maddi ma'nevi tüm hedeflerinin'gerçekleşmesinde 'en sâdik bendesi' ve 'kendi halkına karşı en acımasız' ve 'en ta'vizesiz olanı, halkının büyük çoğunluğu 'müslüman' görünen lâik, ateist. Tağuti Devletler ' dir.'Dünya savaşları' esnâsında veya sonrasında 'büyük şeytan'ın gizli destekleri ve himâyeleri sâyesinde 'komünistlik-eşkiyalık-siyâsi veya askeri darbeler' gibi., yol ve metodlarla halkı müslüman olan ülkelerin yönetimini ele geçiren, gerek bu 'ele geçirme', gerekse bunun 'devamını sağlama aşamasında' onbinlerce insanın

kanım akıtan' ve nice ma'mûreleri 'virân' eden, fakat 'büyük halk yığılanm' kin, nefret, tepki ve düşmanlıklarını celbetmemek için de 'müslüman- İslâm' adlanm almakta-kullanmakta da 'be-is' görmeyen bu tağuti- lâik ve mürted güçler, ülkelerini ve müslüman halklarını şu tür yollarla-faaliyetlerle 'dejenerasyona ve asimilasyona' (yani, şeytânileştirme-amerikancılaştırmağa) çalışmaktadırlar: a-) Hukuki plânda. Bu konuyu 'partilerle-parlamento ve adli teşkilâtlarla' tamamen 'rayma' oturtan lâik-ateist..rejimler, artık 'tağuti kaide- hüküm ve kanunları' doğrultusunda 'bir toplum' oluşturulması yoluna gitmişlerdir. Bu tağuti hükümlerle yönlenen-renklenen ve şekillenen böyle bir toplumun müslümanlığı, sâdece 'lâfta' kalacağı; 'asimilasyon' (erime) ve dejenerasyonun' (bozulmanın-sapmanın) 'oranının' büyük çaplı olacağı tabiidir. Rejimin 'alt yapısını' ve 'hükmi şahsiyetini' (tüzel kişiliğini) meydana getiren bu statünün değiştirilmesinin, revize edilmesinin aslâ imkân ve ihtimâli yoktur. Rejimin 'istihbarat' birimleri, 'paralı muhbir' elamânlar, aynı veya yakın çizgideki gönüllü (çoğukez, kuvvetli müslüman imajlı) piyonları tarafından -tesbit edilerek- deşifre edilen bu tür (İnkılâbi veya tepkisel) hareketler, 'emniyet güçleri' tarafından ilgili 'hukuki' kurumlara-mercî'lere teslim edilerek rejimin 'teşri' 'organları (Parlamento vb..) tarafından ta'yin edilmiş-belirlenmiş (değişik) cezalarla 'yok' edilir; etkisiz hâle getirilir... Bu tağuti rejimlere karşı (İnkılâbi veya tepkisel) hareketlerin boyutları biraz daha fazla ve güçlü olunca; bastırılması için emniyet-polis kuvvetleri, bu da kâfi gelmeyince Amerika ve yandaşları tarafından kuvvetli bir biçimde 'teçhiz' edilmiş ve 'eğitilmiş' düzenli ordular ve askeri birlikler devreye konur; böylece "Amerikancı çıkarlanm" devâmı sağlanmış olur. Zirâ; şuurlu Müslümanlar ve bilinçli, şeytan (Amerikan) düşmanları olan Hizbullahiler bu tür 'zorbalıkla' ve 'kaba kuvvetle' cebri biçimde etkisiz bırakılınca, rejim daha 'rahat ve serbest' hareket imkânı elde etmiş;psikolojik baskı nedeniyle de 'muhtemel tepkileri' (henüz çıkmadan, bu cüreti yıkmakla) 'sindirilmiş olacaktır. Bütün (bilhassa, halkı müslüman) ülkelerdeki tağuti rejimlerin varlığının devamını sağlayan ve yıkılmasını önleyen faktörlerin en büyüğü de budur, sanırım... b-) Eğitim-öğretim plâmında. Bu tür tağuti-ilhâdi rejimler, kendilerini 'ayakta' tutacak olan büyük bir 'eğitim seferberliği' içerisine girmişlerdir. Eğitimlerinin muhtevâsı (içeriği) 'sırf ideolojik, yani 'Amerikancı yapıya'-tağutiliğe' hizmet ve 'yeni nesil' hatta tüm müslüman halkı bu ilhâdi projeye göre yontmak- şartlandırmak', böylece bu tuğyanılığı 'halka mal etmek' gibi., amaçlara yöneliktir. Her sabah, 'Şeytan' (Amerikan) patentli 'putlarına' 'bağlılık' ve hizmet yeminleriyle açılan ve baştan başa 'şirk-küfür-ilhad-riddet ve dalâlet' dolu bir 'mtevâ' taşıyan okullar başta olarak, Radyo-Televizyon-Basm-Yayın gibi., 'tüm eğitim- öğretim' kurumlarıyla ve araçlarıyla hızlı bir biçimde 'beyin' yıkama, fitrat değiştirme, yani insanları Allah'a kul olmaktan ve onun hükümranlığına (kabul ile birlikte) teslim olmaktan yani gerçek İslâm'a bağlı gerçek müslümanlar olmaktan (müslüman nesilleri) alıkoymak faaliyetleri 'yoğun bir şekilde yürüten tağuti rejimler, bununla "Amerikancı" yapılarının ve "Amerikan çıkarlanm- hegemonyasının"devâmını yaygınlaşmasını amaçlamışlardır.Gerçek İslâm'ı sürekli olarak kamufle eden, alçakça karalamalarla üzerinde 'şâibeler-şübheler' uyandıran, gerçek İslâm'ı öğrenme yollarını (çeşitli mel'unâne devrimleriyle) tamamen kapatan, 'afyonlaştırma' metodlarıyla uyuşturduğu halk yığınlarını, gerçek İslâm'ı temsil eden 'tarihi ve mevcut' şahsiyetlerden-hareketlerden 'gafil' bırakan Tağuti (Amerikancı) rejimler, "Müslümanların İslâmi yapılanmalarını ve vahdetlerini" engellemek,saptırmak için bütün şeytani hile yollarına baş vurarak 'kamu oyunu hazırlama ve şartlandırma' 'yı amaçlamış; 'eğitim ve öğretimin' bütün kurum ve araçlarında bunu esâs almışlardır... Bilhassa, günümüzün 'muhteşem İslâm İnkılâbı' 'nm İlâhî-Muhammedî çağrışma ve "gerçek İslâmi" muhtevâsma karşı müslüman kitleleri, bilhassa gençleri 'lakayd' ve 'bigâne' bırakmak için her türlü 'saptırıcı-şaşırtıcı' yöntemlere başvuran, bu konuda daha çok 'İslâm (?) aydınlarından, din ve bilim adamlarından (?),İslâmi yaymın ve hiziblerin (?) ileri gelenlerinden faydalanma yoluna giden şeytani rejimler, yıkamadıkları-yok edemedikleri İslâm'ı; bu ve benzeri yollarla "Amerikancı" çizgiye getirmenin, "Amerikancı bir ruha ve yapıya" kavuşturmanın (gâyet sinsi ve komple) hesâbmı yapmakta, böylece "Amerikancı İslâm'ın" kendi bölgelerindeki müessisi olmaktadır. Bütün okullarda, resmi dâirelerde ve işyerlerinde 'bölge-mahalli' (Amerikan uşağı) tağutların 'sanemlerini- resim ve heykellerini' asarak 'ruha-akla-kalbe ve tüm hücrelere açılan kapılardan biri olan' göz-basar yoluyla; 'telkin ve propoğanda' bombardumanlarıyla da (aynı özellikteki kapı olan) kulak-sem' yoluyla 'kitleleri' (karınları yarıldığında mücessem birer put çıkarcasına) dinsizleştirme-tağutileştirme ameliyelerini sürdüren ve bunu (okul- işyeri-cadde-sokak vb .hayatın her sahasında olduğu gibi) ülkenin en ücrâ yerlerindeki 'karnı aç-perişân hanelere kadar' uzanan..tüm vatan sathına yaydığı 'TV' yayınları ile 'göz'e hitâp etmek suretiyle, yaygınlaştıran ve bununla 'dinsizleştirme' ile beraber tüm nesilleri birer 'seks manyağı-fuhuş timsâli' haline getirerek 'soysuzlaştırma' operasyonları yapan, Amerikan (İblis-Şeytan) uşağı tağuti güçler ve düzenler; oluşturdukları 'ortamın' ve 'atmosferin' tabii neticesi olarak 'ihtiyaç (?) duydukları, fuhuşhâneler- umumhâneler' açmak, buralarda istihdam (?) ettirdikleri kendi kurbanları aşûfteleri-fâhişeleri vergiye bağlamak, fuhuş belgeleri vermek, rahat rahat (?) zinâ ve fuhşun iritikâbı için de o mülevveshânelerin kapısına resmi 'Polis' ve Zâbitalarım dikmek suretiyle "baş deyyûs, baş kavvâd, baş pezevenk" olma yolunda da 'rekorlar' kırmış bulunmaktadır.(229). Ve böylece, memleketi baştan başa bir "ilhâd-riddet ve

fuhuş” meydanı haline getirmeyi istihdaf eden bu tür rezil rejimlerin, sebab-i varlıkları da anlaşılmiştir, kanaatindeyim... c-) Ekonomik plânda. Kurulu düzenin ‘alt yapısını’ ve temelini teşkil eden sosyete sınıfına te’min edilen bol ve lüks imkânlar ile toplumun bu kesimi, fuhuş ve eğlencenin zebûnu ve ‘gece alemlerinin’ müdâvimi olarak mevcut rejime ‘senâ-duâ-hamd ve şükürler’ yağdırmakla (sarhoş-ayyaş-deyyûs ve hovarda olarak) imrâr-ı hayat etmekte; halkm-ülkenin felâketi karşısında ‘vur patlasın, çal oynasın’ ‘lara kendilerini kaptırmış bulunmaktadır. Halkın diğer büyük kesimi ise; mâşiyet derdiyle kıvranmakta, ekme parası kavgasıyla hayatı zehir olmakta, aile buhranları ve huzursuzluklarıyla günlerini geçirmekte; insanlığın gâyesiyle, milletin ve ülkenin kaderiyle-istikbâliyle alâkalı konuları ‘düşünebilme imkânını’ bile bulamamakta, konuyla ilgili ‘fıkri-ilmi vb.’ kitab-dergi ve gazete satın alma ve takib etme imkânlarından tamamen mahrum bulunmaktadır. Sosyetikçevrelerin etkisi ve düzenin sürekli çabalanan sonunda ve ekonominin de etkisiyle ‘fuhuşa’ da itilmiş bulunan ‘geniş halk kitlelerini’ kendinde (değil tepki), düşünebilme gücünü bile bulamayan ‘sürüler’ hâline getiren ‘Amerikancı tağuti rejimler, diğer konularda olduğu gibi; bu gibi konularda da kabahati başka yerlere yükleyerek ve halka ‘müslüman bir vâiz’ rolü ile va’z-u nâsihat ederek ‘hem halk kitlelerini İslâm’ la-müslümanlıkla’ uyutmuş olmakta, hem de ‘kendi müslümanlıklarını (?)’da imâ yoluyla ‘kulaklara’ fısıldamış bulunmakta, böylece ‘nifâki tavnıyla’ Amerikancı İslâm anlayışının ‘en dessâs’ ‘en zalim’ ve ‘en cânî’ timsâli de olmaktadır. İşte büyük şeytan Amerika, bu tip sâdik bendeleri, uşakları, gönüllü karakollan ve uzantıları vasıtasıyla (bölge bölge) tüm dünyanın hakimiyetini elinde tutmağı başarmakta ve emperyalist hedeflerini tahakkuk ettirmektedir, d-) Oyun- eğlence (lehv-ü lâib), seks ve fuhuş plânında. Canavarlıklarını ve Amerikan uşaklarını kamufle edebilmek, yani Amerikancı İslâm olarak (kâfirce-tağutça) geçinebilmek için halk yığlanın bir kesiminde ‘futbol vs.. Oyunlarla uyutan-avutan, koşturan-koşuşturan ve İaklakçılaştırın’, bunu da ‘sportif faaliyetler’ diyerek lânce etmeğe, yani münâfıklaştırmağa, (Amerikancı İslâmîliğe) çalışan kâfir-mürted ve tağuti güçler, ayrıca; Umumhânelerin dışında bar-pavyon-meyhane-gazino-kulüp-balo-kokteyl-plaj-hotefestival- ve tağutçukların (biryerlere gelip-gitme ve dini, nâmusu yıkma) günlerini kutlama-(230) anma merâsimleri düzenleme gibi., yer-yol-fiiil ve usûllerle de halkın büyük bir kesimini * afy onlaştırmakta- maymunlaştırmakta’dır .Bunlarla sermest olan yığınlar, artık memleketin başına kimler (çingeneler mi, veled-i zinâlar mı, Rum- Ermeni ve Yahudi bozmaları mı? Din-iman-millet-namus ve şeref düşmanları mı?..) hâkim olmuş; kendileri ve nesilleri ‘hangi uçurumun eşiğine’ gelmiş? Asla merâk etmeyecek, düşünmeyecek (düşünemeyecek) derd edinmeyecek-edinemeyecek ‘hazin’ bir duruma gelmiş bulunmakta, rezil rejimler de varlıklarını; şirk-küfür- tuğyan-zulüm ve cinâyetlerini devam ettirme fırsatını ve imkânını (böylece) elde etmiş olmaktadır...

e-) Ordu, askeri ve silahlı kuvvetler. Mevcut tüm tağuti rejimlerin tağuti (Anayasal) düzenlerini ‘korumak ve kollamakla’ görevli bulunan; dini, imanı, namusu ve şeref! yıkılan halk’ın vergisiyle finâns edilen ve o halkın öz evlâdını ‘celbederek- toplayarak’ oluşturulan , yine halkın kendisine ve mukaddes değerlerine karşı kullanılmak üzere ‘teyakuz’ ‘da bulundurulmuş ve tağuti güçlerin elinde ve sevk-ü idaresi altında olan bu ‘zinde’ kuvvetler, bu tür rejimlerin temelini ‘bel direğini’ teşkil etmektedir. Bunun önemine binâen, bu güçlere (bilhâssa askeri güçlere) ‘kadro ve eleman’ seçiminde çok dikkat ve hassâsiyet gösterilir; emir-komuta zincirinin ‘kurmaylarına’ ‘özel vâsıflı’ olanlar seçilir, veya ince eleyip-sık dokumakla; özel eğitim ve denetimle ‘o vasfa-yapıya’ getirilir. Örneğin; Tüm tağuti ve şeytani düzenler, ‘düzenlerinin bel direği’ olan ordularının ‘Subay’ ihtiyâcını karşılayan ‘Harb Okullarına’ öğrenci alımlarında; öncelikle ‘nesebi meçhul’, ‘göçmen’, çocuk koruma ve esirgeme kurumları kaynaklı olanlara ağırlık verirler. Sonra, ülke halkının geneline yönelir; aday seçimini-tesbitini yaparlar. Bunu yaparken de; emniyet ve istihbarat birimleri kanalıyla ‘geniş’ bir araştırma yaparlar; imanlı-dindar (İslâmî mekteb ve kültür menşe5li olanlar zâten alınmaz), asil, namuslu ve şerefli olan âilelerin çocukları ‘ilk adımda elenir’. Tahkibatı yapan görevlinin şahsi ‘temiz5 karakteri sâyesinde bu aşamayı ‘müsbet raporla’ atlatan ve ‘harb okullanna5 girebilen gerçek bir müslüman ve iffetli genç, bu sefer de ‘özel beyin yıkama din, namus yıkma5 âmeliyesine tâbi tutulur; fikri eğitim dışında, ‘pratik’te bunun isbâtı istenir, örneğin: Haftalık balolara gitmeler (idarecilerle ortak yapılan anlaşmalar gereği) kız kolejlerindeki ve üniversiteli kızlarla kır gezileri, plâj alemleri ve ‘birlikte olmaları sağlanır; bu rezil hayata intibak edemiyenler “gerici- muhafazakâr-mutaassıb ve yobaz55 diye damgalanarak ‘sâf dışı5 edilir. Bu sâf dışı etme; ya ‘ihrâc’ veya ‘kurmay5 yapmamak, geri hizmetlerde istihdam ederek ‘kızağa alma5 şeklinde kendini gösterir. Bir kısım ‘harb okulu öğrencileri5 de; harb okullarında ‘mescidler5 açılmak suretiyle ‘ekarte5 edilmektedir. Dış dünyaya ve müslüman halka karşı ‘din ve vicdan hürriyetine saygı gereği5 açılmış gibi..bir imâj verilen (bununla Amerikancı İslâm’lığın, yani münâfıklığın da simgesi olan), bu mescidlere yerleştirilen ve ‘öğrenci5 rolündeki dedektifler ve istihbarat elemanları tarafından, ‘saf ve iyiniyetinden ötürü’ ‘namaz kılmak amacıyla mescide gelen5 harb okulu öğrencileri tesbit edilmekte; bir kısmı (değişik bahanelerle) hemen, bir kısmıda ‘fişlenerek kara listeye alınmakta, ilerdeki uygulanacak ‘eritme” âmeliyelerinin neticesine bırakılmaktadır. Ki; eriyenler “affa(?)” uğramakta,

erimiyenler ise, o aşamada (değişik türde) harcanmaktadır. (Halk yığınları ise, bu alçakça oyunlardan habersiz bir biçimde yaşamakta; Vatan- Millet- Sakarya edebiyatlarıyla uyutulmaktadır.) Bütün bu 'cenderelerden' geçerek orduya 'subay' olarak katılmayı başarabilen dindâr ve namuslu insanlar, bu sefer'de (ordunun istikbâlde başına geçecek bir aday olmasından dolayı) tek tek, ayrı başka bir 'eritme' veya 'eleme' muâmelesine tabi tutulmaktadır. Meselâ; ordu evlerinde (veya birlik gazinolarında) düzenlenen 'balo- kokteyl-doğum günleri kutlama vb..'alem ve toplantıları 'eşleriyle birlikte' iştirâk etmeğe icbâr edilen subaylar, 'eşleriyle birlikte' bu dans fihiş ve içki âlemlerine gelince 'ilk eleme' imtihanını kazanmış, gelmeyince 'imtihanı tümünden' kaybetmiş olacaktır. Ki bunlar, 'kurmay' olmayı hayâl bile edemeyecek, en kısa zaman da (yine, değişik bahânelere) 'ihraç' veya 'geri hizmet' yoluyla harcanacaktır. Hanımlarıyla birlikte 'O alemlere' iştirâk ederek 'birinci aşamayı' atlatan subaylar ise, 'eşleri mütesettir veya yan kapalı' gelince; kendisi veya hanımı 'içki içip kafayı bulmayınca' yine, aynı tür'de (değişik yollarla) saf-dışı edilecektir. Bu aşamayı (bu mülevves fiilleri irtikâb ederek) aşan-aşmayı başaran (?) subaylar, bu sefer de 'yeni ve en önemli' bir imtihan ile karşı karşıya gelecek; kazananlar, tağuti orduya istikbâlde-her hal-ü kârda yön verecek kurmaylar kafilesine katılacak, kazanamayanlar da 'havasım' alacaktır. Ki; bu imtihan (birlikte dansa kalkma dans etme aydımlığı(?) gösterisi şeklinde), 4 eşlerinin-hanımlarınm birbirlerine peşkeş çekilmesi, bundan rahatsızlık (onlara göre kıskançlık) duyulması, hatta şeref ve iftihar vesilesi addedilmesi' dir. İşte; bu tağuti-deyyûsi imtihan kazanan, yani bir erkek subayın kendi yanında-karşımda hanımı ile 'birlikte dansa' da'vet etmesini kabul eden, hanımını onun kolları ve kucağı arasına terk eden kişi, artık böyle tağuti rejimlerin 'bekçisi' olan tağuti orduların en 'güzide' bir elamanı ve en üst seviyelere çıkmağı 'hak etmiş-ehliyetli ve kabiliyetli (?) bir 'Erkân-ı Harbi'dir. Bu imtihan (?) kazanamayan, yani 'en büyük deyyus ve kavvad' ünvanını alamayan ve 'iri iri boynuzlar takamayan kişi harcanmış; "gerici-tutucu-yobaz ve mutaassıb" damgasını yemiştir; onca ta'vizlere, temermâlara, uşaklıklara, putlara serfuru etmelere vs. rağmen...

İşte; dünyayı talan eden ve tüm dünya halklarını kasıp kavuran Büyük Şeytan Amerika'nın ve onun bağımlı bölge uşaklanm-tağuti devletlerin dayandıkları ve muhâliflerini (dindar-nâmuslu ve şerefli insanları) onunla korkuttuk!an tağuti ordulara hakim olan ve sevk-ü idaresini ellerinde bulunduran süfehâ guruhu!.. Bu tıynetsiz, karektersiz, şerefsiz, dinsiz, iffetsiz, soysuz-sopsuz, baş deyyûs ve baş kavvâdlar, elbette ellerinde bulundurdukları tüm güçleri 'patronlarına- ağalanna-habis düzenlerine ve alemlerine' karşı, tavir alanlara-almak isteyenlere karşı kullanacak; bu konu da hiç kimsenin (hatta öz babalan ve tüm insanlık da olsa) göz yaşma -aslâ- bakmayacak ve dünyayı bir 'kan denizine' çevirmekten çekinmeyecek, habis yapısını ortaya koyarak 'tağutlara' kulluğunu uşaklığını isbatlamak hususunda bütün gücüyle ve imkânıyla çalışacaktır. Buna rağmen, geniş halk kitlelerine 'İslâmî yönetim' (?) 'İslâm Ordusu (?)' imâjını da vermeyi, bununla 'ayakta' kalmayı ve tağuti iktidarlarını devam ettirmeği amaçlayan bu tip tağuti güçler, 'Amerikancı İslâm'in' geniş tabanlara yansımaları-mal olması ve yığınların bu 'ruh' ile yoğurulmasında da 'baş âmili' olmaktadır. İlâahir... f~) Diyânet, Üniversite, adli (özerk(?)) kurumlar vs... Halkı müslüman düzenleri gayr-i İslâmî-tağuti olan ülkelerin tümünde 'resmi ideolojiye' bağlı ve bağımlı olarak diyânet, fetvâ kurulu ve vakıflar gibi..resmi kuruluşların, tümünün kuruluş amaçları; "kendi bölgelerinde hakim olan tağuti rejimlerin tağuti prensipleri doğrultusunda 'müslüman halkları İslâm adına -eğitmek- yönlendirmek ve mevcut kefarete rejimlere itâât-kâr birer 'uzûv' haline getirmektedir." (Kurum olarak gayr-i İslâmî olan, bu kuramlarda değişik -müsbet- amaçlarla veya muhtelif zaruretlerle yer almış bulunan, fakat tağuti rejimlere hizmet etmeyen gerçek mü'mrin ve müslüman şahsiyetlerin ferdi plânda hedefimizin olmadığı- olamayacağı izâhdan varestedir.) Tağuti düzenleri (müslüman olduklarını sözleri ve bazı fiilleri ile ifâde ettikleri halde) savunan, hiç olmazsa 'mutî' ve İslâm'ın 'tecezziliği'nin' telkiniyle uyuşturulmuş olan 'tiplerin' oluşturulmasında bu kurumların önemli rolleri vardır .Diyânet gibi kurumlar, 'din adına (?)' konuşan ve hareket eden görevli me'murları kanalıyla bu hususta büyük hizmetler (?) ifâ ederken, üniversiteler de "ilim- bilim-deneyim-çağdaşlaşma- uyarlaşma" adı altında genç nesilleri, sefil nefislerin zebûnu, şehvi ve hayvani hislerin esiri ve Amerikan (tüm küfür) materyalizminin meftûnu kılarak, bu hususta hâkim olan tağuti uşak rejimlerin 'yardımcısı' ve Amerikan emperyalizminin (fiilen yaşayış ve dünyaya bakış açısından) bağımlısı 'uşak-şahsiyetsiz' bir neslin üreticisi- dokuyucusu bir 'tezgâh' misyonunu icrâ etmektedir. Şeytani rejimlerin 'hukuki plânda' korunması rolünü üstlenen Anayasa Mahkemeleri, Danıştay gibi..üst düzey adli (?) kurumlar, toplumun her kesimini, bil'hâssa 'parti, icrâ gücü (yürütme organı), Bürokrat, meclis (yasama organı) vb., kesimleri ve hareketleri adım adım ta'kib etmekte; rejimin temel çizgisinden (azıcık da olsa) sapmalar, aksamalar ve yanılıklar konusunda ilgililerin dikkatini çekmekte, gerekirse soruşturmalar açmakta ve bu konuda sürekli olarak 'bazı yerlere (zinde kuvvetlere vs.)' sinyaller vermektedir...

Böylece; toplumun her kesimi 'çok yönlü' bir kısıkaç, denetim- gözetim ve ablûka altına alınmış; rejime muhalif (her türlü fikri ve fiili) hareketin olmaması, hatta (halk tarafından) hayâl bile edilmemesi sağlanmıştır. Bu da; tağuti kefarete rejimlerin devamlılığını, Amerikancı İslâm yapısının (Süfyâniliğin-Münâfıklığın ve Amerikan uşaklığının) düzenli

yürümesini, yani bu kadar küfür-şirk-riddet-zulüm ve tuğyana rağmen, yinede ‘müslüman (?) olduğu’ ve ‘kâfir olmadığı (?)’ imâjın geniş halk yığınlarına verilebilmesini doğurmuştur. (Böylece; gerçek Hizbullahî Müslümanların, görevlerinin ne kadar büyük, ağır ve o nisbette ‘mukaddes’ olduğunun bilinciyle hareket etmeleri gerektiğine, yeri gelmişken bilhâssa dikkat çekmek isteriz...)

2-) İslâm’ın, Zaman-ı Ademden itibâren ‘ilk doğuş’ yeri ve ekser-i Enbiyâ’nın Velâdet ve Bi’set mahalleri, Son Resül’ün (a.s.m.) asli vatanı ve Beytullah’ın mahall-i inşâ ve takarrürü olan, bu ve benzeri fitri âmiller yüzünden müslümanların kalplerinin çarptığı bir beldeyi mukaddese hüviyetinde bulunan ‘Hicaz’ ve çevresi başta olarak, İslâm aleminin büyük kesimine hakim olan ve mezkûr sâiklerden dolayı “kâfirliklerini müşrikliklerini-mülhidliklerini” gizleyerek ‘tam münâfik’ hüviyetine bürünen “tağuti” devletler...Anayasalarına, resmi dinlerinin ve devlet yapılarının “İslâm- Şeriât” olduğunu, yazacak, gözle görülebilecek bir kısım İslâmî hükümleri (halkı uyutmak amacıyla) uygulayacak, Ka’be hizmetleri- ziyâretleri ve namaz kılma merâsimleri düzenleyecek, her yıl rû’yet-i hilâl’ edecek (Ay’ı gözetleyecek) kadar.. İslâmî (?) görüntüler sergileyen ve Müslümanlık numaraları yapan bu tağuti yapı; bu İslâmîlikleriyle (?) birlikte, okadar ‘kâfirlikler’, o kadar ‘ilhâdilikler’ o kadar “fâsıklıklar-fâcirlikler” ve “tağutilikler” sergilemiş ve sergilemeğe devam etmektedir, ki, dünyanın gelmiş geçmiş tüm zalimleri-hunhârları ve tağutları (bu konuda) bâsit, ‘solda sıfır’ derecesinde kalmaktadır. Yukarıda geçen (birinci) maddedeki ‘rol, misyon ve fonksiyonlarının da tümünü icrâ eden; gerçek- Nebvi ve İlâhî İslâm’ın ‘tezâhürüne’ ve hükümlerine karşı en büyük bir set- engel ve mâniâyı oluşturan; “Şeytanlar Kralı” olan Amerikan (İslâmî görünüm ve maskelerle), İslâm Alemine ve müslüman toplumlar arasına sızmasına ve bunları tahâkkümü altına alması en büyük vasıta ve vesile olan bu Amerikancı İslâm devletleri (Bilhâssa Hicâz işgalcisi Suudiler ve yandaşları), kendilerine doğrudan veya dolaylı bağlı İslâmî libâslı kişi, kuruluş ve hareketlerin de büyük yardımları sayesinde, müslüman halkları (itikâd-düşünce-idâre- siyâset- amel- muâmele- ahlâk-hareket ve faaliyet olarak) -isimlerini yine İslâm ve müslüman olarak bırakmak-ibka etmek kaydıyla-Amerikancılaştırma (kâfirleştirme) operasyonlarını yürütmekte ve bunun tüm dünyaya şamil kılınmasına çalışmaktadır. Ümmet-i Muhammed,(S.A.V.),-in dünyanın değişik bölgelerinde hatta kendi ülkelerinde bile aç-susuz- çıplak-fakir-sefil ve perişân hâlde bulunması karşısında; İslâm Topraklarındaki (işgalleri altında olan yerlerdeki) başta petrol olarak, yer altı ve yer üstü tüm zenginliklerini- servetlerini Amerikan Emperyalizmine peşkeş çeken, Amerika’nın tanıdığı hak ve imtiyâz nisbetinde elde ettiği ümmetin servetini ve gelirini de ‘bir avuç krallık ailesi uşakları ve yardımcıları’ arasında paylaştıran ve bunları, batı bankalarına bloke etmek ve fuhuş alemlerinde çâr-çur etmek suretiyle, tekrar efendisi Amerikanın ve avânelerinin kasalarına akıtan bu hâbis vehhâbi ve Amerikan uşağı suudi rejimi ile yandaşlarının gerçek çehrelerini bu kısa yazılarla göstermek ve açığa çıkarmak mümkün değildir. Zira, konu ‘mektebi’ olduğundan, çok kapsamlı ve ‘süreklilik’ arz etmektedir. Kökü, tarihin derinliklerine, zaman-ı Ademe (a.s.m.) ve İblis ile ilk savaş günlerine kadar uzanan ve kıyâmete kadar devam edecek olan bu mes’ele, gerçek muvahhidlerin ‘hayatlarının tümünü’ kapsayan ‘baş5 ve en “elzem” mes’elesidir. Onun için, her fırsatta konuyu yer yer ve ayrı ayrı boyutlarıyla ‘daima’ ele alacak, hayatta kaldığımız sürece ‘peşini’ aslâ bırakmayacağız. Zâten, şu fâni dünyaya geliş amacımız-yaratılış gayemiz de ‘sırf bu (bâtlı ifna ve iptal; hakkı ihkak-ikame ve ibkâ etmek için değilmidir?...

Daha önceleri de yeri gelmişken değindiğimiz vechiyle; “Hükümlerinin Allah-u Teâlâya ait bulunduğu”(231), yani tek meşru’ nizamın-kanunların İslâm hükümleri olduğu, aks-i takdirde ‘tağutilik’ olacağı; “kitabın (İslâm’ın) bir kısmını alıp, bir kısmının terk edilmesi..” (232) ve “hakkı bâtlı ile iltibâs etmenin-kanştırmamn- değıştirmenin”(233) mutlak kâfirlik olduğu; “hakkı ketm ederek gizleyenlerin” (234) Allah tarafından ve lâ’net edicilerin tümü tarafından lâ’netlendiği; “kâfirlerle müslümanların dost olamayacağı” (235) ve bunun imanı götürceği; “izzetin kâfirlere değil, Allah’a- resülüllah’a ve gerçek mü’minlere âit bulunduğu” (236); “Müşriklerin necis olduğu ve mescid-i harama aslâ sokulmamasının gerektiği” (237); Hatta, onların “tüm hicâz beldesinden çıkarılmasının İslâmî bir vecibe olduğu” (238); “Kâ’benin insanlar için bir ‘kiyâm’ mahalli” (239) ve “Müşriklerden berâatin-teberrî etmenin ve bunu tüm cihâna îlân etmenin hacm ve İslâm’ın ‘şîân’ olduğu” (240) ve İslâm’ın yüce mübelliği olan Resülüllah aleyhisselatü vesselâm tarafından bilfiil tatbik ettiği, ettirildiği emin belde diye Allah-u Teâlâ’ya tavsif edilen Mekke-i Mükerrreme’de ve “Mescid-i Haram’da aslâ kan dökülmeyeceğim ve bu hükmün kıyamete kadar geçerli olduğu” (241); “yer yüzünde fitne ve fesadın (İslâm dışı tüm görüntülerin) yok edilmesinin ve din-i hakkın tüm yeryüzüne hakim kılınmasını (242). Gerekliliğinin bilindiği İlâhî, nebevî (Muhammedi gerçek) İslâm’ın ‘temel dinâmikleri’ bu ve benzeri ayetler-hükümler olduğu halde..Mel’un Suudi rejimi ve yandaşları olan şeytani-uşak düzenler ve onlara paravana olan mahfiller, bu İlâhî hüküm-emir-esâs ve prensiblerin ‘tam ziddi’ ile hareket ederek ‘ilhâdî, irtidâdî, nifakı ve tağuti’ yapılarını (bâsiretli mü’minlere) isbât etmişlerdir. Vâkıa bu olmakla beraber, mezkûr tüm Amerikan uşağı parazitler, yine de ‘İslâm’dan-müslümanlıktan T dem vurmakta, ‘hüsün-ü niyet (?) ve muslih ? rolleri yapmakta, saray mollaları olan cühelâ ve ‘bePamlar’ güruhu tarafından da bu ‘tağuti’ yapılar, ihdas edilen ‘fetva- namelerle?’

'tezkiye' edilerek, 'İslâmîlikleri (?)' onaylanmakta, böylece 'nifaki' (Amerikancı İslâm) karakter tezahür etmektedir. Tarih boyunca tüm münâfık ferd, toplum ve hareketlerin 'ortak' tavır ve karakterleri zâten budur! Kur'an-ı Kerim, bu tipleri yer yer nazara vermekte, mülevves yapılarına dikkat çekmektedir. Örneğin; "İnsanlardan öyle kimseler vardır ki; kendileri iman etmemiş oldukları halde, 'Allah'a ve ahiret gününe inandık derler. Halbuki onlar, itianıcılar değildir. (Onlar) Allah'ıda, iman edenleri de (güya) aldatırlar. Halbuki onlar, kendilerinden başkasını aldatamazlar da yine farkına varmazlar." "kalblerinde bir 'maraz' vardır onların. Allah da marazlarını artırdı. Yalan söylemekte oldukları için de onlara acıklı bir azâb vardır." "kendilerine; yer (yüzün)de 'fesâd' yapmayın, denildiği zaman, 'biz ancak ıslâh edicileriz' derler." "Dikkat (gözünü aç!) onlar muhakkak ki müfsitlerin (fesâtçıların-bozguncuların- anarşistlerin) ta kendileridir. Fakat, şuurunda değildirler." "Onlara: (müslüman olan) insanların inandığı gibi inanın, denilince; biz de o beyinsizlerin (ayak takımının) inandığı gibi mi inanacağız, derler. Dikkat et ki; (asıl) beyinsizler hiç şübhesiz kendileridir. Fakat (bunun böyle olduğunu) bilmezler." "Onlar, iman edenlerle mülâki oldukları (karşılaştıkları) zaman 'inandık!'derler. Şeytanlarıyla yalnız (baş başa) kalınca ise; (şeytanlarına) emin olun, biz sizinle beraberiz, biz ancak (gerçek mü'minlerle) istihza edicileriz, derler." "(Asıl) Allah onlarla istihza eder ve taşkınlıkları, azgınlıkları içinde serseri (serseri) dolaşmalarına (şimdilik) mühlet verir." "Onlar o kimselerdir ki, doğru yolu bırakıp dalâleti satın almışlardır. Demek, alış verişleri onlara kazanç sağlamamış, onlar doğru yolu da bulmamışlardır." (243); ftu kadar dalâlet, riddet ve nifak içerisinde buldukları halde...

dönemezler." (244) ilââhir..gibi,Ayet-i Kerimeler, Amerikancı İslâm (münâfık-müfsid ve tağut) Suudi rejimi ile benzerlerinin ve aynı çizgideki ferd, toplum, kurum ve mahfillerin mülevves vâsıflarını ve karakteristik yapılarını gâyet net ve açık bir biçimde beyân ve ifâde etmektedir .Büyük Şeytan Amerika; işte bu tip "İslâm" (?) "in ferd, toplum, kurum ve devlet olarak 'mantar gibi' bitmesini ve neşv-ü nemâ bulmasını istemekte; bunun içinde büyük emekler-çabalar sarfetmektedir. Ma'lûm Suudi rejiminin 'Vehhabilik' mektebi üzere dünün Amerikancı olan İngiliz Emperyalizmi tarafından kurulması (245) yanında, Amerikan güdümlü Pakistan'ın (bilhâssa müteveffâ Ziyâ zamanında) İslâm Devleti-Cumhuriyeti numaralan (246); Amerikan uşağı ve İslâm düşmanı Ca'fer Numeyri'nin ve ta' kibçilerinin, Sudan'daki 'İslâma? Geçiş, şeriât? Düzenini uygulayış?" (247) terâneleri; Bengaldeş'deki, hatta Mısır (248) ve Tunus'daki (249) vs. ülkelerdeki son 'resmî' hüviyetli 'İslâmîlik?' tezâhürleri bu hususta bâsit birer örnek olarak karşımıza çıkmaktadır.

Büyük Şeytan Amerikanın en sâdik uşağı ve bölge jandarması olan 'İran Şahlığı' 'nm İslâmî muhteşem bir İnkılâb' ile tarihin çöplüğüne atılması üzerine Büyük Şeytan Amerika, değişik yönlerden giriştiği komplolarla-operâsyonlarla yıkamadığı İran İslâm İnkılâbım da, kendi (Amerikancı İslâm) çizgisine almak için başvurduğu bütün teşebbüsler (250) İmam-ı Ümmetin ve Nûrânî Cemaatinin İlahî keşfiyâtı- kerâmâtı-basireti ve ferâseti sâyesinde akâmete hezimete uğratılmış ve (Amerika) şeytani tarihinde tadmadığı 'İlahî sillelerden ard arda yemiş ve bu hususta artık, tüm ümidlerini kaybederek kendi varlığını devam ettirebilmenin hesabını yapmağa kendisini vermiştir... 3-) İslâmî ünvân-etiket ve yaftalı olan, fakat (yapı-tarz ve edâ olarak) Amerikancı İslâm'ın bil-fil 'müşâhhas' timsâli olma karakterini taşıyan, Amerikancı İslâm'ın 'müslümanlık (?)' kamu oyunu, hatta 'elit' tabakasını oluşturan ve Amerikancı İslâm'lıkları 'değişik -farklı' derecelerde bulunan dini cemaat-klik-hizib-gurup ve fertler... Bunları ve faaliyet türlerini -kısaca ve genel hatlarıyla- şu şekilde sıralayabiliriz:

a-) 'Tahkik-i İman' nokta-i nazarında, asrm 'hârikası' olan Risâle-i Nurlara ve onun, Tağuti- Süfyâni rejimlere karşı 'tek başına' 'şanlı ve ta'vîzsiz' ve 'sırrın tenevveret' (251) sırrına mazhâr bir surette kahramanca mücâdele örneği sergileyerek bin-bir türlü işkence-cefâ-zulüm-hapis ve zindan muâmelelerine (tağutilerce) ma'- rûz bırakılan müellif-i âli şanı olan Üstad Bediüzzaman Said-i Nursi Hz.lerine kendilerini nisbet ettikleri halde; tamamen Onun çizdiği Kur'ani-İmani ve Nebevi yola-cereyâna muğayir çizgide bulunan; tamamen Üstadın ta'biriyle "heykellerine ubûdiyetskârâne serfuru ettirmek" suretiyle-haşa- Ulûhiyetini i'lân eden, Süfyâni Deccal olup "Şeriât-ı Muhammediye (a.s.m.)'nin ebedi bir kısım ahkâmını kaldıran" (252); "Yahudi-Siyonizm Güdümlü", "Kâfir-i mutlak", "İnkâr-ı mutlak ve tağilik" (253) "Zamanların (asırların) en büyük fitnesi" (254) olan; "İstibdâd-ı mutlak, irtidâd-ı mutlak, sefâhat-ı mutlak ve cebr-i keyfi-i küfriye" (255), "Esârette iken kâfir rusların çekirtmedikleri azabı çektiren ve kâfirden daha eşedd olan münâfık" (256), Gâyet müthiş bir zındıkâ, "İmanın erkânına ilişen bir dessâs ve ejderhâ", "İnkışâf ederek kuvvet bulan bir dinsizlik" (257) olan bir yapıya angâje olarak onun (doğrudan veya dolaylı) müdâfii ve havarisi durumuna gelen; bir kısmı 'şu', diğer diğer kısmı da 'bu' tağuti fırkalara intisâb ederek, onların öncülerini (ki, şeriât-ı İslâmîyeye düşmanlıklarını-fiilen olduğu gibi- kavlen de alenen i'lân ettikleri hâlde) 'rehber' kabul edecek kadar bir garâbet örneği arzeden; İslâm'ı yıkan ve şeriâtı mer'iyetten kaldıran küfrü (ateizmi) değil de, muhârref din olan Hristiyanlığı vb. kâfirlikleri yıkan küfrü (komünizmi) 'tek düşman' kabul edecek ve 'ehven-i şerr' psikolojisiyle hareket ederek ant-i komünist (?) görünümündeki tüm 'şirk-küfur-riddet-ilhâd ve nifâk' düzenlerini ve hareketlerini (mevcudu koruma düzenbazlığı ile) savunacak kadar basitleşen (258); ehl-i kitabla medâr-ı ihtilâf noktalan

(muvakkaten de olsa) terk ve onlarla bir ittifaka yanaşabildikleri halde, kendi çizgilerinde olmayan dünyadaki tüm İslâmi cemaat ve hareketlere, bil'hâssâ Amerikan Emperyalizmine zıt ve hâsım olan, bâhusus 'İran İslâm İnkılâbı'na karşı (kıyâmi, inkılâbı özellikle birlikte, mezhebi ve tâli olan medâr-ı ihtilaf noktalarını bahâne ederek) hâsımâne 'mektebi' bir tavır takman, bu cemaat içerisinde bulunan ve 'tavan' pozisyonunda olan, aynı zaman da 'ekseriyeti' teşkil eden mezkûr parazitlerde Amerikancı İslâm'ın 'alt ve temel yapısını' oluşturan guruplardan-hiziplerden bir cüz'ü temsil etmektedirler. (259).

Ellerindeki 'mevketelerle', özel sohbet ve faaliyetleriyle 'mevcut tağuti yapıyı' (siyâsi, idâri, hukuki, içtimâi, askeri vs... plânlarda) koruma- kollama; İslâm inkılâbının cihan-şumul hükümlerine ve yayılmasına engel olma ve bölgemizde 'olumlu yankılar bulmasını' kırma ve engelleme çabalarını, büyük bir cehd ve azimle (?) yürüterek sürdüren bu Amerikancı İslâmi çevre, Büyük Şeytan Amerika ve bölge uşakları tarafından büyük takdir ve taltiflere mazhar olmakta, böylece 'Hakâik-i İmaniye ve Kur'aniye' da'vasından ve hizmetinden sapma ve ihânette bulunma zincirinin bir 'halkasını' oluşturmaktadır.

b-) Taşdığı karmaşık-çarpraşık 'renkli' karakterinden dolayı 'gerçek muvahhid' 'likle tasvif edildiği, bu hususta da bazı gayretleri görüldüğü gibi; tam 'zıddıyla' da vâsıflandırılan, hatta bazı çevrelarca 'farmason' olduğu iddiâ edilen (260) Muhammed Abduh; 'İblis'in, hatta tüm şeytanların 'melâikeden' olduğunu (261) ve "Melâike'nin 'cismanî bir temsille gönderilmesinin sahih olmadığını" (262), 'Fil' sûresinde geçen 'pişmiş tuğla'dan (siccil'den) taş'ın, 'çiçek ve vebâ mikrobu', 'ebabil kuşları' 'nın 'sinek veya sivrisinek' (?) olabileceğini iddiâ (263) ve 'felâk' sûresinin 4. ayetindeki 'ukdelere (düğümlere iplere) üfleyiciler' 'in anlamını tahrif ve 'esbâb-ı nüzul' ile alakalı hadisleri reddederek indi-akli-re'yi ile, konuyu ele aldığı, (264) hatta Kur'an-ı Kerimi ele alışda; 'hadis-tefsir-fıkıh-siyer ve esbâb-ı nüzul' gibi elzem vesâile aslâ riâyet ve itibâr etmeyerek sadece 'aklı' tek ölçü kabul ettiği (265) ve 'amel-takvâ' plânında büyük bir adâlet ve tekâsül içerisinde bulunduğu (266), katolik olduğu halde 'dinsiz' olan samimi dostu (267) Blunt'un "benim katolik kilisesine olan inancım neyse, onun da İslâm'a olan inancı o kadardır!" (268) dediği ve – belkide -iyi niyetinin kurbanı olarak, daha pek olumsuzluk timsâli bir şahsiyet olarak karşımıza çıkmaktadır... Muhammed Abduh'un kasıtsız da olsa, bu tür menfi-tahribkâr görüş-fil ve yapısı, 'şahsi' olmaktan çıkmış; M.Reşid Rızâ-Şeyh A.Mustafa Meraği ve 'halkalarıyla' birlikte yeni bir (akılcı-islâhatçı) 'mekteb' 'i netice vermiştir. Cemâleddin-i Efgani -bazı şaibeli tavırlarına rağmen-, yine de 'urve'tül vüska' dergisinde Cihan Şumul İslâmi vahdeti 'nefy' (asrın tağutu olan İngiliz Emperyalizmini redd) üzerine binâ eder ve 'İnkılâbçı' bir tavır takınırken, M.Abduh'un ve önceleri, Türkiyedeki Lâik-Kemâlist devrimi ve hilâfetin 'ilgâsı' 'm Örnek "İslâmî-siyâsî bir inkılâb hareketi"(269) diye nitelendiren Sâdık 'Tilmizi' Muhammed Reşid Rızâ'nın birlikte çıkardıkları ünlü 'El-Menâr' dergisinde ve bunların 'mektebin'de' ise; asrın tağutu işgâlcî İngiliz Emperyalizminin ve uşaklarının 'tenkid'inin bile yapılmaması hüzün verici olmuştur. (270). Bu 'rasyonalist ve islâhatçı mekteb' ve yayın organları olan 'El-Menâr', 'tüm gündemini' tefsir-hadis mezheb- içtihad- kelâm-tasavvuf- velâyet- kerâmet- tarih- siyer- meğazi- bid'ât- hurâfa vb...konularla ve bunların 'tenkidi, kritiği, analizi, tartışması ve münâkaşası ile doldurmakta; müslümanları 'değişik, çok yönlü ve karmaşık cedel ortamına' sürüklemekte; İngiliz Emperyalizmine ve tağuti egemenliğine karşı ise 'en ufak bir toz dahi' konulmamakta; İngiliz (günümüz Amerikan) Emperyalizminin 'siyâsî-iktisâdî vs. tüm' çıkarlarının tahakkuku doğrultusunda 'sadakate' hizmet etmektedir.. İngilizlerin Mısır genel valisi tarafından 'dost', 'müttefik' diye nitelendirilen, zâten bu tür vâsıfmdan dolayı yine İngilizlerce "Cami'ul-Ezher'in başma, Baş Kadılığa ve Mısır Baş Müftülüğüne getirilmiş bulunan ve 'İngilizlerin tasvib edebileceği bir İslâmî-ilmî (yani, Amerikancı İslâmi) bir tedrisât için görevlendirilen Muhammed Abduh'un ve ekol'ünün büyük çabaları sayesinde (?) Mısır'da Yüce Resülüllaha -haşa- hakaret, sünnetleri 'tamamen' red, Kurana bile itirâz ederek riddet, İslâm'm terâkkiye —haşa- mani olduğundan (?) dolayı reforme edilmesini talep ve ünlü müştârik-kefere İ. Goldziher'i 'Ulemâ-yı Cihan' ve 'Üstad-ı A'zam' (?) diye 'Rehber' kabul edecek..kadar (değişik boyutlarda) sefilleşen 'Mansur Fehmi' 'ler, 'Ebu Reyve' 'ler, 'Hüseyn Taha' 'lar, 'İsmâil Mazhar' 'lar, 'Mahmud Azmi' 'ler, 'Hüseyn Mahmud' 'lar, 'Ahmed Emin5 'ler, 'Ömer İnyet' 'ler, 'Kâmil Geylanî' 'ler; Türkiye'de ise, 'aynı- yaklaşık' yapıda olan 'Fuâd Köprülü' 'ler, 'Velidi Togan' 'lar, 'İzmirli İsmâil Hakkı' 'lar, 'Celâl Nuri' 'ler, 'Hüseyn Kâzım' 'lar, 'Mehmet Cevdet' 'ler, 'Musa Kâzım' 'lar, 'Ahmed ve Mahmud Es'ad' 'lar, (yenilerden) 'Mehmet Said' 'ler ve 'Hüseyn Atay' 'lar... gibi Amerikancı İslâm'ın' fikri-ilmî (?) 'otorite'leri? doğmuş (271), yani M. Abduh ve ekolü, mezkûr 'iklimi' ve 'atmosferi' doğurmuştur. Bu akım, İslâm ilâhî-vahyî ve nebevi karakterini tahrif ederek 'Amerikam-Şeytani ve Tağuti' bir yapıya (yani Amerikancı İslâm'a) dönüştürmekte; bunu da 'islâh', 'tâ'dil', 'reform-tashih-tecdid', 'bilimsellik' ve 'akılcılık' ameliyesi olarak 'İslâm'a hizmet (?)' diye lânse etme gayreti ve çabası içerisinde bulunmakta; gerek bu ve gerekse 'gündemin muhtevâsının tâli-fer'î ve cedelci olma' ve Amerikan emperyalizmini hedef almama-aldırmama ve siyâsî otoriteyi, 'büyük şeytana terk etme' gibi., 'fââliyet türleri ve izledikleri yollara dikkat çekmektedir... c-) İngiliz (günümüz Amerikan) Emperyalizminin 'siyâsî, içtimâi, hukukî, ve kültürel' yapılanmasını sağladığı ve İslâm'ın diğer ülkelerde de olduğu

gibi; 'dejenerasyona' uğradığı Mısır'da, 'dindâr' bir aileden dünyaya gelen Üstâd Hasan-el-Bennâ; gerek âilesinden ve gerekse 'temiz fitrâtmdan' gelen ve tevârüs eden bir sâikle zuhur ederken ister istemez bazı 'menfiliklerle' de meşbu' bulunmaktan kendini kurtaramamıştır. Onun için, İhvân-ı Müslimin'i kurarken; hakim olan İngiliz ve onun kukla hükümeti olan uşak tağutundan 'izin-müsââde' almaktan, şartların icbarıyla de olsa, demokratik çıkışlarla; 'milletvekili adayı olmağa' talib olmaktan, Süveyş kanalı gibi 'Millî' da'valan 'dert ve ana mes'ele' edinmekten, Mısır orduları safında 'İhvanın' gönüllü olarak savaşmasını onaylamaktan ve İslâmî sakal-kıyâfet ile birlikte 'garbî' kravat ve kıyâfet kullanmaktan, 'İhvan' 'ın 'hiyerarşik' yapısını ve sistematîğini 'Nebevî' olmaktan çok, (kıdem vb. konularda) beşeri örgütlenme biçimlerine istinâd ettirmekten ve İngiliz İsrâil Emperyalizmine karşı İslâmî tavır takındığı halde, mahalli kukla Mısır hükümetiyle (Ki, kendisini şehid eden de bu kukla hükümet ve onun lideri olan Kral Faruk'dur.) Normal ilişkilerde bulunmaktan ve 'resmî görevler' kabullenmekten bir beis ve sakınca görmemiştir.

Libya'da 'İtalyan Emperyalizminin' zulüm ve istilâsına karşı şanlı bir direniş gösteren 'Ömer Muhtar' 'a ve kıyâmma karşı sessiz kalan ve yayın organları olan 'Eş-Şihâb' 'da ne hikmetse (hatâen olsa gerek) 'tek satır' bile olsun, yer vermeyen Merhum Haşan el-Bennâ; 'hızlı bir selefi' olup, Mezheb (bilhassa Şiâ ve Câ'ferî mezhebi) düşmanlığının bayraktarlığını yapan Muhibud'din Hâtib ve ma'hûd Reşid Rızâ ile olan yakm 'ilişkileri' yüzünden 'Selefi' imajlar içerisine girmiş ve Elmenânn hayranı olmanın yanında, 'Dar'ut- takrib' ile Şiâ ve Sünnî vahdeti için sarfettiği çabalar ve 'icâze' aldığı Şeyh Abdul Vahhab El-Hassâfi ve Şeyh Eddecevi gibi 'Meşâyih' ile olan 'iç içelikler ve 'ihya' 'dan feyizlenmelerden dolayı da 'sofiyân- dervişân' bir yapı'nın 'çelişkilerini' şahsında toplamıştır. (272) Bununla birlikte; 'açtığı İslâmî çığırın' büyük çaplı olumlu sonuçlar vermesi, hele Seyyid KutupTar, Abdulkadir Udeh' 1er, Mustafa Şükrü'ler, Halid el İslâmbu-lî'ler, Süleyman HatırTar...Gibi 'şehidler' kafilesini intâc etmesi ve bugünün Mısır toprağında 'İslâmî potansiyel' gücün varlığında büyük hissesi olması ve şâir 'haseneler', menfi-seyyie cihetleri silip süpürecek derecede bir kıymet ve ulviyyet arz etmektedir. Fakat, Haşan el-Bennâ'nın şehâdetinden sonra (istisnâlar, dışında, çoğunlukla) İslâmî ve Kur'ani çizgiden -tedricen- çıkan İhvân hareketi; ulusalcılık -uzlaşmacılık- demokratçılık- hümânistlik vs., 'olumsuzlukların' simgesi olmuş; (273) Süveyş kanalı, 67 ve 73 savaş lan, golan tepeleri, Mısır ve Suriye'nin birleştirilmesindeki (Birleşik Arap Cumhuriyeti'nin, tağuti bir yapıda güç birliği olarak doğmasındaki) 'figüranıklar' 'da gönüllü roller almış; hatta bazan da 'tağuti' mahalli düzenlere hizmette 'kusur etmemeğe' dikkat ve itinâ göstermiştir. (Adnan Sadeddin-Sâid Havva vb.leri'nin Irak Baas rejimine vb. tağutiliklere; Haşan Turâbî'nin Sudan rejimine; M.Sâid Ramazan'ın vb.lerinin Suriye-Suudi tağutiliklerine.. karşı gösterdikleri tavır gibi.. Bilhassa, Merhum Haşan el-Bennâ'dan sonra 'Mürşid-i Âmm' (Genel Mürşid- Başkan)'lık mevkiine (cemaatın temelindeki 'zaaf 'dan doğan, sırf 'kıdemli' olma özelliklerinden dolayı) gelen Haşan el Hudeybi, Ömer Telmesâni ve Hamid Ebu Nasr'm Mısırdaki hakim olan zalim-câni tağuti rejimi ve yöneticilerini 'öğücü' ve 'ta'zim gösterici' tavırlar sergilemeleri, vefd vs. kefare partilerle 'omuz omuza' hizmet (?) yarışma girmeleri, Mısır'daki 'İnkılâbî' çıkışlara karşı 'menfi' tutum takınmaları ve İslâm İnkılâbına karşı -hayatta olanlann- 'lâkayd', hatta 'zıt' pozisyona girmeleri, bu hususta da ma'lûm fesât şebekesi olan 'rabîta' ile 'çok yönlü' bir işbirliğine baş vurmaları gibi...'sapmalar' içerisinde bocalayan İhvân, (çoğunlukla) artık Amerikancı İslâm'ın 'güçlü' bir alt yapısını teşkil etmektedir.(274)

d-) 'Hizb'ut-Tahrir' denen ve İngiliz güdümlü olan bu 'müfsid' hareketin beyn'el milel 'ağı' 'mn Anadoludaki 'müstakilleşmiş kolu, ki; uyguladığı 'çift ve çok standart' bir politika vasıtasıyla 'gerçek yapısını ve çehresini büyük ölçüde-gizlemeğe- kamufle etmeğe muvaffak olmuştur. Bid'ât, hurâfa, mezheb, tarikat, velâyet, kerâmet, sünnet düşmanlığını 'siyâsi-içtimâi platform'da' bayrak edinen;

yüzeysel-devrimsel (biraz da, çıkarsal) yaklaşımla İran İslâm İnkılâbını savunur görünmeğe! Dikkat eden; bunu yaparken de İnkılâbın (dolayısıyla İslâm'ın) 'temel dinamiklerini' ve 'mektebini' hedef almaktan çekinmeyen; 'recm' tartışmaları (?) vesilesiyle Resulüllahı (a.s.m.) sorgulayacak sanık (?) sandelyesine oturtmaya (?) -haşa- tevessül edecek, hatta Allah -u Taala'nın 'adil ve hakim olduğu hususunda şübheler-istifhâmlar şâibeler husule getirici yollara vs., başvuracak kadar 'sapık' ve 'saptırıcı' faaliyetler içerisinde bulunan; (275) ve, Amerikancı İslâm'ın 'azılı' bir timsâli olan bu akım'a -şimdilik- bu kadarcık temasla iktifa ediyoruz...

e-) Tebliğ Cemaati. Ki; İngilizlerin Hind-Pakistan bölgesini işgali üzerine, İngilizler tarafından, kendi 'siyâsetlerine karışmayacak ve kendileriyle uğraşmayacak' yapıdaki İslâmî merkezlerin (?) oluşturulmasına paralel olarak İhdâs edilen 'Tebliğ' cemaati, (münferid istisnâlar dışında, çoğunlukla) çizilen bu 'hat' ve 'rota' üzere yürümeğe ve o doğrultuda bir seyir çizgisi ta' kib etmeğe-büyük ölçüde- dikkat ve itinâ göstermiştir. Evet; İngiliz Emperyalizmi; fiili işgal yanında, yetiştirdiği müsteşrikler vasıtasıyla da İslâm ulemâsını; "İslâm'ı, kaynaklarını, prensiblerini ve kuramlarını" 'tartışma ortamına' çekmiş, bir kısım kasıtlı zevât yanında bazı safdil müslüman şahiyetlerde de "İslâm'ın revize (?) edilmesini ve rasyonalist bir çizgiye getirilmesini" kabul ettirerek ve bu hususta epeyce aşamalar kat' ederek 'mülevves' hedefine vâsıl olmayı başarmıştır. Bu itibârla; İslâm'ın devlet, siyâset, İnkılâb ve cihâd anlayışı 'dumûra' uğratarak, tüm egemenliğin İngiliz (Amerikan) Emperyalizminin tekeline terkedilmesi sağlanmıştır. Batı

Emperyalizmine 'hoş' ve şirin görünmek ve bu tip bir İslâmi (?) anlayışı takdim etmek amacıyla gelişen-geliştirilen bu Amerikancı İslâmi akım, (farkına varmadan da olsa) İslâm'da büyük 'gedikler' ve müslümanlarda da sürekli esâretler-zilletler husûle getirmiş; ama, yine de avâm-ı müslimince ve bazı 'câhil-saptırılmış' İslâmi (?) çevrelerce (dış güçlerle paralellik arzedecek şekilde) (bu akım) takdir ve taltif edilmiştir...

DİPNOTLAR

245-) Britanya ve İbn-i Suud (Arapça-Muhammed Ali Sâid): S ah. 9-74 vd...; İhsan Süreyya Sırma'nın Sömürü Ajanı-İngiliz Misyonerleri' kitabı.Vehhâbi fecaati ile alâkalı olarak da (meselâ;) Tarih-i Cevdet: 2 133-36, 73-76; vs. kaynaklar...

246-)Pâkistan'ın tarihi, baştan başa bunun canlı bir tablosu'dur. Onun için, Merhum Kelim Siddîki'nin; "Ziya, Şah'dan daha iyi birisi değildir ve hatta bazı yönleriyle ondan daha da kötüdür..." (Evrensel İslâm Çağrısı: 106) diye yaptığı tesbit aslâ mübalağa değildir.

247-) Amerika'nın emriyle önce kapitalizm, sonra sosyalizm deneyimlerine başvuran ve bunlarla 'halkı uyutamayacağı' anlayan, yine Amerika'nın tavsiyesi üzerine bu sefer 'İslâm' 'ı araç' olarak deneyen Ca'fer Numeyri, bunun için de 'şeytanın kardeşleri' dediği 'ihvan-ı müslimin' 'in Sudan bölümü ve 'mürşid (?) 'Haşan Turabi'yi istihdam etmiştir. Ki, örnek olarak bakınız; 'bir kesit: 210-212; 'Evrensel İslâm çağrısı': 111; vs...

248-) Son zamanlarda, İslâmi potansiyel gücün heyecanını sürdürmek için İranvari Nebevi bir 'İslâm devletinin' zuhurunu önlemek için İslâma geçiş, hatta 'İslâm devleti ilân ediş' oyunlarını oynayan Mısır rejiminin içişleri bakan Zeki Bedir'in şu raporu da dikkate değer: İslâm devleti? İlanından önce, İslâmi akımlar yok etmek zorunludur!" (24-11-1986 tarihli elahrar gazetesinden.

iktibas: 16 şubat-1987 tarih ve sayı: 122)

249-) Önceleri Osmanlılara bağlı iken, 1881'de Fransızlar tarafından işgal edilen ve 1956 yılında 'bağımsızlığa (?)' kavuşan Tunus'un Anayasasında resmi dinin İslâm olduğu ve Habib Burgiba'nın 'camiler'de' va'zu nâsihat ile başa geldiği; ondan sonra da İslâm'ı yıkmaya yönelik hızlı bir kampanya yürüttüğü; İslâmî Yöneliş Hareketi'nin yönetici kadrosunu 'İran yanlısı ve 'Humeyni taraftan' (1981 ve 1987' lerde olmak üzere iki kere) diye damgalayıp içeri aldığı ve bunların da 'tehlike' hâline gelmesiyle H.Burgiba'nın Amerika tarafmdan 'işten el çektilirdiği' ma'lûmdur. (Bakınız; İktibas: Temmuz-1987 tarih ve sayı: 127) sah. 39-43). Yeni Tunus Başkam Zeynelâbidin bin Ali ise; Amerikancı İslâm'ın yeni piyonu olarak 'İslâm'a geçiş' numaralan ile müslüman halkı, hatta (basın haberleridoğruysa) Raşid-el-Gannuşî'yi ve İslâmî Yöneliş Hareketinin diğer yöneticilerini bile aldatabilmiş; Tunus'un bugünkü (daha münâfik, daha zalim ve tağut olan) yönetiminin 'lehine çevirebilmiştir. Bakınız; Girişim: Kasım-1988-Prof:A.Turab Zemzemi ile mülâkat)

250-) Bu yayınlanmış bir sürü 'döküman' ve yazılardan sâdece bir-ikisine (örneğin; Cengiz Çandar'm 'dünden yarma İran', M.Hasaneyn Heykel'in 'bir devrimin anlatılmamış öyküsü',Hamid Algar'm 'İslâm Devriminin Kökleri',İlhan Kaya'mn -eksikliğiyle birlikte- (İran Tuzağı5na) bakmak, kâfidir kanaatindeyiz...Ünlü Mısırlı Yorumcu Dr. Fehmi Şinnâvi'nin şu ifadeleri de dikkate değer: "...Harbin sonuçlanmasından hemen sonra inkılâbı yaymaya yönelik 'yeni bir inkılâbın' doğacağı beklenen bir vakıa halini almıştır. Yeni doğacak olan (kültürel) inkılâb, vuku bulmuş inkılâb'dan daha etkin, çok daha boyutlu bir ilerleme kaydedecektir. Çünkü bu inkılâb, tüm zaman zarfında muhasara altına alınmış, tıkanıklığa terk edilmeğe çalışılmıştır. Mutlaka savaşm bitmesi böyle bir aşamanın başlangıcı olacaktır. Batı alemi bile, bu gerçeğin farkına varmış olup, Reagan'm İran'a yaklaşımları bunun en belirgin örneğidir.Çünkü Batı, savaşm bitimi sonrası yeni bir ortam oluşacağımm bilincindedir. Ya oluşacak ortamda kendini isbatlayabilmek için, yada

Saddam'ın alaşağı edilmesinde parmağının olduğunu isbat için şimdiden senaryolar oluşturulmaktadır. Regan'ın 13 Kasım-1986'da Amerikan halkı önünde bir İslâm cumhuriyeti'nin varlığını tanıması, onun pençesinden kaçmakla hatalı olduğunu ve özürlerini beyan etmesi hadd-i zatna 'tarihi bir olaydır.' Amerikanın şimdiye kadar böyle bir girişimi ne Türkiye ile, ne Pakistan ile, ne Mısır ile ve ne de diğer bir devlete söz konusu olmamıştır.Regan'm temsilcisi olarak İran'a giden ve devlet sorumlularıyla konuşmasma müsâade edilmeyen 'Kisinger' ayarındaki Amerikan Milli Güvenlik Başkanı Mc Farlane İran'dan kovulurken, diğer İslâm devletlerinin (?) Regan'm en ufak bir temsilcisi karşısında bile el pençe divan durduklarım görmekteyiz. Büyük bir olgu da, Amerika'nın batılı ve Arap müttefiklerine hiç bilgi vermeden gizlice İranla ilişki kurmaya kalkışmasıdır. Bu; müttefikler için 'müthiş bir olgu' 'dur. Ve aynı zamanda inkılâb için büyük bir başarıdır. Amerika tüm bunları; İrandaki yönetimi Suudi, Pakistan, Mısır vb. ülke yönetimlerinin uyguladığı 'Amerikan modeli İslâm'a çekmek için yapmakta ve çabalamaktadır..." (İktibas: Şubat-1987 tarih ve sayı:122)

251-) Şuâlar: 482 (1959 baskısı) (Tağuti düzenlerden izin müsaade alınmadan İslâmi hareketin yapılacağını 'iş 'âr' eden İmam-ı Ali (r.a.)'mn ihbârat-ı ğaybiyesine işâret).

252-) Şuâlar: 213,214,376,377,382

253-) Şuâlar: 219,383,385

254-) Şuâlar:263

255-) Şuâlar: 224

256-) Mektubat:68,69 (1958 baskısı)

257-) Lem'alar: 167 (1957 baskısı); Tarihçe-i Hayat: 97,98 (1958 baskısı)

258-) 'Ehven-i şerreyn ihtiyâr olunur' (El-Eşbâh:44'den, Mecelle: 29) fıkhi kâidesi; iki şerrin bir arada zûhuru ve bunlardan kaçınılması imkânsız olduğu zaman' da, şiddetli şerre dücâr olmamak için ehven olan şerr (bif mecburiye) ihtiyâr olunur. Mecburiyet, zaruret olmadığı zaman, bu kaide geçerli değildir. Hem bu, 'Ameli, icrâi' konular hakkındadır. Yoksa; ideolojik ve itikadi nokta-i nazarda aslâ tecviz olunamaz. Örneğin; Yahudilik ile Hristiyanlık Komünizm ile Kapitalizm vb. hususlarda 'ehven-i şerri ihtiyar ve intihâb' düpe düz 'irtidât' 'dır. Onun için, öbürüne göre ehvendir diye, bir kimsenin hristiyan veya kapitalist vs. olması, onları ihtiyar etmesi' mümkün değildir...Komünizm gelmesin (?) bahanesiyle kemâlizme adapte olanlara 'ithaf olunur!

259-)Merhum Üstad'm aziz da'vasını ve ruhunu rencide eden bu 'dejenere' olmuş yapıyı 'içten' sarsmaya başlayan 'inkılâbî' bir hareketin bu konuda ve 'temel' mesailinin tümünde daha da müessir ve âcil gayretler göstermesini 'derûn-i kalb'den' talep ve intizâr ediyoruz...

260-) Müzekkirât-ıd-Da've...:sah. 9-10'dan naklen, Nebevi Tebliğ: 92; Dâire'tül- Maariful-Masoniyye:sah. 197 (1961 baskısı): H.Karaman- İslâm Huk.Tarihi:210

261-) Tefsir'ul-Menâr: 1/ 265 (Bu görüş kesin nasslara aykındır. Mesela; Kehf: 50; Rahman: 15; vs...)

262-) Tefsir'ul- Menâr: 1/ 266-270 (halbuki bu görüşte, nasslara aykırıdır. Örneğin; Buhari-Zübde: 197; Tecrid: 1/58,59 4/506 (M.Vehbi-Muhtasar): 1/ 29,48.; Müslim: 1/ 107,130; Nesei: 3-4/ 535 vd.; vs....)

263-) Tefsir'u Cüz'-i Amme, sah. 37 (Cevâb için bakınız; Hak Dini Kur'an dili: 9/6118-6143'e. Ki; Merhum Yazir şu şiir ile konuyu bağlamıştır.

Düşman kadar olsun, siper et sureti-i hakkı..

Ey dost! Hüseyin olmaz isen bâri yezid ol!..

Ayrıca; Fi-zilâl'il-Kur'an: 16 / 370-379 ve İslâm Düşüncesi:59-71; vs...

264-) Zâten, kurduğu 'ekol' akılcılık (İslâm Rasyonalizmi) olduğundan; neticenin böyle olacağı şaşırtıcı değildir. Konu için, bakınız; Tefsir'u Cüz'ü Amme: 183,185

265-) Tefsir Usûlü:312-314.. ve 'telifâtı' da bunun somut delilidir...Meselâ mezkûr Amme cüz'ü tefsiri; Tefsir'ul-Menâr (Tefsir'ul Kur'an'ıl-Azim): 1 /18; Tevhid Risalesi: sah.52,54,196 vd..;

266-) 'Modemizmin İslâm Dünyasına girişi: 23,45,70 vd..

267-)Hourani: 141' den naklen, Nebevi tebliğ: 105 ;Modemizmin İslâm dünyasına girişi: 86

268-) N. Tebliğ: 105 Halbuki, Bakara:120; Al-i İmran: 119,120;

Nisâ:139,144; Mâide: 55,56,57,80,81 vs., pek çok Ayet-i Kerimeler'de 'kâfirlerle dostluğun kat'i olarak yasaklandığı' en âmi bir müslümanın bile maTûmudur...

269-) Hedâyet: 73'den N. Tebliğ: 105

270-) "Bid'at ve hurâfayı yıkmayı (İngiliz ve mahalli tağuti rejimin varlığına-egemenliğine rağmen) 'tek gâye' haline getiren'; hizmet ettiği o tağuti rejimlerin kültür emperyalizmine birer 'üs' ve karargâh görevini ifâ eden 'okulların' açılmasını; "okul açmak, mescid yapmaktan daha üstün bir iştir" görüşüne yer veren 'el-menâr' (6 /152)'ın İngiliz ve mahalli tağutlarma karşı 'uysallığım', hayranlan bile 'itiraf etmektedir: İslâm'da birlik ve fıkıh mezhepleri-sah. 6; İngiliz te'siri için bakınız; M.S.Ramazan-mezhebsizlik: 204,205 vd..

271-) Zeyl'ül-Milel ve'n Nihâi: 81-109; Et-tefsir ve21 Müfessirûn: 3 /188,212; Değişik kaynaklardan naklen, İslâmi araştırmalar: 1/7,25; sonra, batı emperyalizminin İslâm alemini ve müslüman toplumu 'kâfirleştirme' için yaptığı pek çok operasyonlardan biri de 'İslâm cezâ hukuku başta olarak, bir çok İslâmi hükümlerin kaldırıldığı 'tanzimât' hareketi de bu hususta tipik bir örnektir. O kadarla; Abdulaziz döneminin Şeyh'ul İslâmî olan Atfzâde Ömer Hüsameddin, % 12 fâizin câiz olduğuna (düstur: 1 /268-269-1872 tarihli); Abdul Hamid'in Şeyh'ul İslâmîliği yapan Uryanizâde Ahmed E'sad ise; fâizin %9'unun câiz olduğuna (düstur: 5/775,776-1935 baskısı) fetva verecek kadar imandan İslâm'dan sapma hareketi içerisine girmişlerdir. (Bu husus, hukuk-u İslâmiye ve ıstılâhat-ı fıkhiyye kamusu: 5/47,49,56,66,78; 8/11'de değişik usûl ile teşrih edilmiştir.) Al-i imran: 30'uncu Ayet-i Kerimesini 'tahrif ederek 'batıya' (ilhada,dalalete ve riddete) doğru 'yanaşma' yarışma girişen bu zihniyet, diğer hususlarda olduğu gibi) bu hususta (riba'da) da (Bakara: 275- 279; Nisâ: 161 vs.) yasaklayıcı sayısız Nass'lara rağmen tağilik etmiş; bir kısmı ise, camilere 'sıra' ve 'orquestra' konmasını ve 'resmen' 'din değişikliğini' vs. i İh adil iki eriji i savunmuşlardır.. Bakınız; 'vakit' gazetesi, 20-Haziran-1928 sayısı.

272-) Bu tür 'büyük çelişkiler' sıradan kişiler için müsamaha ile karşılanırsa da , 'bazı özellikler' taşıyan zevat için; hele hele İslâmi hareketlerin lider kadroları ve bâhusus 'önderleri' için bu tolerans'm tanınması (hareketlerin selâmeti ve istikâmeti açısından) aslâ tecviz edilemez. Onun için konuya 'şahsiyet' noktasından değil, 'hareket' noktasından bakılmalıdır.

273-) Suriye dosyası: 106,108,140,163,173,176,218,245; Aylık dergi: 87/ 24,26,42; İktibas (Crescent 1-15 Ağustos-1986'dan naklen): Ocak-1987; Tercüman: 23/12/ 1986; Evrensel İslâm Çağrısı: 82,110,1 II;vs...

274-) Adnan Sadeddin gibi Amerikan Subayları ile 'gizli buluşmalar (Suriye Dosyası: 247) yapan ve Irak Baas Rejiminin 'dindâr ve inanan insanlardan oluştuğunu' (S.dosyası:246) savunan ; ve Sâid Havva gibi, Irak rejiminin hizmetkârlığını sürdürmesi yanında Suudi-Amerikan'ın tüm (İslâm inkılâbı aleyhtarı ve Amerikan güdümlü) kongre ve konferanslara katılan, İslâm inkılâbı ve İmam Humeyni(r.a.) hakkında (değil İslâm, insanlık dışı boyutları olan ve yalan iftirâ-ithâm ile dolu) kitaplar yazılar yayınlayan (Bakınız; 25-Şubat-1987 tarihli 'akher saah' 'son saat' dergisinden, 27-Haziran ve 6 Temmuz-1987 tarihli zaman'dan, Crescent'in 16-30/ Nisan/1987 sayısından İktibas: Temmuz 1987 tarih ve 127. sayı) Girişim'in Ekim-1987/25. sayısındaki Ebu Rağib ile mülâkat, sah.28) vb. şahsiyetlerin 'cirit' oynattığı günümüz İhvanının özlü bir tahlili için, bakınız; 'aylık dergi': 87/ 18-48'deki 'İhvân-ı Müslimin' ser levhâli yazısı.

) Tağuti rejimin 'mal-görev-kurum-prensibi plânında 'hedef alınmasını- sadakatten inhiraf edilmesini kınayacak ve 'tağuta' jumallayacak kadar, 'uşaklık' timsâli olduğu halde; yine de 'mücâhid-kahraman' imajım bir kısım müslüman kesim üzerinde devâm ettiren; Hz. Mevlâna gibi tüm 'ehl-i velayeti' tahfif, hatta 'tefkir'i 'bransş' edinen; Kur'an'da geçmeyen konuları inkâr eden(Ömeğin;Buhari-Zübde: 47,589; Tecrid: 1/120 vd; 9/ 144 vd; Müslim; 10/189; ilh.. tüm hadis ve tefsir kitablarında sâbit olan Hz. Hızır'ın zâtını-ismen de reddeden) cMehdi-Ma'sumiyet' gibi., konularda 'tefkirci' olan.. İlh. Bu zihniyet, İslâm İnkılâbının (dolayısıyla İslâm'ın) 'itikâdi-mektebi' zıddı bir yapı arzettiğinden dolayı, İslâm'ın istikbâli açısından büyük bir tehlike olarak müşâhede edilmektedir.

AMERİKANCI İSLAM SORGULAMASI – MUKADDİME AMERİKANCI İSLAM SORGULAMASI*

Bismillahirrahmanirrahim

Şu muhteşem kainatı "tekvini" kanunlarıyla tanzim ve tedvir eyleyerek zi-şuur mahlukatı için teshir ve tezyin kılan; fani beşeriyeti ise, "teşrii" kanunlarıyla şeref-yab kılarak tenvir ve ibka eden Rahman-ir Rahim ve Rabbul'alemin olan Allah-u Teala (c.c.)'ya zerrat-ı mevcudat adedince minnet, şükran ve hamd-ü senalarımızı arzederiz. Ve, Mübelliğ-i Din-i İslam olan Enbiyaya, hususen "Son Nebi" ve Fahr-i Alem Hz. Muhammed Mustafa'ya (s.a.a.), Yüce Ehl-i Beytine (a.s.), Ezvac-ı Tahiratına, Eshab-ı Kiramına, her asırdaki vasilerine, İmam-ı Zaman'a ve "Hizbullahi" cemaatına katarat-ı alem sayısınca salat-ü selamlarımızı takdim ederiz.

Malum ola ki; tüm kâinatı, gökleri, yeri ve içindeki bütün varlıkları yoktan var eden, varlıklarını devam ettiren, tedbir ve tedvirini gören (1) Allah-u Teala'dır (c.c.). Yarattığı bu mülkün yegane sahibi O'dur.(2). Asla ortağı olmayan ve tek ilah olan (3) Allah'ın (c.c.) benzeri olmadığı gibi, misli gibisi de yoktur(4). Yerin, göklerin ve bütün mahlukatın hükümranlığı ve tüm hakimiyet hakkı O'na (c.c.) aittir(5). Emr'in yani iş, idare ve yönetimin her türlü ve yalnız ve yalnız O'na (c.c.) mahsustur (6). Cin ve insanlar sadece Allah'a ibadet etmek, yani ubudiyet, rububiyet ve uluhiyetin tüm yönleriyle Allah'ın mutlak otoritesini kabullenmek ve O'na boyun eğmek maksadıyla yaratılmıştır (7). Hele zi-şuur mahlukat içerisinde mümtaz bir mevkii bulunan insan, kainatın bir özü, özeti ve Esmâ-i İlahiyye'nin bir ayine-i cami olma hasiyetiyle bir ahsen-i takvim suretinde yaratılmış(8) ve bununla diğer varlıklardan üstünlüğü isbat edilmiştir.

Böyle mümtaz bir varlık olan insanın imtihan amacıyla şu dünyaya geldiği bedihidir. işte bu bedahet derecesinde açık olan durumu, insanları kendi nefisleri üzerine şahit tutarak tescil ettirmek amacıyla Yüce Mevlamız (c.c.), "Elestü bi Rabbikum" sualine karşı "bela" cevabını almak suretiyle insanlardan, kendisinin tek ilah tek Rab olduğuna dair ezeli misak almış(9), bu ahd-ü misakın gerekliliğinin yerine getirilmesi, yani yüce Allah'ın mutlak hakimiyetinin, uluhiyetinin ve rububiyetinin yeryüzünün tümünde ikame edilmesi için Hz. Adem (a.s.) ilk insan ve ilk halife olarak yaratılmıştır(10).

Ben-i Ademin uyacağı ve Allah-u Teala'nın razı olacağı din İslam'dır(11). Zira, Allah'ın indinde İslam tek ve yegane dindir(12). Hakkı ve adaleti temsil eden bu ilahi dinin yeryüzüne hakim kılınması ve böylece onun zıddı olan fitne ve fesadın ref edilmesi için cehd-ü gayretin amansızı olan mukatele (vuruşma-çatışma ve

savaş) farz kılınmıştır(14). Çünkü, esas olan Allah'ın hakimiyetini ve hükümlerinin mer'iyetini temin etmektir. Bu nasıl ve hangi yolla yapılabilirse , öyle yapılır ve o yola başvurulur. İnsanlığın yaratılış gayesi ve imtihandaki espri, ezeli misaka bağlılık, ubudiyet bunu gerektirir. Allah'a ahirete nübüvvet imandan sonra ameli salih üzere bulunmaya ve onun müradifi olan Allah'a ve Resulüne itaat etmeye(15) teşvik eden yüce Rabbimiz, böylece insanlığa gerçek hürriyet ve kurtuluş yolunu göstermiştir. İnsanların yine kendileri gibi aciz ve zelil bir insanı Rabb kabul etmesi(16) veya Rabb'lık taslaması(17) gibi bir zillet, vahşet ve delalet tahayyül edilebilir mi? Cansız, ruhsuz, şursuz mahlukata(18) bu tür bir payenin verilmesi, ondan da beter bir belahet ve hamakatlık öreneği olmaktan başka ne olabilir? İşte İslam'ın ilahi çağrısı, bu tür vahşet ve esaretten kurtulma, kâinatın yüce Halık'ı olan Allah-u Teala'ya kul olma ve şeref-izzet bulma çağrısıdır. Bu cümleden olarak, şeytanın-tağutun diğer insanların ve mahlukatın bağından, tuzağından ve esaretinden kurtulmak şart olduğu gibi; nefis-heva-heves-şehvet ve dünyanın da zincirlerinden kulluklarından kurtulmak şarttır. Gerçek hürriyet, şahsiyet ve kulluk ancak o zaman gerçekleşmiş olur. Bu hususta yüce Rabbimizin yüzlerce eğitici öğretici ayetleri vardır. Mesela; “nefislerinizi tezkiye etmeyin (temize çıkarmayın)...”(19), çünkü kendi başına kalınca ve Rabbimizin rahmeti koruyucu olmayınca “muhakkak ki her nefis kötülüğü emreder...”(20) “nefsinizi ve ehlinizi nar'dan koruyun...”(21) “...nefsinin şuhh'undan (hırs,istek ve iştahından) korunanlar felaha kavuşmuş olanlardır.(22)” “İnsanlara iyiliği emreder de kendinizi unutmursunuz?”(23). Nefsin kendi yapısında şuhh (iştah, hırs) vardır(24). Nefis daima levm edilmeli, kınanmalıdır (25). Bu hususta pek çok ayetler ve yüce Resul-ü Ekrem'den (s.a.a.) sayısız örnekler vardır. Nefislerine ve heva ve heveslerine uyanlar helak olmuşlardır. Bunun için yüce Allah (c.c.) mükerreren “nefsinize tabi olmayın; heva ve hevesinize uymayın”(26) diye rahmetiyle tenbihatta bulunmaktadır. “Muhakkak ki Allah, adaleti, ihsanı ve akrabaya vermeyi emrediyor. (her nevi) fuhşiyattan, münkerden ve bağıy dan da nehy ediyor...”(27)

Yüce Rabbimiz, “salatı huşu ile ikame etmemizi, zekâtı vermemizi, iffetimizi korumamızı, lağviyattan uzak kalmamızı, emanete ve ahde riayetkar olmamızı, istikamet üzere olmamızı, kizb'den uzak sıdk üzere bulunmamızı, sabr-u sebat etmemizi, hülâsa “amel-i salih' ile (bütünöyle) âmil olmamızı” emir ve talep buyurmaktadır (28). Takvanın değişik (her) yönüyle mücehhez bulunmak icâb eder (29). Çünkü takva, kişiyi Allah-u Taala'ya (c.c) rabt eden İlahi bir iksirdir,kişi onunla Sultan-ı arz ve semavatın bir abd-i memlûkü olduğunu idrak eder. Ve Allah-u Teâlâ'nın indindeki 'üstünlük'de tek ölçü de takva'dır (30). Bundan dolayı, birrü takva üzere teavün (yardımlaşma) Allahımızın emri gereğidir (31).Farz ve nafîle oruçlarda, çok hikmetlerin olduğu ma'lûmdur. Tevhid dininin şanlı temsilcisi olan Hz. İbrahim'in İlahi emir gereği inşa ettiği beyt-ül haram olan ka'beyi, Allah-u Taala'nın insanlar için 'kıyam'mahalli kıldığını (32) ,o mübarek beytüllahı 'hac' için tavaf-ziyaret eden Müslümanların, orada Allah'ın ve Resülünün tüm müşriklerden 'beri' olduklarını 'ilan' etmelerinin gerektiğini (33)iKitabullah'dan öğrenmiş bulunuyoruz.

Allah'a karşı ihlas ve samimiyet üzere bulunmanın (34), kibir ve gururdan şidetle kaçınmanın (35) Allah'a kuvvetli bir yakın ve tevekkül ile bağlanmanın (36), fakir-fukara, yetim-miskin-sakat, mazlûm ve mustaz'afları himaye etmenin ve onlardan yana olmanın (37), kâfirlere karşı çok izzetli ve şiddetli, mü'minlere karşı gayet mütevâzi ve merhametli bir tavır takınmanın (38),her türlü şirk-küfür ve inkârdan şiddetle içtinâb etmenin (39),çeşitli fihşiyâtta ve zinâdan uzak kalmanın (40) ,Zulüm, kati ve cinayetden sarf-ı nazar etmenin (41),Faiz, içki, kumar, hırsızlık, gasb, rüşvet, ihtikâr, kul hakkı, batıl yolla kazanç' gibi...(42) münkerâtm hiçbirine yaklaşmamanın, “Allahın ayetlerini, semeni kalil mukabilinde satmamanın”(43) ,”hak ve hakikati gizlememenin” (44), “Kitabın bir kısmını kabul, bir kısmını da red ve inkâr etmemenin” (45),”hakkı batıl ile iltibas ettirmemenin (karıştırmamanın)” (46),”kâfirlere asla dost ittihâz edinmemenin” (47),”emâneti (yönetimi) ehline (mü'minlere) verip, kâfirlere bunu asla vermemenin” (48), “yalnız Allah'dan korkup, kâfirlere asla korkmamanın” (49),”kâfirlerin zenginliklerine- servetlerine gıpta etmemenin” (50), “Altın-gümüş vb. lerinin nefis için biriktirip saklanmamasının” (51) ve..şeytanın süsleyip-yaldızlı gösterdiği “bir oyun,eğlence ve meta'ul-gururdan başka bir şey olmayan dünya hayatı'na (52) perestiş etmemenin..de 'gerçek takva'nın gereği olduğu, ancak bu vb İlahi evâmire imtisal ve nevâhiyden içtinâb edilmekle tam müttaki olunacağı izahtan vâstedir.

Cenab-ı Hak, bunlar için “muhakkak ki akıbet (sonuç) müttakilerindir. (53) müjdesini vermektedir.Zî-şuur mahlûkatmı, bâhusus kemal-i hilkat ve ahsen-i takvim olan insanoğlunu ‘ÜMMET- İ VAHİDE’ olarak yaratan (54) ve yeryüzünün ‘HALİFELERİ’ kılan (55) Allah-u Teala; göklerin, yerin ve dağların yüklenmekten çekindiği İlâhi emaneti yüklenme mükellefiyeti altına giren (56) kullarından dilediğini aziz eder, dilediğini de zelil eder (57). İzzet ve şeref Allah'ındır (58) , Resulullah'ın, ve müminlerindir (59).

Gerçekten iman edenler, elbette en üstün olan onlardır (60). Bu da, yeryüzünde Allah'ın hilafet vazifesini hakkıyla yerine getirmesiyle; Allah'ın dininin mutlak ve kesin hâkimiyetini sağlamak amacıyla canıyla-malıyla-diliyle ve tüm varlığıyla Allah yolunda cihad etmesiyle mümkün olabilir (61). Ferdi olmaktan çok, içtimâî (toplumsal) bir din olan İslam'ın tam hakimiyeti için "Sahib-î Emr bir imama itaat üzere bulunup, bölünmeden tek cemaat halinde 'toplucu' hareket etmek" hem akim hem de dinin gereğidir. "Hablullah'a (Şeriat-ı İslâmiyeye) topluca (cemâât halinde) sınıksız sarılın, firkalaşıp bölünmeyin..." (62) "Allah'a ve resûlüne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin. Sonra korku ile zaafa düşersiniz, (işte o zaman da) rüzgârınız (gücünüz-devletiniz) gider..." (63). "Düşmanlarınıza karşı (her türlü) kuvvet hazırlayın..." (64) " Sizden olan ulul'emr'e itaat edin..." (65), " Allah yolunda takım takım veya topluca savaşın..." muhakkak ki Allah, kendi yolunda, birbirine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak (çarpışanları) sever." (66). Cihad, dini ikamesi için şarttır. Mustazafların korunması (67) ancak cihâd'la mümkündür. Toplumdaki zalimlere karşı cihad'ın farz kılınması, İlahî bir mevhîbedir; toplumun muvâzenesi ancak bununla sağlanır. Aksi takdirde mescitler ve tüm ma'bedler harab olur (68) ve toplumun bütün varlığı ve değerleri yok olur gider. Fitne'nin yeryüzünde kaldırılması ve dinin tüm cihana hakim kılınması hususunda cihâd-kıtal yapılmıca, dünyevi ve uhrevi zafer- fetih ve nusret kapıları da açılmış olacaktır. Zira "Allah'a (dinine) yardım ederseniz, Allah'da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar." (69) " Nusret (yardım) Allah'dandır; ve fetih de yakındır. (onun için) mü'minleri müjdele!" (70). "ve emsalsiz bir zafer ile Allah seni (düşmanlarına) galib ve üstün getirecektir." (71). Zira; "...Muhakkak ki Allah, nurunu tamamlayacaktır, kâfirler istemesede..." (72) Bu İlâhî misyonu üstlenmeyen veya üstlenip de liyâkat göstermeyenleri giderip, yerlerine liyâkatli, " Allahın sevdiği" ve 'Allahı gerçekten seven' kullarını getireceğini va'd eden (73) Yüce Allah, bu mümtâz kullarını, bilhassa 'mustaz'afları' yeryüzüne vâris (hâkim-idareci) kılacağını (74) tebşir etmektedir. Bu İlâhî va'd ve beşâret, herhangi bir zamanla mukayyed olmayan ve her asra şâmil olan 'Sünnetullah' dandır. "Sünnetullah (ise) asla tebeddül-tağayyür- tahavvül etmez (değişmez). (75).

DİPNOTLAR

*Hakkında, tafsilatlı bir kitab yazılacak kadar önemli olan bu konu için, zemin, zaman ve şartların nâmüsaid olmasından dolayı bu yazı ile iktifa etmek mecburiyetinde kaldığımızı,-itizâren-arzederiz. H.H.

1-) Bakara (2): 21,29; En'am (6): 73; Yûnus (10): 3; Ra'd (13): 16; Fatır (35): 1-3

2-) Bakara (2): 107,284; Al-i İmrân (3): 26; Nisa (4): 131,132; Tevbe (9): 116; Nahl (16): 52; Ta-hâ (20): 8; Rum (30): 26; Câsiye (45): 27; Fetih (48): 14; Burüc (85): 9

3-) A'raf (7): 190-195; Nahl (16): 51; İsrâ (17): 111; Furkan (25): 2

4-) Şûrâ (42): 11

5-) En'am (6): 57,62; A'raf (7): 87; Yûnus (10): 109; Hûd (11): 45; Yûsuf (12):40, 67, 80 ;

Kasas(28):70;Tin(95):8

6-) Al-i İmran (3): 154; Rum (30): 4; Yasin (36): 82,83; Hadid (57): 5

7-) Zâriyat (51): 56

8-) Tin (95): 4

9-) A'raf (7): 172

10-) Bakara (2): 30

11-) Al-i İmran (3): 19,83-85; Mâide (5): 3

12-) Al-i İmran (3): 19; Rum (30): 30

13-) Nisâ (4): 58,135; Mâide (5): 8,48; A'raf (7): 181; Hucurat (49):9

14-) Bakara (2): 193; Mâide (5): 39

15-) Bakara (2) :3, 4, 267, 273, 274, 277, 280, 285 ; Al-i İmran(3): 31,32,92,104,110,114,132; Nisâ (4): 57-59,122,135,173; Mâide (5): 9; A'raf (7): 181; Enfal (8): 1,20,46; Kehf (18): 30,107; Nûr (24): 54,56; Muhammed (47): 2,12; Fetih (48): 29; ilh...

16-) Al-i imran (3): 64,79,80; Mâide (5): 116,117; Tevbe (9): 31; ilh...

17-) Nâziat (79): 24

18-) Bakara (2): 51,54,92,93; Nisâ (4): 153; A'raf (7): 148,-156,190-195; Ta- ha (20): 85,98; Furkan (25): 42,55

19-) Necm (53): 32

20-) Yûsuf (12): 53

21-) Tahrim (66): 6

22-) Haşr (59): 9

23-) Bakara (2): 44

- 24-) Nisâ (4) 128
- 25-) İbrahim (14): 22
- 26-) Nisa (4): 135; Mâide (5): 49,77; En'am (6): 56; Ta-hâ (20): 16; Muhammed (47): 14; Casiye (45): 18,23
- 27-) Nahl (16): 90
- 28-) Bakara (2): 2,5,153,155,249; Al-i İmran (3): 17; Nisâ (4): 103,162; Mâide (5): 12,119; İbrahim (14): 31; Ta-ha (20): 14,132; Ahzab (33): 24,35
- 29-) Bakara (2): 177; Al-i İmran (3): 132,133,138; Enfâl (8); 29; Ahzab (33): 70; Teğabün (64): 16
- 30-) Hucurat (49): 13
- 31-) Mâide (5): 2
- 32-) Mâide (5): 97
- 33-) Tevbe (9): 3
- 34-) Al-i İmran (3): 29; Zümer (39): 2,11,12; Beyyine (98):5
- 35-) İsrâ (17): 37; Lokman (31): 18; ilh..
- 36-) Enfâl (8): 2,4; Al-i İmran (3): 159,173; İbrahim (14): 11; Furkan (25) 58; Ahzab (33): 22; Talak (65): 3; Tevbe (9): 129; Zümer (39): 38; ilh...
- 37-) Bakara (2): 83,177,215; Nisa (4): 8,75,127; Abese (80): 1,11; Beled (90): 13,18; Mâun (107): 2,3
- 38-) Mâide (5): 54; Feth (48): 29
- 39-) Bakara (2): 39,152; Al-i İmran (3): 19,70,71,101,106; Nisa (4): 136; Mâide (5): 10,17,44,76; En'am (6): 19,27,78,79,151; Ra'd (13): 36; Mü'minun (23): 105; Lokman (31): 12,13,15; Mümtehine (60): 12; ilh...
- 40-) En'am (6): 151; İsrâ (17): 32; Nûr (24): 31; Mümtehine (60): 12; ilh...
- 41-) Nisa (4): 29,92,93; En'am (6): 151; İsrâ (17): 31,33
- 42-) Bakara (2): 187,188,275,279; Al-i İmran (3): 130; Nisa (4): 29,161; Mâide (5): 38,90; En'am (6): 145,151,152; Tevbe (9): 34; A'raf (7): 85,86; Hûd (11): 84,85,112,113; İsrâ (17): 34,35; Mümtehine (60): 12; ilh...
- 43-) Bakara (2): 41,79,174; Al-i İmran (3): 187,199; Mâide (5): 44; Tevbe (9): 9; Nahl (16): 95
- 44-) Bakara (2): 42,174; Al-i İmran (3): 71,187
- 45-) Bakara (2): 85,86; R'ad (13): 36
- 46-) Bakara (2): 42; Al-i İmran (3): 71
- 47-) Bakara (2): 120; Al-i İmran (3): 28,118,119; Nisa (4): 139,144; Mâide (5): 80,81; Tevbe (9): 23
- 48-) Al-i İmran (3): 100,118,149; Nisa (4): 58; Kehf (18): 28; Enfâl (8): 27; Şuâra (26): 151,152
- 49-) Al-i İmran (3): 102,173,175,177; Tevbe (9): 13,119; Bakara (2):41...
- 50-) Al-i İmran (3): 116,117,196,197; Tevbe (9): 55,85; Kasas (28): 76,82; Zuhruf (43): 33; Ta-hâ (20): 131
- 51-) Al-i İmran (3): 14; Tevbe (9): 34,35; ilh..
- 52-) Al-i İmran (3): 14,117,185; En'am (6): 32,70,130; Kasas (28): 60,61; Ankebut (29): 64; Fâtır (35): 5; Lokman (31): 33, Hadid (57): 20
- 53-) A'raf (7): 128 Hûd (11): 49; Ta-hâ (20): 132; Kasas (28): 83
- 54-) Bakara (2): 213 Yûnus (10): 19; Enbiya (21): 92; Mü'minun (23): 52
- 55-) En'am (6): 165; A'raf (7): 69,74; Yûnus (10): 14,73; Nemi (27): 62; Fâtır (35): 39; Sâd (38): 26
- 56-) Ahzab (33): 72
- 57-) Al-i İmran (3): 26
- 58-) Nisa (4): 139; Fâtır (35): 10
- 59-) Münafikun (63): 8
- 60-) Al-i İmran (3): 139 Muhammed (47): 35
- 61-) Bakara (2):191,218; Nisa (4): 76,89,91; Mâide (5): 35,54; Enfâl (8): 74,75; Tevbe (9): 12,16,20,24,29,44,73,123; Hac (22): 78; Muhammed (47): 31; Hucurat (49): 15; Furkan (25): 52; Saff (61): 10,13; Tahrim (66): 9; ilh...
- 62-) Al-i İmran (3): 15 : 105;
- 63-) Enfâl (8): 46
- 64-) Nisâ (4): 71; Enfâl (8): 60
- 65-) Nisâ (4): 59, 83
- 66-) Nisâ (4): 71; Tevbe (9): 36,38,41; Saff (61): 4
- 67-) Nisâ (4): 75

68-) Hac (22): 4; 12 Ayrıca, “Eğer Allah, insanların bir kısmını diğer bir kısmı ile def etmeseydi; yeryüzü fesâd ve küfür karanlığına bürünürdü...” (Bakara:251) Ayet-i Kerimesiyle çok ehemmiyetli bir konuya dikkat çekmektedir...

69-) Muhammed (47): 7; ayrıca; yaklaşık anlamda, Hac (22):40

70-) Saff (61): 13

71-) Feth (48): 372; Saff (61): 8

72-) Saff (61); 8

73-) Mâide (5): 54; Tevbe (9): 39; Yaklaşık anlamıyla, Nisâ (4): 133; Muhammed (47): 38; Cum’a (62): 3,4; Mearic (70): 40,41

74-) A’raf (7): 124,125,137; Nûr (24): 55; Kasas (28): 5;Enbiya (21): 105

75-) îsrâ (17): 77; Ahzab (33): 62; Fatır (35): 43; Fetih (48): 23

(Bu bölüm Üstad Hizbullah HAKVERDİ’nin 1989 yılında “Şehadet” dergisinde yayınlanan ‘Amerikancı İslam Sorgulaması’ adlı makalelerinden alınmıştır. Yaptığımız paylaşımlar iyi analiz edildiğinde Amerikancı İslam’ın tarihsel kökeni ve bugünkü hali gayet net olarak anlaşılacak ve 1989 yılında yazılan bu makalelerin bugüne de ışık tuttuğunun farkına varılacaktır.)